

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre
de la UCI

Catalunya Cristiana

A través dels temps,
l'Església estarà
sempre en lluita constant
per no deixar-se
empresonar per la
mordaç superstició
de la "tradició" ni veure's
arrossegada per la
moredissa superstició
de la "novetat".

(De la tesi doctoral
de mons. Torrella
i Cascante)

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Any IV N.º 196

Setmana del 26 de juny al 2 de juliol del 1983

50 Ptes

afinant

Catalunya també es cristiana

Malgrat tenir-ne ganes, no m'haurà estat possible de visitar l'exposició "Catalunya en la Espanya moderna" a Madrid, que pel que diuen és excel·lent, però he tingut l'ocasió de llegir amb calma l'acurat programa que la presenta i la descriu a fons.

Sóc conscient que m'endinsar per un terreny difícil. Veig clar el "què", i m'adono que no és fàcil encertar els "com"... L'objectiu de l'exposició és presentar al públic, ara de la capital del Regne, la realitat de Catalunya des del 1714 fins avui. És normal que cenyint-se a l'obra —que dona el títol a l'exposició— de Pierre Vilar, Catalunya sigui presentada exclusivament a la llum de les seves realitats socio-econòmiques, polítiques i "culturals". Tot amb tot, la pregunta és inevitable: ¿Catalunya és només això? ¿No es mutila si se l'escapa de la seva dimensió espiritual, religiosa i cristiana? Sense voler ser exhaustius, ¿és que no han configurat també el nostre país homes com el pare Claret, Torras i Bages, Verdaguer, Sardà i Salvany, Vidal i Barraquer o Cardó; moviments o institucions com les missions populars, l'Obra d'Exercicis, el Congrés Litúrgic de Montserrat, el Cercle Artístic de Sant Lluc, el Foment de Pietat Catalana, la Federació de Joves Cristians de Catalunya?, per no anomenar les realitats de l'Església catalana contemporània. Avui hi ha un cert pudor, a tocar els aspectes religiosos del nostre viure nacional, que arriba a la pudibundia... o a l'obcecació. No sabem el que serà Catalunya, però se la presenta ben malament quan se la buida de la seva ànima cristiana. Joan E. Jarque i Jutglar

sumari

7

MARE I MESTRA
La influència espanyola a Terra Santa, en perill.

10 i 22

CATALUNYA
Girona: Caritas, tres milions de romanent del 1982.
Vic: 300 anys del monestir de Carmelites de l'Antiga Observança.

CENTRALS

Aldees infantils SOS:
Llars infantils per als nens desamparats.

El Dr. Josep Maria Guix als fidels vigatans

"Us saludo amb tota estimació"

MADRID.— El nou bisbe de Vic, monsenyor J. M. Guix, ha estat amantat a dedicar uns minuts als lectors de CATALUNYA CRISTIANA, tot i que la seva presència a les sessions de la Conferència Episcopal Espanyola no li permetia de tenir temps lliure. Així, en un descans, ha començat assenyalant que ell era ben conscient "de ser una anella més en aquesta llarga i gloriosa cadena episcopal vigatana, que ha donat uns noms tan il·lustres a l'Església catalana i universal".

El seu nomenament li va ser insinuat el passat dia 8, per bé que la confirmació plena li fou feta durant la presa de possessió del doctor Torrella com a arquebisbe de Tarragona. "Li haig de dir que ser bisbe de Vic m'ha produït una gran alegria, alegria que, no obstant, es presenta barrejada amb altres sentiments, com per exemple, el del temor, perquè conduir una diòcesi no és pas una cosa ni banal ni fàcil. Ara bé, confio en l'ajut de Déu, ajut que vindrà com a resultat de les oracions de tot el poble fidel, de les oracions de les germanes de la vida contemplativa, de les meves pròpies oracions".

Monsenyor Guix és persona que coneix molt de prop les vivències de la diòcesi vigatana, no en va nasqué a La Coromina de Cardona, al Bages. Li comuniquem que a Vic, a tota la diòcesi, el seu nomenament ha estat molt ben rebut. "Això m'omple d'alegria. És bo de saber que seré ben rebut. En tot cas espero que em rebin amb el mateix afecte en que jo ni vaig. Sí, hi vaig amb molt d'afecte a Vic".

Els altaveus criden els bisbes a reintegrar-se als treballs de la Conferència. Monsenyor Guix es disculpa del poc temps que ens pot dedicar. "Els lectors de CATALUNYA CRISTIANA han de saber que, ajudant Déu, els dedicaré més temps, quan ens ho permetin les circumstàncies". Li demanem, per acabar, que adrexi, a través de

CATALUNYA CRISTIANA, un missatge als qui, ben aviat, seran els seus fidels: "Als, ja des d'ara, molt estimats fidels de Vic, només vull dir-los una cosa: us saludo amb tota estimació. Ja ens veurem ben aviat".

Vessant humana del viatge del Papa

El Papa no discrimina davant del dolor

El Papa, al llarg i ample del món, amb motiu dels seus viatges apostòlics, no defuig el contacte directe amb els problemes reals ni amb els que sofreixen les seves conseqüències. No defuig el contacte amb el dolor, siguin quins siguin els que els provoquen i els que els pateixen. D'ací que el següent comentari de J.L. Martín Descalzo vagi com l'anell al dit per a pulsar una qüestió candent després del viatge a Polònia:

"Aquest matí, un amic meu estava furios després de llegir en un periòdic, que el Papa havia abraçat llargament, a Varsòvia, a Bàrbara Sadowska, mare d'un jove mort en estranyes condicions en mans de la policia polonesa. ¿És que el meu company era un ultra? No, és que deia que el Papa es commovia davant d'una mare d'un xicot polonès mort i en canvi —deia el meu amic— "s'havia negat sistemàticament a resar, a Nicaragua, quan un grup de mares li demanà que ho

fes pels seus fills morts en la lluita contra els contrarevolucionaris".

"Li vaig preguntar al meu amic si estava segur del que deia. I argumentà que això ho havia explicat

El Papa volgué confortar la mare del jove que, després de dos dies d'estar a la comissaria, morí a conseqüència dels mals tractes rebuts. La senyora Bàrbara Sadowska, és poeta i activista del sindicat independent Solidarnosc.

unànimement tota la premsa d'Espanya. I això és exacte. En el mateix sentit s'expressa un comentarista de "Pueblo" que ironitza i es mostra «comprensiu» dient que «el Papa és polonès».

Resulta que jo també vaig arribar a creure'm —encara que m'estranyava en la personalitat del Papa— aquesta suposada negativa. Però més tard vaig trobar en les pàgines d'"Ecclesia" —única publicació espanyola que va publicar-la— la fotografia de l'audiència que el Papa concedí a aquelles mares, amb les quals conversà i pregà pels seus fills. I també vaig veure més tard la filmació de l'escena de la missa en la que es va demanar tumultuosament aquella oració al Papa i vaig comprendre que el Papa elegís el clima d'una audiència privada per a convertir en oració el que, en aquell context i d'aquella manera, hauria estat bastant diferent.

Per què cap periòdic no explicà

res d'aquella audiència?

Convenia calumniar al Papa atribuint-li una insensibilitat que mai no existí? ¿Interessava desqualificar les paraules amb les quals tan clarament desenmascarà a l'Església popular, presentant el Papa com a algú que no entenia ni coneixia la realitat nicaragüenca? Em fa por que sí. Em fa por que una vegada més la mentida s'usà com a arma de combat. Es continua usant.

"Ortega deia que l'home «no veu amb els ulls, sinó a través dels ulls». Avui, malauradament, veiem a través dels ulls i les decisions... dels ulls que ens serveixen les notícies. I sembla que hi ha entre alguns d'aquests una immensa necessitat de desqualificar el Papa des d'un suposat progressisme. I, com que la cosa no és fàcil, perquè Joan Pau II no és encasellable, acudeixen a la vellíssima tècnica de les mitges veritats que és la més moderna fórmula de la mentida."

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.

Desitjo subscriure'm / renovar la meua subscripció a:

Nom i cognoms

Adreça

Població D.P.

- ☐ Trameto les 2.500 ptes. per gir postal.
☐ Incloc un taló barrat per aquest import.
☐ Prego al Banc / Caixa

Agència

que se serveixi domiciliar aquest pagament anual, fins a
nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º

Lloc Data

Signatura

Remetre aquesta butlleta a:

Redacció i administració:

C/- València, 244, 2on. Barcelona-7. Tels. 215/2739 - 2784 - 2805

ÈXIT EDITORIAL!

Nuevo Derecho Canónico Manual práctico

José María Piñero

SEGONA EDICIÓ

808 pàgines. Enquadernació en guaflex, estampació d'or
Preu: 1.800 pessetes.

- Tota la doctrina i normativa del nou Codi, ordenada i subtitulada amb un criteri molt pràctic.
- Breus aclariments que expliquen totes les novetats.
- Exhaustiu INDEX ALFABÈTIC, que permet trobar ràpidament la resposta a qualsevol pregunta sobre la nova legislació.

Molt útil per a:

- advocats
- sacerdots
- religiosos i religioses
- i els que vulguin conèixer el veritable esperit de la legislació de l'Església

"En aquest llibre, elaborat en un espai de temps increïble i amb una profunditat que sorprèn, s'han aplegat uns valors inapreciables per al coneixement i el gust pel nou Codi: exhaustiu i complet, pràctic i amb admirable sentit pedagògic." (Pròleg del senyor Arquebisbe de Sevilla.)

BRUNO GIORDANI:

Respuesta del hombre a la llamada de Dios.

Estudio psicológico sobre la vocación ... 750 Ptas.

FRANCESCO BERRA:

Venid y veréis. Vocación: don descubrimiento

compromiso 650 Ptas.

ARNALDO PIGNA:

Vocación: Teología y discernimiento ... 750 Ptas.

VIARIOS:

Pluralismo religioso en España

Vol. I: Religiones cristianas 650 Ptas.

Vol. II: Sectas y religiones

no cristianas 1.500 Ptas.

GANDHI:

Todos los hombres son hermanos.

(7a. edición.) 400 Ptas.

Llibre d'actualitat. La pel·lícula sobre Gandhi obtingué 8 Oscars. Aquesta obra, per ell escrita, on es reflecteix més exactament la seva vida, la seva doctrina i el seu esperit, obté cada any l'Oscar dels seus lectors amb les seves constants reedicions.

Sociedad de Educación Atenas, S.A.

Mayor, 81. Telf. 240 01 27

Apartado, 1.096

MADRID-13 (España)

VACANCES-83

Circuits en autocar

VALL D'ARAN-LOURDES	4 dies 14.600	COSTA BLAVA	5 dies 17.900
MADRID I VOLTANTS	6 dies 19.500	LONDRES-PARIS	11 dies 48.700
ANDALUSIA	6 dies 23.700	ITALIA TURISTICA	10 dies 49.500
PORTUGAL	7 dies 27.400	SUISSA-SELVA-NEGRA	9 dies 52.700
ASTURIAS-PICOS-EUROPA	6 dies 28.800	BENELUX-RHIN	17 dies 63.500
PIRENEUS-ANDORRA	7 dies 28.800	TIROL-VIENA	11 dies 64.500
GALICIA I RIES	8 dies 36.400	CIRCUITO ITALIA	12 dies 64.500
ANDALUSIA-PORTUGAL	11 dies 43.400	AUSTRIA-HONGRIA	13 dies 94.700
CEUTA-ANDAL-LLEVANT	11 dies 45.650	I ALTRES ITINERARIS EUROPA	

viajes barcino

Agència de Viatges Grup A Títol 82

Central:

Llúria, 7. Tel. 318 05 24. Barcelona-10

Sucursals:

Major de Gràcia, 153. Tel. 237 71 31. Barcelona-12

Mar, 9. Tel. 389 47 08. Badalona.

P. Crist Rei, 93, bis. Tel. 389 42 11. Badalona.

editorial

Democràcia i “seny polític”

En ocasió de la presa de possessió del nou arquebisbe de Tarragona, monsenyor Torrella, ha passat unes hores entre nosaltres el bisbe de Lausana, Ginebra i Friburg. L'estada a casa nostra del successor de san Francesc de Sales, bisbe expulsat de Ginebra i de Lausana quan la Reforma, ens ha suggerit aquesta reflexió cívico-religiosa que avui oferim als nostres lectors.

Tot hom sap que Ginebra és el bressol del Calvinisme, Calvi va predicar la reforma protestant i va aplicar-la a la vida pública i política, arribant a crear una república teocràtica, en aquesta petita ciutat comercial i fronterera amb França. Ginebra esdevingué, així la “Roma” de la Reforma protestant en general i en particular del calvinisme. La catedral de sant Pere guarda encara la trona des de la qual Calvi predicava. Ara bé, molt poca gent sap que la república i cantó de Ginebra, un dels més petits de Suïssa, malgrat el seu passat protestant, és de majoria catòlica. Aquesta “anomalia” prové del fet que, quan la Savoia va passar a França, dotze parròquies i municipis savoïens i catòlics es varen unir al cantó de Ginebra que fins aleshores estava format quasi exclusivament per la ciutat. L'aportació de la nova població catòlica, unida al reduït nombre de catòlics de l'antic cantó, ha donat el resultat que, des de fa ja bastants anys, els catòlics siguin de fet majoria en la “patria” de Calvi.

Fins aquí uns fets geogràfico-polítics i socio-religiosos freds com una taula d'estadístiques o com un mapa. Ara, la vida dels homes i dones de la petita república de l'extrem oest del llac Léman, és calenta com arreu i abocada als conflictes com en tota comunitat humana. És un seny polític envejable —i comú a tots els cantons de la Confederació Helvètica— el que fa que sàpiguen viure en pau gent de professions religioses i de ideologies diverses assolint un nivell de convivència humana i de prosperitat exemplar. Un exemple frapant d'aquest seny polític ens el dona precisament el cas de la catedral, llar pairal del calvinisme. Perquè el fet —que potser sorprendrà a més d'un dels nostres lectors— és que si els catòlics ginebrins volguessin, amb la Constitució cantonal a la mà i amb la força indiscutible de llurs vots numèricament majoritaris, podrien reclamar la catedral de Ginebra per a ells i la llei els l'hauria de concedir. Guanyarien certament un monument històric i assolirien una insensata revenja per l'expulsió de sant Francesc de Sales, però haurien perdut el “seny polític” i, amb ell, la pau civil i el dret, inqüestionat fins ara, al respecte de tots els altres ginebrins. Creiem important aquesta lliçó avui i en el nostre país que ha iniciat el no fàcil camí —però l'únic viable— de la convivència pacífica i de la pau civil en el marc d'una Constitució i d'uns Estatuts democràtics. Les regles del joc són clares i una d'elles és que qui obté la majoria governa. Però governar no vol pas dir imposar el criteri del propi grup, i la força numèrica dels vots no són pas una garantia automàtica de la bondat política de les lleis. La tasca que defineix el bon govern és la creació del bé “comú”, és a dir d'un espai de llibertat, de drets i de deures —ja que la llibertat de cada u s'acaba allà on comença la de l'altre— en la qual tots els ciutadans puguin desenvolupar harmònicament llurs vides segons llurs creences i conviccions. En els països governats per despotes o dictadors sempre hi ha ciutadans que s'han d'exiliar físicament; però per mals viaranys va una democràcia quan, per mor de la manca de seny polític dels governants de torn, hi ha ciutadans que es veuen obligats a un cert exili moral.

col.laboració

Com hem de pregar?

Una dama de la plana de Vic m'escrigué a propòsit del meu article sobre el Rosari que portava per títol “Una pregària hindú”. Aquesta senyora em diu que no acaba de sortir-se'n de pregar i que l'atrau l'acció, en la qual sovint es deixa embrancar. Contestaré com sàpiga a la seva pregunta, que pot ser el problema (el fals problema) de molts.

Com hem de pregar? Jo penso que, simplement, amb bona voluntat, amb el desig de pregar com Déu vol que ho fem. Que no ho encertem? Déu no ens demana que ho encertem, sino que el busquem en la pregària, mal sigui a les palpentes i equivocant la porta. Qui prega com pot, com sap, ja ho encerta, perquè el que vol Déu és la nostra bona voluntat, no l'èxit. Ja sant Pau deia: “No sabem com hem de pregar per a pregar com cal”. Si li passava això a ell, com no ha de passar-nos a nosaltres? Sant Pau afegia, però: “però l'Esperit prega en nosaltres amb gemecs inefables”. I l'Esperit Sant és l'amor que Déu ens té, i que té dipositat en els nostres cors; l'Esperit Sant modela insensiblement, des de dins, els nostres cors per a pregar com cal, perquè Déu no és un revisor de tren que si no porteu el bitllet exacte us fa pagar doble: Déu és, com deia algú, “un home raonable”, “una bona persona”.

Si algú es deixa enredar en l'acció és perquè Déu l'ha fet així (almenys provisionalment), però té un recurs: oferir l'acció dient a Déu: “Senyor: que tot el que faci avui sigui com una pregària davant vostre, que em condueixi a Vós i a la vostra imatge”.

Jo dic a Déu: “Senyor, que cada pas que doni avui m'acosti a Vós, em faci el cor més bo, més com Vós el voleu, i els ulls més semblants als vostres, que vegin les qualitats que Vós heu posat en els altres o les que els voleu posar, i que jo, per això, els estimi millor”. I miro d'actualitzar durant el dia, quan hi penso, aquest sentiment mentre camino: “Senyor: que cada pas m'acosti a Vós”.

Quina és la millor manera de pregar? Deixant de banda la qüestió de les fórmules (en tenim una que Jesucrist mateix ens va ensenyar i que, per tant, tenim garantitzada per Ell) jo diria que el millor de la pregària no és demanar (bé que podem i hem de demanar coses bones a Déu, car així reconeixem que d'Ell ve tot el que és bo; en el mateix parenostre li demanem coses). Jo diria, però (i sóc fal·lible) que la millor pregària

no és la que s'adreça a Déu per a demanar-li coses. La millor cosa és que nosaltres ens ocupem de Déu i ens oblidem de nosaltres; de nosaltres, ja se n'ocuparà ell. Per tant, jo diria que la millor pregària és la d'acotar el cap esbalaïts davant la gran bondat de Déu; admirats, serenament entusiasmats, contemplants. I no em refereixo a la bondat que Déu té per a nosaltres o els altres, no; això seria encara recordar-nos de nosaltres. És millor adorar la bondat que Déu té; alegrant-nos que Ell, en Ell, sigui tan bo, i que sigui eternament feliç. I si ens sentim eixuts, podem dir-li-ho amb els llavis i afegir: “Només Vós podeu posar-me al cor el que jo dic solament amb la boca”.

La pregària, diu sant Benet quan parla de la pregària personal, ha de ser “pura i breu”. Pura vol dir feta amb la bona voluntat que un pugui. És la qualitat espiritual, no la qualitat tècnica el que compta.

Què fer amb les distraccions? Santa Teresina deia que mai no havia pogut dir una avemaria sense distraccions. Jo diria a Nostre Senyor: “Senyor, que les meves distraccions les compteu com a viatges dins la immensa varietat del vostre cor; viatges cap el vostre cor disfressat de tota mena de fantasies”, o quelcom de semblant.

Què fer quan un “no sent res” a la missa o en la pregària, o s'avorreix? Dir a Nostre Senyor: “Senyor, que el meu cos ací present sigui una pregària davant vostre; el meu avorriment davant els exaltants misteris vostres compteu-los com la pregària d'un pobre. Em lliuro a Vós lligat de peus i mans”.

I, sobretot, no pensar mai que són les tècniques de pregar les que fan la pregària bona, ni són els meus consells, sinó l'Esperit Sant qui, com un buf que infla saument les veles, ens va conduint pels camins de la pregària. Ara: cal no posar terminis ni venciments a l'Esperit. De vegades ell diu: “Espera't, perquè si ara sabessis ja pregar potser et serviria per a engreixar la teva suficiència, el teu orgull”. Cal saber estar-se a la porta, al dintell, quan Déu ens hi fa restar perquè aprenguem a poc a poc a ser mansuets, a no ser exigents ni amb Ell ni amb els altres. Però, de la mansuetud, en parlarem un altre dia.

Agustí Altisent
Monjo de Poblet

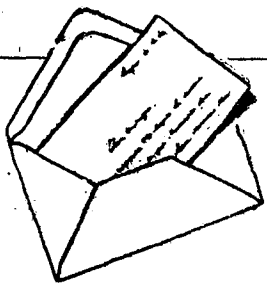
Catalunya
Cristiana

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Redacció i Administració: C/ València, 244, 2.º Barcelona-7. Tels. 215/2739 - 2805 - 2433
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.

Subscripció anual: 2.500 pts.

Impressió: Promotora de Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L. Dipòsit Legal: B-14387-1979

Difusió
controlada
per O.J.D.

el lector escriu

PER A FER UNA SOCIETAT MÉS HUMANA

És molt el que podríem fer si cada un de nosaltres ens plantejéssim seriosament què podríem fer per aportar algun bé a la nostra societat.

Per què les persones que volem el bé no fem cada dia un esforç, per petit que sigui, perquè el món sigui millor i perquè el món no sofreixi tant?

Hi ha qui té temps, i pot regalar una mica de consol a persones que sofreixen i esperen una paraula amiga.

Hi ha qui pateix soledat; com s'agraeix una estona de companyia! Un petit passeig amb qui potser fa molt de temps que ho desitja! I si pot ser en cotxe millor.

També invàlids que necessiten qui els porti a recuperació.

Hi ha molts mitjans per donar consol i alegria. A vegades un somriure es suficient. Tots trobarem ocasions ben a prop nostre.

Hi ha qui té possibilitats econòmiques i quantes necessitats apressants trobarem! Dificultats per pagar lloguers endarrerits; per ajudar a sostenir els pares vellets. Qui té una pensió insuficient. Qui pateix una malaltia inesperada. L'atur, en una família que de cop es troba sense els ingressos per a sostenir-se. Tant necessitats hi ha en la nostra Barcelona!

I quant a nivell de les nostres autoritats: si hi hagués més llocs de sana distracció per a nens i joves. Si hi hagués més espais verds per a jugar, els nens i per seure els vellets. Si realment tots penséssim en els que estan faltats de tantes coses, el món seria ben diferent del que és ara.

Moltes parròquies tenen alguns serveis d'assistència organitzats. Qui vulgui col·laborar només cal que hi acudeixi o a Caritas Diocesana, a la Plaça Nova n.º 1, o als Serveis d'Informació de l'Ajuntament.

Montserrat P. de Puig

ELS NOSTRES FILLS, ATRETS I ANUL·LATS

L'altra nit el meu fill m'invità a anar al cine. Tots dos ens identificàrem amb el guió de la

pel·lícula i ens sentírem protagonistes dels fets.

No fa gaires anys visquérem la mateixa experiència del guió, sortosament fets del passat. Malgrat tot em preocupa que la majoria dels espectadors sortien amb la impressió d'haver assistit a una sessió de "ciència ficció". No, rotundament no, el què es projecta és una realitat, una trista realitat que amb petites variacions està succeint cada dia al nostre voltant. Els nostres fills són "atrets" i "anul·lats" per una sèrie de Sectes que nosaltres mateixos enriqueim, fent-los donatius pel carrer. Enganyats cauen en les xarxes de les sectes i després enganyant ens treuen els diners per enriquir els seus "gurus" o "líders".

No en tots els casos els pocs joves que poden alliberar-se d'aquesta violació psíquica, sortint de les xarxes de les sectes, acaben tan feliçment com ens fan veure en la projecció, molts no aconsegueixen reintegrar-se a la societat, romanen amb lesions psíquiques, alguns es suïciden.

Recomano a tots els joves a partir dels 14 anys que vegin aquesta projecció, així com a tots els pares que tinguin fills més grans d'aquesta edat. Encara que difícilment li prendran el fill abans de la majoria d'edat, sí que el prepararan i adoctrinaran perquè el dia que faci 18 anys marxi de casa. A partir d'aquell moment difícilment reconeixeran el seu fill, dirà absurditats, per a ell, l'única cosa bona serà el què digui la secta i difícilment podran recuperar-lo.

A.P.J.

SECTES PERILLOSISSIMES

No és la meua intenció fer propaganda de cap projecció, ni em lliga cap interès particular en aquest escrit.

Després de l'experiència viscuda amb el meu fill fa alguns anys, presideixo una associació de pares la finalitat de la qual és ajudar a tota persona que tingui problemes amb Sectes i és la nostra obligació i més gran desig, divulgar al màxim la perillositat d'aquests moviments, interessant l'opinió pública i administració en el problema.

Aquests "moviments totalitaris" dels quals la pel·lícula "CAPTURADO" ens ensenya una mostra més o menys real, són destructius per a la nostra joventut, els fa abandonar estudis, ideals, família, per lliurar-se mal alimentats i enga-

nyats, a servir com esclaus l'ideal del seu Guru.

Josep M.ª Belil Palau
President de l'Associació
"Pro-Joventut"

LA MISSA EN CATALÀ A TV

Abans que tot desitjo felicitar-vos cordialment pel setmanari: és una publicació popular, equilibrada i de bon contingut. El lleigeixo amb gust.

Lamento que a voltes hi hagi faltes d'impremta. El darrer número, en el discurs del Sant Pare sobre la Mare de Déu, deia "Pere" en lloc de "Pare". M'agradaria també que CATALUNYA CRISTIANA anunciés la "Missa Dominical" en llengua catalana que es transmet des de la segona cadena. Felicito als organitzadors d'aquesta missa televisada en català, especialment a mossèn Joaquim M.ª Martínez Roure i a mossèn Josep Urdeix. És una missa molt ben preparada, bona pels malalts, amb una litúrgia digna —a molts llocs, la litúrgia fa llàstima—, una homília magnífica. És un pas més cap a la normalització del català a casa nostra. Hi ha un aspecte que em desagrada: que els cantaires sovint desafinen; els cantaires i el diaca. Potser seria millor no cantar la invitació a la resposta dels fidels en la Pregària Universal; valdria més recitar-la simplement.

Maria Pujol

L'EMBARÀS NO DESITJAT

Volia comentar el problema de l'embaràs no desitjat, a la llum de "slogan" de Teresa de Calcuta en la seva visita al nostre país.

Aquest tema es pot enfocar des de diversos punts de vista: un és, precisament, que l'embaràs sigui no desitjat. Un altre, les conseqüències econòmiques, laborals, etc. que suscita un embaràs no desitjat. I a més, en les no casades, les reaccions per part de la societat, de refús i condemna que a vegades provoca el ser mare soltera.

Respecte a això, la frase de la mare Teresa m'impressionà: "Si no voleu els fills, no els avorteu, doneu-me'ls a mi". Sento que aquesta és la postura més justa i congruent dels que defensen la vida.

Tant els cossos socials intermedis, com la societat, han de fer-se càrrec, creant els mitjans necessaris i convenients, per a tenir cura i preocupar-se del desenvolupament posterior d'aquests nens, per la vida dels quals tanta gent advoca en la societat.

No es tracta només de "defensar la vida", sinó, sobretot, d'assumir lliurement i responsable la joiosa tasca d'ajudar la mare a no carregar amb les conseqüències d'un fill no desitjat. I a aquest nen, que sigui realment una persona plena.

Trinidad Iturbè G.

Federació de Cristians de Catalunya:

Diada General d'Estudis a Girona

El diumenge dia 12 de juny la Federació de Cristians de Catalunya ha celebrat la Diada General d'Estudis d'enguany, amb el propòsit de despertar la consciència dels seus militants envers els principis bàsics de la comunitat política a la llum dels ensenyaments del Concili Vaticà II. La presència del senyor Bisbe de Girona, doctor Jaume Camprodon va donar relleu eclesial a la Diada.

En les sessions d'estudi s'examinaren els diferents aspectes de la vida política. En la primera ponència preparada pels components del cercle d'estudis del Grup Torras i Bages de Barcelona i en l'exàmen dels fonaments de la comunitat política es descobreix el paper primordial que el Concili reserva a les persones, les famílies i els grups socials com a components de la societat civil, quina participació efectiva deu quedar reflectida en les normes jurídiques constituents en els diferents països del món.

L'existència de la comunitat política és legítima per la seva única missió: assegurar el bé comú de tots, que vol dir aconseguir les condicions necessàries per a que les persones, les famílies i els grups socials arribin a la seva perfecció. Tots els obstacles que s'oposin a aquest ideal de perfecció destorben a

una vida política sana i convenient.

L'autoritat pública és constituïda per a coordinar els esforços de tots vers el bé comú i no li és lícit avantposar els interessos de partit o de classe a les conveniències del bé de tothom. Als partits polítics els hi correspon la tasca d'administrar els afers temporals recollint les diferents opinions dels ciutadans i posant en pràctica les realitzacions que millor convingui, al servei de tothom i en els àmbits locals i nacionals.

En la segona ponència presentada per Antoni Casas i Devesa, s'aportaren les dades històriques i actuals que permeten afirmar com el poble català té una pàtria i forma una nació, amb personalitat pròpia, viva i operant en el conjunt dels altres pobles amb qui ha de viure fraternalment i en pau.

En la tercera ponència explicada per Antoni Dalmau i Jover, es posà de relleu la norma conciliar de la independència i autonomia de la comunitat política i de l'Església, quines relacions convé siguin cordials però sense interferències ni vassallatges.

J. T.

claret

Roger de Llúria, 5 - Barcelona-10 - Tel. 301 08 87

DIÀLEGS DE JESÚS,

Michel Lafon.
Col·lecció ELS DAUS
n.º 63.

michel lafon

DIÀLEGS DE JESÚS

Editorial Claret

En agafar aquest llibre, preparem-nos a fer una llarga passejada. Acompanyarem Jesús pels camins de Palestina, amb el pare Michel Lafon, i assistirem com un deixeble més a les trobades i converses que Jesús té amb els qui surten al seu encontre. Serem testimonis de primera fila i veurem com tothom queda en evidència davant de Jesús: impossibles les mitges tintes; o blanc o negre, o estimem Jesús o se'ls fa insuportable.

128 pàgs. Preu: 450 Ptes.

Editorial Claret

Llegan las vacaciones, ocasión ideal para descansar leyendo

"SE HIZO INDIO"

Por José Ricart. 2.ª Edición. Aumentada.

"Merece ser leído por todos y principalmente por la juventud, por cuanto da a conocer otros ambientes ignorados." (La Vanguardia).
Distribuidora "La Hormiga de Oro", Puerta del Angel, 5.

Catalunya

TRES-CENTS MIL ANALFABETS

La xifra d'analfabets a Catalunya oscila al voltant de les tres-centes mil persones, va manifestar el conseller d'Ensenyament de la Generalitat, Joan Guitart, el qual va afegir que s'estan recollint dades per tal de conèixer la situació exacta d'aquest fenomen i estudiar la possibilitat d'elaborar un pla global d'eradicació.

BAIXA DELS SOCIALISTES A CAUSA DE L'AVORTAMENT

L'ex-regidor i tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Girona, Joan Paredes Hernández, ha abandonat la seva militància en el PSC-PSOE, segons una carta enviada als responsables d'aquest partit a Girona.

Joan Paredes va escriure un article en la premsa local, fa un parell de mesos titulat "Deu milions menys un", en el qual es manifestava contrari a la decisió del Govern socialista de despenalitzar l'avortament.

ELS DEMOCRISTIANS CATALANS CONTRA LA LODE

Josep Antoni Duran i Lleida, d'Unió Democràtica de Catalunya, membre de la Comissió d'Educació del Congrés, ha assenyalat que amb aquest projecte, la llibertat d'ensenyament i el dret dels pares a l'educació de llurs fills quedarà reduïda a la simple possibilitat de construir un col·legi instal·lar-hi un mobiliari de més o menys bon gust. Afegí que aquesta llei socialista desconeix que la Constitució promulga la llibertat i que té una forta voluntat estatalista que incapacitarà els titulars dels centres per a decidir sobre la manera d'impartir l'ensenyament i la seva direcció.

ANUALMENT NEIXEN 400 NENS CATALANS AMB CARDIOPATIA

Dels 90.000 nens que neixen a Catalunya cada any, uns 400 presenten cardiopaties congènites greus que necessiten un tractament abans d'arribar a l'any, segons les estadístiques. Tal com manifestà el doctor Aldo R. Castañeda de l'Escola de Medicina d'Harvard, en una roda de premsa sobre el II Congrés de la Societat Catalana de Cirurgia Cardíaca, que se celebra a Barce-

lona, els grans avanços en les tècniques quirúrgiques han permès un descens important en les xifres de mortalitat infantil per causes de cardiopaties congènites. "La gran majoria pot portar una vida normal després de l'operació", digué el doctor Castañeda.

CESSAT EL COMISSARI DE LA SEU PER COBRAMENT IRREGULAR DE DIETES

Elisardo Huertas Cereza, comissari principal de la població fronterera de la Seu d'Urgell fou cessat el 25 de maig passat pel cap superior de policia de Barcelona, Agustín Linares, i dos funcionaris més, del Cos Superior de Policia, de la comissari d'aquesta mateixa població han estat expedientats pel presumpte cobrament irregular de dietes.

El comissari Huertas Cereza firmava irregularment dietes per suposats desplaçaments dels seus homes al control fronterer d'Andorra. Aquestes anomalies foren descobertes per inspectors del Ministeri de l'Interior.

Espanya

EL GOVERN D'EUSKADI INTERVE 25.000 JOGUINES BELLÍQUES

El Departament de Comerç del Govern basc ha intervingut 25.656 joguines bèl·liques i 101.014 fulminants per entendre que no compleixen les normes legals exigides per a la protecció dels infants.

ELS JUTGES EXPLIQUEN COM AUTORITZEN EL CONTROL TELEFÒNIC

El jutge degà de Madrid, Salvador Domínguez, ha manifestat a l'Agència Efe que els jutges d'instrucció de la capital acostumen a autoritzar la intervenció de telèfons quan consideren que no hi ha altra manera d'aclarir els fets.

La mesura, que sempre es pren de forma excepcional, ja que suposa la restricció d'un dret fonamental, s'estudia en base a la necessitat que el jutge aprecia en l'ofici de la comissaria respectiva o de la policia judicial.

No totes les intervencions telefòniques s'estableixen per iniciativa de la policia, sinó que en algunes ocasions són els abonats els qui desitgen que se'ls intervingui la línia per tal de localitzar els que fan trucades insultants, ofensives o amenaçadores.

CATEDRA DE CATALÀ A MALLORCA

L'Escola Universitària de Formació del Professorat d'EGB de la Ciutat de Mallorca ha estat dotada d'una càtedra de

llengua i literatura catalanes, segons ha comunicat al rector de la Universitat de Palma la secretaria d'Estat d'Universitats i Investigació. La càtedra haurà de funcionar el curs vinent, prèvia selecció de professorat.

PER NADAL ES COMERCIALITZARÀ XAMPANY EXTREMENY

Durant les properes festes de Nadal, els espanyols podran tastar un nou tipus de xampany que ofereix la novetat de ser criat en la població d'Almendralejo (Badajoz). Les marques amb les quals sortirà al mercat aquest xampany seran les de "Vía de la Plata" i "Bonhabal".

HOM HA CRESCUT 6 CENTÍMETRES EN 25 ANYS

La talla mitjana dels homes espanyols ha augmentat en gairebé sis centímetres (exactament 5,6) en els últims 25

anys, dades de l'Institut Nacional d'Estadística.

El 1955 l'estatura mitjana dels espanyols en la data del seu reclutament era de 165,7 centímetres, davant dels 171,3 centímetres de mitjana dels reclutes de 1980.

Món

JUDICI CONTRA 237 KURDS A TURQUIA

El judici multitudinari contra dos-cents trenta-set kurds, acusats de dos-cents cinquanta actes terroristes, inclosos assassinats, intents de sabotatge i atemptats amb bombes, va començar a Antàkia, al sud de Turquia. No s'especificà la petició fiscal però les acusacions poden comportar una sentència de pena de mort.

Pel que fa a l'Iran; en la "guerra oblidada" entre els kurds i el govern central, va tenir lloc una victòria del go-

vern, concretada en la conquesta d'uns cent poblats kurds.

LA XINA CONSTRUEIX DEU BASES PER A LLANÇAR MISSILS

La Xina està a punt d'acabar la construcció de deu bases de llançament de missils, que augmentaran les seves capacitats d'atac contra la Unió Soviètica, segons informà una revista econòmica de Hong Kong. La inquietud de Pequín davant l'amenaça nuclear del seu veí comunista (URSS), segons aquestes fonts, és més forta des que el desplaçament de missils SS-20 cap a l'Àsia és estudiat per Moscou si acorda amb Washington una reducció a Europa.

Millor amb xifres que amb paraules.

Prestacions que ofereix l'Agrupació Mútua als seus associats:

- Per malaltia: fins a **1.500** ptes. diàries.
- Subsidis per Intervencions Quirúrgiques (també per a fills menors d'edat).
- Dietes per estada a clínica: fins a **3.000** ptes. diàries.
- Per invalidesa: fins a **90.000** ptes. mensuals.
- En cas de defunció: fins a **1.500.000** ptes.
- Subsidis d'orfenesa: fins a **15.000** ptes. mensuals.

Existeix, també, un Premi a l'Antiguitat Mutualista.

Tothom, homes i dones, podeu integrar-vos a la nostra Entitat Mutualista, des dels 16 anys complerts fins als 40 per complir.

81 anys de marxa ascendent i més de 235.000 associats són les referències que oferim als qui encara no formeu part d'aquesta gran tasca col·lectiva.

AGRUPACIÓ MÚTUA

DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

Granvia de les Corts Catalanes, 621. Telèfons 318 18 00 - 318 40 50. Barcelona-10

DES DE 1902

Dr. J.L. Viscarri i Trullàs

Psiquiatria - Psicologia
Tractament malalties nervioses i mentals. Alcohòlics.
Visita: Dilluns, dimecres, divendres de 5 a 2/4 de 8 tarda.
Telèfon: 247 50 97.

CATEDRA DE CATALÀ A MALLORCA

L'Escola Universitària de Formació del Professorat d'EGB de la Ciutat de Mallorca ha estat dotada d'una càtedra de

Discurs de Joan Pau II a 760 religioses,
superiores generals

Te més valor el "ser" que el "fer"

"Per mí és sempre motiu de goig el trobar-me amb religioses", digué el Papa en una audiència a 760 superiores generals que participaren en un congrés celebrat a Roma.

Després d'una al·lusió al nou Codi de Dret Canònic, font d'ensenyançes i de meditació, Joan Pau II tracta de la vocació a la vida contemplativa i de l'apostolat religiós en les seves diferents formes.

Contacte íntim amb el Senyor

"L'apostolat dels religiosos —digué el Papa— consisteix abans de tot, a donar testimoni de la seva vida consagrada, alimentada per l'oració i la penitència.

D'aquesta manera, l'estar en la plenitud de les pròpies forces o malalta, ésser jove o d'edat avançada, eficient o privada de tota activitat directa, importa ben poc; l'evangelització és real i profunda en la mesura en que la vida de Crist es reflecteix mitjançant la vida personal. Els grans evangelitzadors han estat eminentment ànimes d'oració, ànimes interiors; sempre han sabut trobar temps per a una perllongada contemplació.

En aquest moment històric en el que totes vosaltres teniu motiu de sofriment per la man-

ca d'operàries apostòliques, és quan és millor el posar-se a meditar aquesta veritat, amb la confiança que té més valor el "ser" que el "fer"; sempre limitat, aquest darrer, i imperfecte. Estigueu segures, a més, que la vostra fidelitat animosa i joiosa a les exigències fonamentals de la vida consagrada, oferirà una invitació apremiant a les joves, sempre disposades a la generositat per seguir el Senyor pel camí traçat per vosaltres".

La vida contemplativa, avui és més necessària que mai

Joan Pau II continuà fent una avaluació positiva de la vida contemplativa. Diu:

"En aquesta òptica, encara que no estic present entre vosaltres, em plau reafirmar amb força el paper eminentment apostòlic de les monges de clausura. Deixar el món, per dedicar-se, en la soletat, a una oració més profunda i constant, no és altra cosa que una manera particular de viure i

expressar el misteri pasqual de Crist, de revelar-lo al món i, per això, de ser apòstol.

Seria error mantenir a les monges de clausura com a criatures separades de les seves contemporànies, aïllades i separades del món i de l'Església; estan, contràriament, presents en ell, i de manera més profunda, amb la mateixa tendresa de Crist. No sorprèn, doncs, que bisbes de les noves esglésies sol·licitin, com una gràcia eminent, la possibilitat d'acollir un monestir de religioses contemplatives, inclús si obres d'apostolat actiu són encara en nombre tan insuficient.

Germanes de vida contemplativa, que la vostra vocació us sigui estimada; ella és més, preciosa que mai en el món d'avui, el qual sembla no poder trobar la pau. El Papa i l'Esglé-

sia tenen necessitat de vosaltres; els cristians compten amb la vostra fidelitat".

"Aggiornamento" en l'apostolat social

El Papa subratlla les formes d'apostolat social que poden i han de realitzar les religioses:

"Dediqueu-vos —els diu— a les obres d'apostolat actiu, estigueu cada vegada més convençudes de les ensenyances del Concili, tan oportunament recordades en el Codi. Viviu-les. O sigui, que la vostra vida estigui penetrada d'esperit apostòlic, i animada, tota la vostra acció apostòlica, d'esperit evangèlic.

D'aquesta manera, les vostres activitats constituïran un autèntic "servei", humilment respectuós amb les persones, sol·licit per evitar pressions indegudes i qualsevol intolerable caràcter de domini".

"Ara us exhorto a no oblidar mai que l'apostolat religiós és, per la seva naturalesa, comunitari.

No es tracta d'una simple dependència disciplinària, sinó d'una realitat de fe. Hem de recordar sempre que estem en l'Església, incorporats íntimament a ella, ordenats per a la seva missió, inseparables de la seva vida i de la seva santedat.

Aquesta concepció ha d'estimular en les religioses la voluntat de treballar en estreta i profunda unió amb el magisteri de l'Església i la seva jerarquia.

No oblideu mai, tampoc, que les escoles, els hospitals, els centres d'assistència, les iniciatives orientades al servei dels pobres, el desenvolupament cultural i espiritual dels pobles no solament conserven la seva actualitat, sinó, degudament "aggiornats", es revelen freqüentment com a llocs privilegiats d'evangelització, de testimoni, d'autèntica promoció humana.

De vegades pot resultar necessari abandonar obres o activitats a fi de poder-se consagrar a d'altres, creant comunitats més restringides per respondre a necessitats més apremiants dels pobres de certes regions. Conec el vostre zel de presència davant dels pobres, i aprecio els vostres esforços en aquest sentit".

La unió al magisteri, garantia de fecunditat

Joan Pau II insisteix a les superiores generals que totes les experiències en les formes d'apostolat han de fer-se en col·laboració amb la jerarquia. "Per damunt de tot —diu— comporteu-vos com a filles amants de l'Església, adherint-vos temorosament i fidelment al seu autèntic magisteri, garantia de fecunditat. La fidelitat promesa a Crist mai no pot separar-se de la fidelitat a l'Església".

Després de recordar, finalment, l'Any Sant que estem celebrant, que "ens invita a redescobrir les riqueses de la salvació i ens crida al compromís personal de renovació, a través de la penitència i de la conversió", els demana que al tornar cada una a casa seva, transmetin la seva benedicció apostòlica a "les germanes de totes les vostres congregacions".

Acaba la seva allocució augurant que sigui la Verge Maria la que les ensenyi a conèixer Jesús, "el qual es fa per a vosaltres sabiesa, justícia, satisfacció i redempció".

F.G.

Crònica de Roma

El Papa a les religioses

ROMA (Del nostre corresponent).— Més de set-centes superiores generals d'ordes religioses s'han aplegat a Roma, procedents d'arreu del món per aprofundir l'espiritualitat religiosa apostòlica. El nucli de tot el que s'ha tractat ha estat recollit i sintetitzat per Joan Pau II, en l'audiència concedida al nombrós però, sobretot, altament representatiu grup de religioses. A totes i als seus instituts ha dirigit paraules d'estímul i de guia, com demana "la seva tan important missió, tan delicada i al mateix temps tan pastoral".

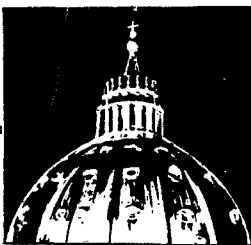
Seguidament el Papa ha recordat, segons els dictàmens del Nou Codi de Dret Canònic, que l'apostolat de les religioses consisteix, sobretot, en donar testimoni de la seva vida consagrada, nodrida d'oració i de penitència. Abans de traduir-se en acció o anunci, l'apostolat és revelació de Déu present en l'apòstol: "L'evangelització és real i profunda en la mesura en la que la vida de Crist es reflecteix mitjançant la vida personal". Joan Pau II volgué reafirmar també fortament el paper eminentment apostòlic de les monges de clausura, per assenyalar, a continuació, que les obres d'apostolat actiu d'elles, han d'ésser "un autèntic servei, humilment respectuós, a les persones, sol·licit per evitar pressions indegudes i qualsevol intolerable caràcter

de domini", aclarint que això mateix ha de tenir lloc treballant en "estricta i profunda unió amb el magisteri de l'Església i la seva jerarquia".

"No oblideu —ha exhortat el Papa— que les escoles, els hospitals, els centres assistencials, les iniciatives orientades al servei dels pobres, el desenvolupament cultural i espiritual dels pobles, no solament conserven la seva actualitat sinó que, amb la oportuna posada al dia, sovint es revelen llocs privilegiats d'evangelització, de testimoni, d'autèntica promoció humana". Respecte al tema, abundantment tractat en les reunions, de les formes noves de presència apostòlica, s'ha manifestat, i en això el Papa insistí molt, que han d'ésser conduïdes en un clima d'oració, ja que només així és possible evitar la temptació de particularismes i oposicions que comporten el risc de divisió; interpretar a la llum de l'evangelí l'opció pels pobres i per les víctimes de l'egoisme dels homes, sense cedir al radicalisme socio-polític que, tard o d'hora, genera noves formes d'opressió.

Al congrés i a l'audiència hi participaren també els membres d'una significativa delegació ecumènica luterana i anglicana.

E. Planas

Viaje del Papa a Polonia

En el proper número de CA-TALUNYA CRISTIANA donarem una informació detallada del viatge de Joan Pau II a Polònia i una selecció dels seus principals discursos, homilies i allocucions.

CONFIENOS SUS
OBRAS DE ARTE
Y ANTIGUEDADES

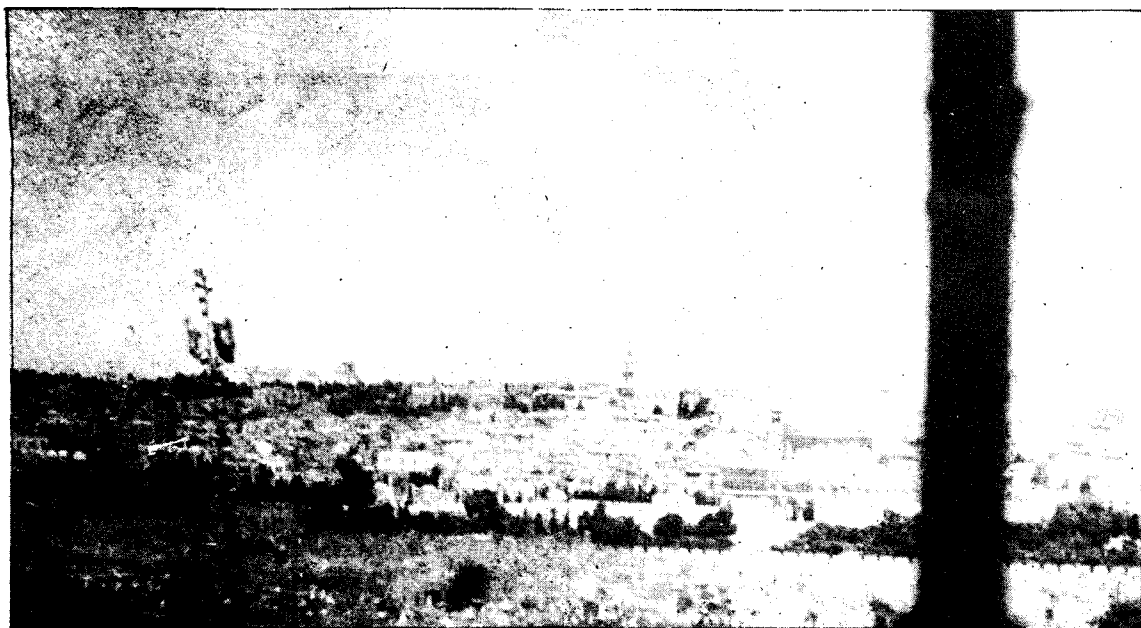
NUESTRAS
SUBASTAS
LE DARAN EL
MAXIMO PROVECHO

pintura, cerámica,
bronces, muebles,
plata, oro, etc.

Sala Barna

San Eusebio 57 (fina calle Aribau)
Tels. 200 57 99 • 200 50 56

La influència espanyola a Terra Santa, en perill

El vinent dia 27 comença a Jerusalem el capítol anual de la província franciscana de Terra Santa, en el qual es procedirà a la renovació de càrrecs. Poden produir-se, per primera vegada després d'uns segles, nomenaments de superiors no espanyols a convents que tradicionalment els tenien. Això serà possible gràcies al conveni amb la Santa Seu firmat pel ministre d'Afers Estrangers Marcelino Oreja, en el qual es renunciava, en precàries condicions, als tradicionals privilegis espanyols. Aquests privilegis consistien en què l'administrador d'algunes cases havia de ser espanyol, així com el superior de sis cases. Tanmateix, aquest conveni no fou ratificat pel Parlament i podria ésser revisat. L'actual ministre d'Afers Estrangers, senyor Morán, presentà a l'anterior legislatura, com a senador, una interpellació al Govern sobre aquest tema.

Segons el corresponsal de EFE a Jerusalem. Juan Maria Calvo, Espanya pot perdre la seva influència a Terra Santa si el Vaticà posa en pràctica el conveni que firmà amb el Govern Suárez.

En el capítol anual de la província franciscana de Terra Santa, que se celebrarà a Jerusalem durant aquest mes, existeix la possibilitat que es nomeni superior del convent de Ein Karem, un religiós no espanyol, trencant una tradició que data del segle XVII. Sant Joan d'Ein Karem, a sis quilòmetres de Jerusalem, on, se-

gons la tradició, nasqué el Baptista i on Santa Isabel rebé la visita de la seva cosina la Verge Maria, és un dels tres santuaris espanyols a Terra Santa.

Encara que Espanya —diu EFE— contribuï durant segles amb homes i donatius per a la consagració dels sants llocs, actualment no són reconegudes les seves propietats nacionals, contràriament al que succeeix amb França o Itàlia.

L'orde franciscà abolí, en règim de prova, els "privilegis nacionals" fa tres anys, decisió que, segons un religiós espanyol de Terra Santa, "només

afavoreix a Itàlia, en ésser majoria els frares d'aquest país", que així poden guanyar totes les votacions.

No es tracta de mantenir uns privilegis absoluts, diu EFE. En realitat, el que està en joc en certa manera és la possessió d'uns llocs pagats pel poble espanyol. França, un estat laic, té preferentment protegides les seves possessions religioses.

Es urgent, acaba l'agència, la renegociació del conveni amb el Vaticà, argumentant que l'anterior, signat per Marcelino Oreja, no arribà a ratificar-lo el Parlament i, per tant, no ha estat refrendat pel poble espanyol, quelcom que és habitual en convenis internacionals.

Vaticà dia a dia

Joan Pau II visitarà Àsia l'any 1984

Joan Pau II efectuarà el 1984, un viatge a Àsia. Encara que no estan fixades les etapes del viatge, certament visitarà Indonèsia, Corea del Sur i, possiblement Bangkok, Singapur i Hong-Kong.

A Indonèsia, el Papa serà en la celebració del 450 aniversari de la fe cristiana al país, amb les etapes de Yacarta, Yogiakarta (a 300 km. de la capital), i les illes Flores (a 1.300 km. de Yacarta) que és de majoria catòlica. A Corea del Sud, Joan Pau II s'associarà al 150 aniversari de la fe cristiana.

La visita del Papa a Indonèsia ha estat anunciada per monsenyor Djagmon, bisbe de Flores, encara que no té confirmació oficial per part del Vaticà.

Pel setembre serà elegit el general dels dominics

El pròxim 2 de setembre, el capítol general dels dominics elegirà, a Roma, el 83 successor de Sant Domènec de Guzmán, fundador i primer superior de l'orde.

El 20 d'agost, 134 representants dels 7.000 dominics de tot el món es reuniran a la universitat de l'Angèlicum per començar el capítol general que elegirà el nou mestre general.

Entre els religiosos dominics hi ha dos cardenals, 45 bisbes i 5.542 sacerdots. A tot el món hi ha, a més, 40.000 religioses dominiques de vida activa, de 140 congregacions, cinc mil monges de clausura i 70.000 terciaris. En total, els membres de la família domini-

cana superen els 120.000. A Espanya hi ha 857 dominics, 2.499 religioses dominiques i 1.796 monges de clausura.

74 sacerdots ordenats pel Papa

Joan Pau II ordenà el passat dia 12 de juny, en la Basílica de Sant Pere de Roma, 74 sacerdots, 22 d'ells de nacionalitat espanyola.

La cerimònia fou ocasió perquè el Papa efectués una detinguda reflexió sobre la missió del sacerdot en la societat. "Malgrat les dispersions filosòfiques i ideològiques d'aquests temps —digué el Papa— l'home conserva una gran exigència de veritat, de justícia, de bondat i de pau".

Monsenyor Oscar Romero té successor

Arturo Rivera i Damas, salesià, ha estat designat com a arquebisbe de l'Església metropolitana de San Salvador.

Quan fou assassinat monsenyor Romero, el 20 de març del 1980, la Santa Seu nomenà monsenyor Arturo Rivera i Damas Administrador d'aquella diòcesi. Ara es converteix en total successor de monsenyor Romero en un dels més difícils càrrecs de Pastor.

Monsenyor Rivera i Damas nasqué a San Esteban Catariña, prop de San Vicente, l'any 1923. Estudià en el seu país. Després es graduà en dret canònic a la Universitat Salesiana de Torí. Sacerdot des de 1953, rebé la consagració episcopal el 23 d'octubre de 1960.

Documents

No podem callar

"L'home individual o col·lectiu, viu una vida veritablement humana gràcies als valors culturals. Aquestes raons de viure és intolerable que siguin destruïdes. La història serà severa envers la nostra època en la mateixa mesura que aquesta ofega, corromp o esclavitz brutalment les cultures en tantes regions del món. Com a cristians no podem callar. Hem de denunciar l'agressió cultural que impossibilita els grups ètnics de manifestar-se tal com són, segons la llur vocació profunda."

Així parlava Joan-Pau II al Pontifici Consell per a la Cultura el dia 18 de gener d'enguany. Són certament paraules molt fortes, judicis molt severos molt durs els de Joan-Pau II. ¿Són infundats? ¿Són injustos? Ningú no podrà demostrar-ho perquè la tristíssima realitat està per a demostrar el contrari en massa indrets de la terra.

És amb tota la raó que ell denuncia la injustícia i la immoralitat d'unes polítiques inhumanes, la justificació de les quals no ve mai —no pot venir-ne— del cantó de l'ètica. Ho confessin o no, són els interessos i les conveniències —no culturals, ni morals, ni tampoc de les víctimes, està clar, sinó dels qui amb procediments de força les oprimeixen— els que empenyen fins a l'opressió del germà. Alça la veu de protesta a favor de la veritat i de la justícia com a Pontífex Suprem de l'Església i representant personal davant del món d'Aquell qui fou reconegut públicament com a just —sense impedir aquest reconeixement popular la seva condemna a mort— i s'autodefiní Ell com el qui és LA

VERITAT. Però cuita a urgir-nos el compliment del mateix deure a tots nosaltres: NO PODEM CALLAR!

"Els Estats moderns dirà un altre dia als

"Els Estats moderns —dirà un altre dia als mestres, catòlics— "sovint molt organitzats i poderosos no tenen dret a afilerar llurs súbdits segons un model únic, perquè llur raó d'ésser jo diria llur veritable grandesa— és de servir tots els ciutadans amb equitat i magnanimitat, tot exigint, evidentment, que aquests siguin respectuosos del bé comú de la nació (17 d'abril del 83).

"Determinats sistemes econòmics —continua— dient Joan-Pau II al Consell Pontifici per a la Cultura— exploten col·lectivitats enteres, humiliant, així, l'home. Encara més, l'home és víctima de determinats règims polítics i ideològics que mantenen empresonada l'ànima dels pobles". COM A CRISTIANS NO PODEM CALLAR."

Ell parla i no pot callar com a Papa; nosaltres no podem callar com a cristians.

No sempre l'opressió s'exerceix per mitjans de força física. Certs Estats moderns —es diuen demòcrates amb democràcia feta a mida— pudorosament dissimulen les ungles amagant-se les sota guants de seda. Però és igual, la coacció és coacció i l'opressió és opressió àdhuc quan es fan servir els mitjans de comunicació per a manipular i afilerar tot un país pretextant llibertat.

Com a cristians no podem callar

Vicenç Nolla

Aquest estiu
en tendes...

deixa't aconsellar
per la tenda

PAU CLARIS. 118 · BARCELONA · 9

BARCELONA · MANRESA · LLEIDA

Lleida

Una vestició i un òbit

Alegria i dol al Carmel de Lleida

LLEIDA (Del nostre corresponsal).— El dia 27 d'abril, festivitat de la Mare de Déu de Montserrat vestí l'hàbit de les Carmelites Descalces la germana Montserrat Criado i Gabarró i ara seguirà el noviciat.

La germana Montserrat és natural de Lleida i és una jove **metge-cirurgia** que cursà els estudis a Saragossa i exercí la professió al Sant Hospital de la Seu d'Urgell i anteriorment a Puigcerdà. L'acte de la "vestició" se celebrà en la intimitat de la vida de la Comunitat després de la Missa, i durant l'acte d'oració en la sala Capítular, acte que fou presidit per la priora.

El dia 8 de maig el senyor Bisbe de la diòcesi acompanyat com a concelebrants pel pare Pere Martorell O.C.D., mossèn Josep Ma. Quintillà i mossèn Vicenç Ros celebrà l'Eucaristia i procedí a la consagració de la nova taula-altar que presideix l'Oratori del Monestir. Altar i sòl del presbiterà han estat reconstruïts en marbre.

El dia 10 de maig fou un dia de dol pel Carmel de Lleida. Després de llarga malaltia suportada amb santa i exemplar resignació moria confortada amb els sants sagraments, l'oració i la caritat de la Comunitat, la germana Catalina de San Antonio, de 81 anys d'edat. La germana Catalina era molt estimada de tothom i de reconeguda humilitat i caritat. Els actes de funeral i enterrament se celebraren el dia 11, festivitat de sant Anastasi, titular del Monestir; les seves restes rebieren cristiana sepultura en la Cripta de sota el Cor. Oficià les honres fúnebres mossèn Salvador Gonzalo, capellà del Monestir, concelebrant amb altres sacerdots.

Professió solemne

Féu la professió solemne la germana Immaculada de la San-

ta Faç Montoya i Santana, el dia 1 de maig. La germana Immaculada entrà en el Carmel de Lleida l'any 1979 procedent de Madrid on com a **administrativa treballava en una oficina**. Immaculada té una germana també professa en el mateix Monestir, la germana Maria Cristina.

El 15 de maig, solemnitat de l'Ascensió féu la Professió Solemne la germana Elena de la Cruz Bobillo y Alvarez, natural de Sanlúcar de Barrameda (Cadix) que vivia a Lleida i que fins al moment de la seva entrada al Carmel **treballava de caixa a SIMAGO**.

La Comunitat compta avui amb 19 religioses, dues de les quals són novícies, la germana Concepció de Jesús Cano i Ruiz i la germana Montserrat Criado i Gabarró. El Monestir de Sant Anastasi de les Carmelites Descalces de Lleida fou fundat l'any 1686, el 26 de febrer.

Reunió d'acció social i caritat

El passat dia 7 de juny tingué lloc convocada per Caritas Diocesana una reunió de representants dels diferents grups i moviments d'acció social i caritativa per tal de tenir un contacte i intensificar les relacions de cara a una acció conjunta coordinada per a una major efectivitat d'aquests serveis com a signe de comunió eclesial.

150 anys de les conferències de Sant Vicenç de Paül

Per a commemorar els 150 anys de la fundació de les Conferències de Sant Vicenç de Paül s'ha celebrat a Lleida l'Encontre Comarcal de les Conferències de Catalunya. Els actes consistiren en una Santa Missa, a continuació conferèn-

cia-col·loqui intercanvi d'experiències, i visita a la Seu Vella, acabant amb un dinar servit en fred a la Casa Diocesana d'Exercicis.

Per unes hores, el matí del diumenge 5 de juny, Lleida es convertí en la seu de les Conferències de Sant Vicenç de Paül de Catalunya. Assistiren el Consiliari nacional i el vicepresident del Consell Nacional.

Aitona-jornada jubilar palautiana

Com estava anunciat, se celebrà a Aitona, el propassat dia 30 de maig una Jornada Jubilar amb motiu dels actes de presentació de la gran figura del pare Francesc Palau, fundador de les Carmelites Missioneres Teresianes, als sacerdots de Lleida.

Els actes se celebraren a Aitona poble nadiu del pare Palau, del qual se'n guarda gran record i es conserva com a preuada relíquia la casa on va néixer i la Cova on acostumava a retirar-se en oració i penitència d'eremita. El pare Palau nasqué el 29 de desembre del 1811, setè fill del matrimoni de Josep Palau i Miarnau i Maria Antònia Quer Esteve. Abans del seu ingrés en el Carmel Teresià fou seminarista a Lleida. Era oncle de la Santa d'Aitona, Teresa de Jesús Jornet, i

ell mateix té incoada causa de beatificació.

El senyor bisbe, monsenyor Ramon Malla i Call, presidí la solemne concelebració eucarística que se celebrà en el temple parroquial amb la participació de nombrosos sacerdots concelebrants, assistència de nombrosos veïns del poble, i religiosos i religioses que expressament es traslladaren a Aitona per assistir als esmentats actes. La presentació de la figura del pare palau estigué a cura de la germana Josefa Pastor, c.m.t. especialista en temes palautians, posant de manifest que l'Església és el gran objecte d'amor que va moure tota la vida espiritual i apostòlica del pare Palau, pioner en apostolats i teologia de l'Església en moltes qüestions que avui són fruit del Concili Vaticà II. Fou un avançat en el seu temps amb visió eclesial profètica cosa que va costar-li la incomprensió i persecució, sense que això significués afluijament del seu amor a l'Església, sinó que encara semblava sortir-ne reconfortat.

Òbit del revd. Tomàs Piñol

El reverend mossèn Tomàs Piñol, beneficiat de la Santa Església Catedral, morí a Lleida el propassat dia 15 de maig, confortat amb els Sants Sa-

graments i la Benedicció Apostòlica.

Havia nascut a Llardecans, el 8 d'abril del 1895. Cursà els seus estudis eclesiàstics a Lleida, on també rebé l'ordenació sacerdotal el 12 de juny del 1921.

Durant la seva vida sacerdotal exercí els següents càrrecs: Ecònom de la parròquia de Claramunt (1922-1927); Regent de la Pobra de la Granadella (1934-1936); Ecònom de Castellidans (1939-1959); Encarregat de Cogul (1948-1949) i d'Aspa (1948-1950); el 1947 fou nomenat beneficiat de la Santa Església Catedral, càrrec que ha ocupat fins a la mort; el 1961 fou nomenat vice-president del "Montepío del Clero", i el 1963, oficial de la Cúria Diocesana, càrrec que exercí fins el 1974; fou capellà interí de les Llars Infants (Maternitat) des de 1966 a 1976.

El senyor bisbe de Lleida, monsenyor Ramon Malla, presidí les exèquies, que se celebraren a la Santa Església Catedral; concelebrant amb ell molts sacerdots.

Mossèn Tomàs viurà sempre en el record dels que l'hem conegut com a un sacerdot bo i fidel servidor de l'Església, amb esperit senzill i amb l'esperança posada en Déu, compartint experiència i anys amb els joves.

Jaume Montaña

Tarragona

Josep Sabate, delegat dels M.C.S.:

El periodisme ha d'ajudar l'home a cercar la veritat sota la llum de l'Evangelí

TARRAGONA.— El nostre corresponsal a Tarragona, Josep Sabaté, és entrevistat al Full Parroquial en tant que delegat de l'Arquebisbe de Tarragona per als Mitjans de Comunicació Social. Heus ací les seves paraules, curulles de bon sentit sobre l'ús i la importància d'uns mitjans que poden ajudar l'home a seguir Déu:

● A propòsit de la "Diada dels Mitjans de Comunicació Social", celebrada el dia 15 del passat mes de maig, cal fer un punt de reflexió sobre la importància i la transcendència de la informació generada a l'entorn de l'Església diocesana. Realitzacions, mitjans i projectes de la Delegació de Mitjans de Comunicació Social, són els aspectes més remarcables de la nostra conversa amb el delegat diocesà ed M. C. S., Josep Sabaté.

De quins mitjans disposa la Delegació de M. C. S.?

— La Delegació té unes funcions específiques de facilitar informació de l'arxidiòcesi mitjançant la seva oficina de premsa, alhora que també recull les notícies que poden ésser d'interès per als diferents departaments de l'arquebisbat, i n'elabora dossiers per temes. Dues publicacions, el mateix "FULL PARROQUIAL" i el "Butlletí Oficial", estan adscrits a la Delegació. Cal fer esment especial del departament de ràdio, responsable dels diversos programes religiosos realitzats als nostres propis estudis. Actualment es fan programes per a Ràdio Tarragona, Ràdio Popular de Reus i Ràdio Manresa...

— Com es concreta la pastoral pròpia dels mitjans de comunicació social?

— Cal tenir un concepte bàsic i clar sobre el paper de l'Església en el camp de la comunicació. L'ús dels mitjans de masses al servei i promoció de l'home és un deure dels usuaris que han d'exigir-los un gran respecte als drets i deures fonamentals. En aquest sentit, l'Església ha de tenir cura que la premsa, el cinema, la ràdio i la televisió ajudin l'home a cercar la veritat sota la llum de l'Evangelí.

Quins són els projectes de la Delegació?

— En aquests moments de transició, cal, en primer lloc, potenciar i estructurar la informació pròpia de la diòcesi. Ja sabeu: fer realitat allò de "informeu i sereu informats". A mig termini, hi ha altres projectes dels quals haurem de parlar més endavant...

ANY SANT A ROMA

Viatge especial de l'1 al 10 de setembre

Viatge en autopullman i acompanyant de l'agència visitant MONTPELLIER, GRENOBLE, TORI, MILA, VENECIA, FLORENCIA, 4 dies a ROMA i retorn per PISA i SAN REMO.

Preu per persona: 54.800 pessetes.

viajes barcino

Agencia de Viajes Grupo A Título 82
Central:

Llúria, 7. Tel. 318 05 24. Barcelona-10

Sucursals:

Major de Gràcia, 153. Tel. 237 71 31 - Barcelona-12

Mar, 9. Tel. 389 47 08 - Badalona

P. Cristo Rey, 93, bis. Tel. 389 42 11 - Badalona

¿Capellans viatjants?

Cada dia que passa hi ha més crisi de vocacions sacerdotals a casa nostra. Lamentable!

Un camperol devot del Berguedà em deia a l'ombra del campanar de la seva parròquia que tal vegada la nostra fe actual està mancada d'esperitisme. I això crea el fenomen. Aquest camperol em fa rumiar...

Anant pel món, hom pot observar que els pastors protestants evangelistes, en llurs celebracions, en poca cosa més insisteixen sinó en el fet que Crist és viu. Quàn hom vol fer sentir a un adolescent l'impacte d'aquesta creença, li diu que s'adoni que els cristians (els que som batejats), en algun sentit, som els primers esperitistes. Potser ens hauríem de servir de les paraules en voga actualment per fer-nos entendre.

Jesús, que si va morir crucificat, també va resuscitar, es fa present i palpable en les nostres celebracions o assemblees. El corrent actual pentecostalista de pregària emocional expressada exteriorment per cada devot, vol tornar a allò vivencial i palpable que el cristianisme era al principi. No confonguem el cristianisme amb una associació qualsevol amb finalitats benèfiques...

Si fos qüestió de filosofia social, bastaria per ésser-ne, a llegir els diaris i prendre partit.

De ser el cristianisme només un sistema sociopolític revolucionari —escriu Pauwels—, al Calvari, els jueus es varen confondre, ja que el vertader revolucionari, que volia que les coses canviessin, era Barrabàs.

No coneix poc ni molt els Evangelis aquell qui no s'adona que els evangelistes enfoquen la seva cambrà filmadora només a aquelles escenes en les quals apareix ben clar el missatge religiós de Jesús de Natzaret.

Tornant ara amb aquell camperol devot, afegiré

que ell a vegades pensa (segons em manifestà) que al seu entendre en això de la missa (com l'operació de sumar) l'ordre dels valors no altera el producte.

El camperol s'explicava així: "Sant Jeroni ensenya com, sense cap dubte, el Senyor concedeix totes les gràcies que se li demanen en la missa, mentre siguin convenients: i el que encara causa més meravella, és que molt sovint concedeix fins allò i tot que no es demana, si és que de part nostra no hi posem cap obstacle.

Per la qual cosa es pot dir que la missa és el sol del llinatge humà, que escampa la seva llum i claredat damunt els bons i damunt els dolents, i no hi ha ànima tan perversa damunt la terra que, oint la santa missa, no en reporti algun bé gran, i fins, moltes vegades, sense que hi pensi ni ho demani.

I és que la missa es diferencia dels sagraments en què aquests no donen la gràcia sinó a aquells que en són dignes, mentre que la missa procura gràcies actuals a tots, justos i pecadors.

Jo —em deia el camperol devot—, a falta de capellans, en designaria un per cada vint o trenta parròquies perquè s'hi traslladés anant-les recorrent durant la setmana una per una per a consagrar-hi el pa i el vi, limitant-se a l'acte de la consagració i prou. Arribat el diumenge, un fidel devot qualsevol (o una monja) podrien prosseguir l'ordre de la missa fent ús de les espècies sacramentals preparades amb antelació pel "capellà viatjant".

Ara penso si el suggeriment del camperol podria desgraciadament convertir-se en el futur en realitat.

De fet, la fe cristiana és vivent gràcies al miracle eucarístic.

No oblidem que, el cristianisme, és un esperitisme. I si no ho és, no sé què és.

Josep Picas i Pons

Solsona

Aquest diumenge, Eucaristia en acció de gràcies

225 anys del Col·legi de la Companyia de Maria

SOLSONA.— El Col·legi de la Companyia de Maria compleix els seus 225 anys d'existència. Amb aquest motiu, el proper dia 26 de juny se celebrarà una Eucaristia d'acció de gràcies, presidida pel Vicari general de Pastoral, mossèn Ramon Alsina, en representació del bisbe de la diòcesi. A la festa han estat convidats tots els solsonins, especialment antic alumnes i les altres comunitats de religioses, així com les religioses de la Companyia de Maria de tot Catalunya.

Posats en contacte amb les religioses del col·legi de Solsona ens han manifestat el seu desig de "ser fidels a la missió que se'ls ha encomanat durant tants d'anys i és per això que, juntament amb l'acció de gràcies volen demanar a Déu el do de perseverar en la tasca educativa de la Companyia de Maria".

L'origen del Monestir de l'Ensenyança, actual col·legi de la Companyia de Maria, fou un llogat de l'advocat solsoní, Pau Alinyà. Després dels tràmits que requeria

una empresa important i vençudes les dificultats que anava la llicència definitiva per a la fundació.

A petició del que fou bisbe de Solsona, Fra Josep de Mezquia, quatre monges de la Companyia, establerta feia anys a Barcelona, arribaren a Solsona el dia 22 de juny de 1758, éssent rebudes personalment pel bisbe i acompanyades en solemne processó des de la Catedral a l'Església del nou convent, del qual en prengueren posessió.

Exercicis per al poble de Déu

Dues noves tandes d'exercicis per al Poble de Déu tindran lloc al proper mes d'agost; la primera serà del 3 al 7 a la Casa d'espiritualitat del santuari del Miracle i la segona del 24 al 28 al mateix lloc. Ambdues seran dirigides pel bisbe de Solsona, monsenyor Miquel Moncadas i estan obertes a totes aquelles persones que volen aprofundir la seva vida cristiana. Caldrà

portar la Bíblia i les despeses es paguen de manera voluntària.

Per altra part, està programada una tanda d'exercicis per a sacerdots (del bisbat de Solsona i de altres bisbats) pels dies 4 al 9 de juliol a la Casa d'espiritualitat del Miracle, dirigida pel P. Cebrià Piferré.

Els exercicis per a religioses seran del 18 al 25 de juliol, per mossèn Ignasi Montraveta i del 28 d'agost al 4 de setembre, pel P. Cebrià Piferré. Per a inscripcions caldrà trucar al Miracle tf. (93) 811.00.45.

Reestructuració de la cursa diocesana

El bisbe de la diòcesi, monsenyor Miquel Moncadas, està fent consultes a tot el presbiteri diocesà per a una reestructuració de l'organigrama de la Cúria diocesana, amb la creació de dues vicaries de Pastoral, amb potestat ordinària, seguint les orientacions del nou codi de Dret Canònic.

Fermí Manteca

Pensant-ho bé

"Qui te mare, té consol"

El refrany castellà "amor de madre que lo demás és aire", és una veritat com un temple. No és que les mares tinguin l'exclusiva de l'estimar. Però certament que la "gràcia de la maternitat" és la gràcia eminent de la dona; i la llarga gestació d'una vida la posa en una inefable comunió existencial amb les arrels de la vida, amb la font de la Vida i de l'Amor. Vida i amor són de Déu i de les mares, digué el poeta.

Els autors, en l'intent de destriar les pregonesses de l'estimació, parlen d'eros, de filis i d'agape, com de tres fondàries dinàmiques de l'amor. De les tres, l'agape seria el do a l'altre de la manera més lliure, generosa i incondicional. Estimar, tot trobant en el mateix do amorós la millor recompensa. Agape, és el mot grec, amb què els textos del Nou Testament es refereixen a Déu quan ens diuen: "Déu és amor". És el mot també més escaient per referir-nos a l'amor de les mares. La mare sempre estima, perdona i es dona.

Tots tenim amb la mare un deute que restarà eternament impagat. Perquè per a tot ésser viu el do més gran és el do de la vida; i mai cap fill no podrà donar-lo a la mare. No es tracta simplement de donar "quelcom" a l'altre, sinó d'un "donar-se" que, arrencant de la carn i de la sang, assumeix les pregonesses més insondables del jo personal i assoleix les alçaries més cimeres de l'esperit.

Des dels primers moments de la concepció, i al llarg de la gestació i de la infantesa, cap amor no ens ha afaïonat tan a fons com l'amor de la mare. Quan la mare se'n va resta un buit insubstituïble que cap altre amor particular no pot omplenar. Recordo com varen colpir-me les paraules d'un home, ja entrat en anys, que entre la vida i la mort, demanava insistentment: la mare!

De vegades, en una d'aquelles fantasies nebuloses que emergeixen estranyament del subconscient en un moment de lassitud

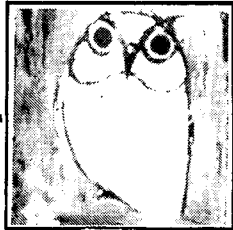
vital, m'ha semblat sentir com una enyorança d'aquell escalf maternal que tots devem tenir arrapat a l'ànima, i he fet meu el sentiment del poeta que, a l'hora "d'anar-se'n", demanava per morir el mateix bressol que tingué per néixer: "Qui pogués tornar al teu si, fent del teu cor coixí, bressol de la teva entranya; i del teu si al si de Déu, volar per sempre, amor meu".

Totes les mitologies religioses han unit l'element maternal a la Divinitat. Aquesta "gràcia de la dona" és també "gràcia de Déu". Déu no té sexe. Tant podem dir-li pare com mare parlant des de les nostres possibilitats conceptuals i fent-ne expressió analògica del contingut de la fe. Tanmateix, per a nosaltres cristians és un gest diví impensable, de tendresa infinita, que el Verb en fer-se home, criatura, temps, història, volgués assumir la nostra existència en el si maternal de Maria. Fou la consagració de tota maternitat, en la seva acceptació més transcendent: donar vida, amor i futur al món. La maternitat de Maria és el sagrament perenne de la maternitat de Déu. Jesús, a la creu, ens estimà fins a l'extrem lliurant la vida per nosaltres; i arrodonir amorosíssimament l'ofrena lliurant-nos també la mare. Ara, és l'Esperit el que fa viu en el cor del creient l'amor maternal i salvífic de Déu.

Més enllà de la biologia i de la fisiologia, el misteri personal de cadascú participa d'aquest amor, a l'ensem paternal i maternal de Déu. I és per això que l'amor del cristià malda per a ser un amor universal i fecund per obra de l'Esperit, poderós per a vèncer l'esterilitat de tot egoisme, i engendrar en el cor de la vida i de la Història, un amor cada dia més gran i lluminós.

Són una veritat ben viva les paraules de Jesús: "No us deixareu pas orfes". Déu meu, com ens estimeu!

Xesc Soliu

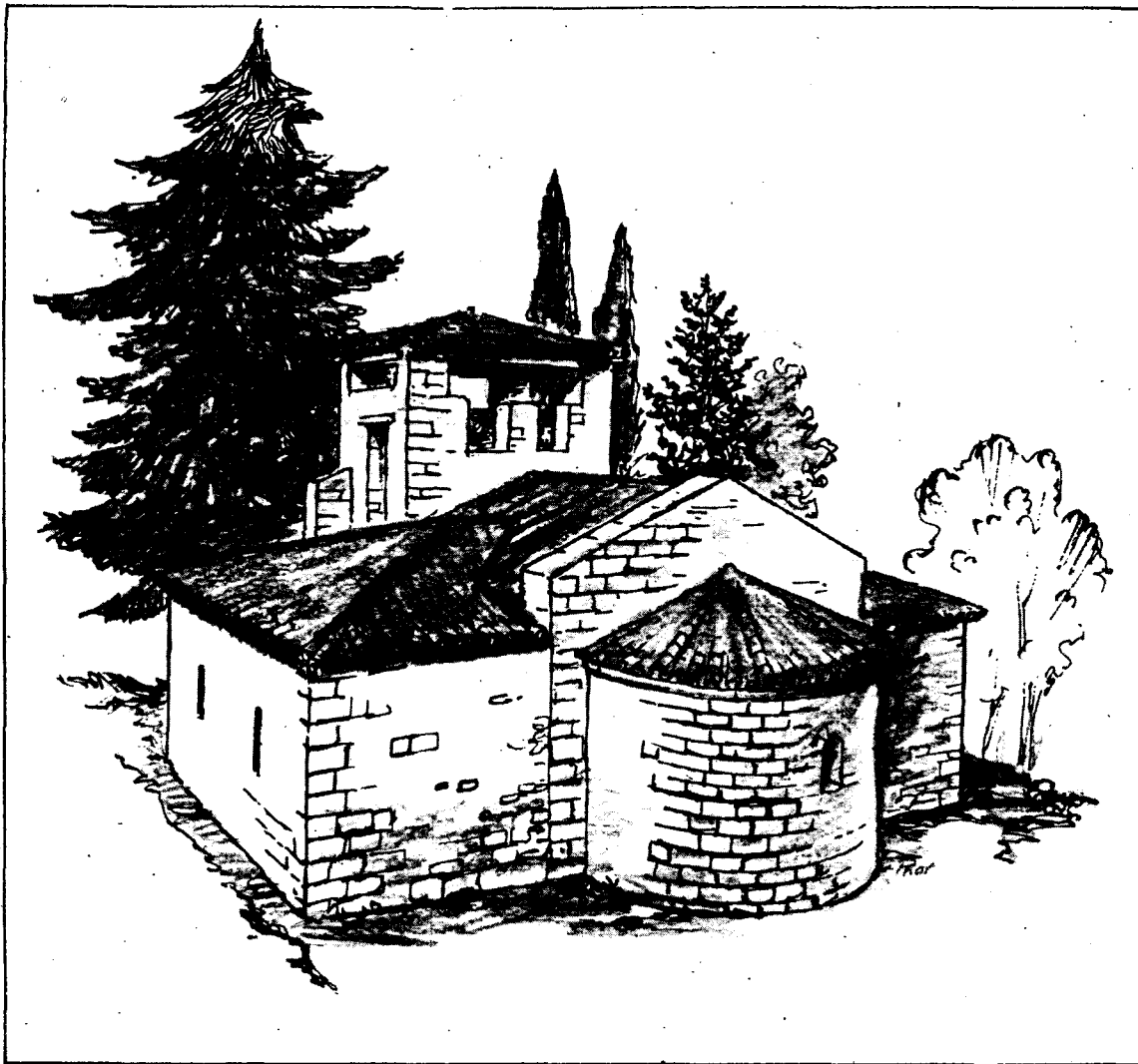

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA

"BONVIURE"

Per a aquelles persones que necessiten viure en un ambient familiar i tranquil. Estem a Horta en una torre amb jardí, habitacions soles, alimentació adequada a cada resident, calefacció, ascensor, sala de repòs, entreteniments, control sanitari i teràpia humana. Ens plau oferir-vos també estades per a caps de setmana, períodes de repòs i convalescència. Únicament per a 25 persones. Telèfon 427 44 53.

Girona

S'ha publicat un llibre sobre el tema

Més de cent esglésies romàniques a la Garrotxa

OLOT.— L'escriptor olotí, Josep Murlà, ha publicat un llibre sobre el romànic a la comarca de la Garrotxa que servirà de guia magnífica, tant pels tècnics en la matèria com pels profans que desitgin conèixer aquest patrimoni artístic i històric gironí. En total es compten més d'un centenar d'esglésies d'aquest estil en l'esmentada comarca i alguns monuments de caràcter civil com el pont de Besalú i torres i castells.

Aquesta xifra fa que la Garrotxa registri una gran densitat

en monuments romànics, densitat que arriba a una església per cada 7 kilòmetres quadrats. Moltes d'elles es troben en estat ruïnós a causa de l'abandó de les parròquies per part dels fidels que en els últims vint anys s'han traslladat als nuclis urbans més propers.

En aquest aspecte cal remarcar el gran treball de restauració que està realitzant la Diputació de Girona y la Conselleria de Cultura, tal com "Catalunya Cristiana" ha anat recordant en els últims temps.

Concretament, el passat dia 29 de maig encara tingué lloc la inauguració de les obres de restauració d'una altra església romànica, la de Sant Andreu de Sòcarrats en la Vall de Bianya.

Un dels objectius propers és la reparació de l'església de Sant Martí de Capsec, propera a la Via romana del Capsacosta. Es tracta d'un bonic temple romànic que necessita també urgentment algunes obres de consolidació dels murs i neteja general.

M.C.

Amb més d'onze milions
d'ingressos

Caritas: tres milions de romanent del 1.982

GIRONA.— Amb motiu del "Dia de Caritas", la delegació diocesana de Caritas de Girona ha publicat el balanç econòmic de l'any 1.982, resultant un romanent de 3.351.370 pessetes. Aquest romanent ha servit ja per atendre els casos d'emergència i les despeses del 1er Semestre d'enguany.

Els ingressos totals durant l'any passat pujaren a 11.807.571 ptes, mentre que les despeses foren de 10.325.661 ptes. Cal observar, amb tot, que a la xifra d'ingressos cal afegir-hi prop dels dos milions de romanent del 1.981.

El capítol de despeses més important fou el del "Finestral de la Caritas" que arribà a 2.372.182 pessetes. També fou important la subvenció donada per a l'Acció Solidària contra l'atur que pujà a 150.000 pts.

Els ingressos més elevats procediren del mateix "Fi-

nestral de la Caritas" que foren de 2.400.570 pessetes. Els donatius generals pujaren a 1.368.310 ptes. i la col·lectiva del "Dia de la Caritas" reuní més de tres milions de pessetes.

Quant a l'acció de Caritas gironina sobre l'atur cal recordar la Trobada celebrada a Banyoles pel maig en la qual participaren una vintena de parròquies, religiosos, laics i preveres. Es constituí una Comissió de seguiment que es responsabilitzà de programar i portar a terme "una acció de solidaritat amb els aturats". Ensenms s'han publicat notícies en diferents mitjans d'informació comarcal, emissores, etc., i uns Butlletins periòdics. Ara Caritas diocesana disposa d'Un Servei d'Informació sobre Institucions i Recursos referents a l'atur que a les comarques de Girona s'apropa ja als 20.000 afectats.

M. Caballé

avisos

Festa de Sant Pere en l'Any Sant de la Redempció.— Dia 29 de juny, a l'església del Sm. Sagrament, C/. Aragó, 268, bxs. a les 19.45. Conferència doctrinal sobre: "La Humanitat Redemptora del Crist", a càrrec del Dr. Joan E. Jarque, Delegat Episcopal per a les Obres d'Apostolat Seglar i Director de "CATALUNYA CRISTIANA".

A 20.30, Concelebració de l'Eucaristia. ANFE invita a tot-hom, joves i grans, a participar en la festa, aprofundir en el

sentit de la Redempció, pregar junts, i compartir la tradicional "coca" de St. Pere.

Capítol Provincial dels franciscans de Catalunya.— A Barcelona, a carrer Santaló, 80, es farà el Capítol Provincial dels franciscans de Catalunya, del 4 al 9 de juliol. Son membres capitulars; amb dret a vot en les decisions, els superiors de totes les cases, més un grup de diputats o delegats, elegits per la base. Les sessions seran

obertes a tots els religiosos, que lliurement vulguin assistir-hi.

Entre altres temes d'estudi, ocupa el primer lloc la formació dels candidats a l'orde i la formació permanent dels ja professors. També es tractarà tota la problemàtica de les diverses obres apostòliques, com és ara, parròquies, col·legis, missions, etc. que duen a terme els framenors de Catalunya. Cal dir, finalment, que en unes sessions posteriors als Capítol, es farà el nomenament

dels nous superiors de les cases i altres càrrecs de responsabilitat. Que l'esperit de sant Fran-

cisc guïi els treballs, de cara a un millor servei a l'orde i a l'Església.

Intercanvi de corals: 26 de juny 1 de juliol
CORAL ELS MATINERS - COR MAIXATA
de l'Hospitalet (centre)

CORAL ELS MATINERS - COR MAIXATA
de Tourinnes la Grosse (Bèlgica)
Dia 27 de juny de 1983, a dos quarts de deu,
a l'Església de Santa Eulàlia, Plaça de
l'Ajuntament, l'Hospitalet (centre),
CONCERT

Urgell

S'ha donat a conèixer el calendari

Cinc localitzacions per a les colònies i campaments

LA SEU D'URGELL (Del nostre corresponsal Antoni Mirabet). — El Bisbat d'Urgell no es desentén dels nens i nois que necessiten del contacte amb l'aire lliure i de la convivència al si d'un clima sà i d'un ambient on es respira cristianisme, per als calurosos dies estiuencs. Així el servei corresponent de colònies té destinades cinc localitzacions i un ampli programa que pot satisfer qualsevol problema de dades. Heus-ne ací el calendari:

N'és el responsable mossèn Roc Salvia, director del Servei de Colònies de Vacances.

Informació: tel. 40 03 72 i 43 00 66.

Torns:

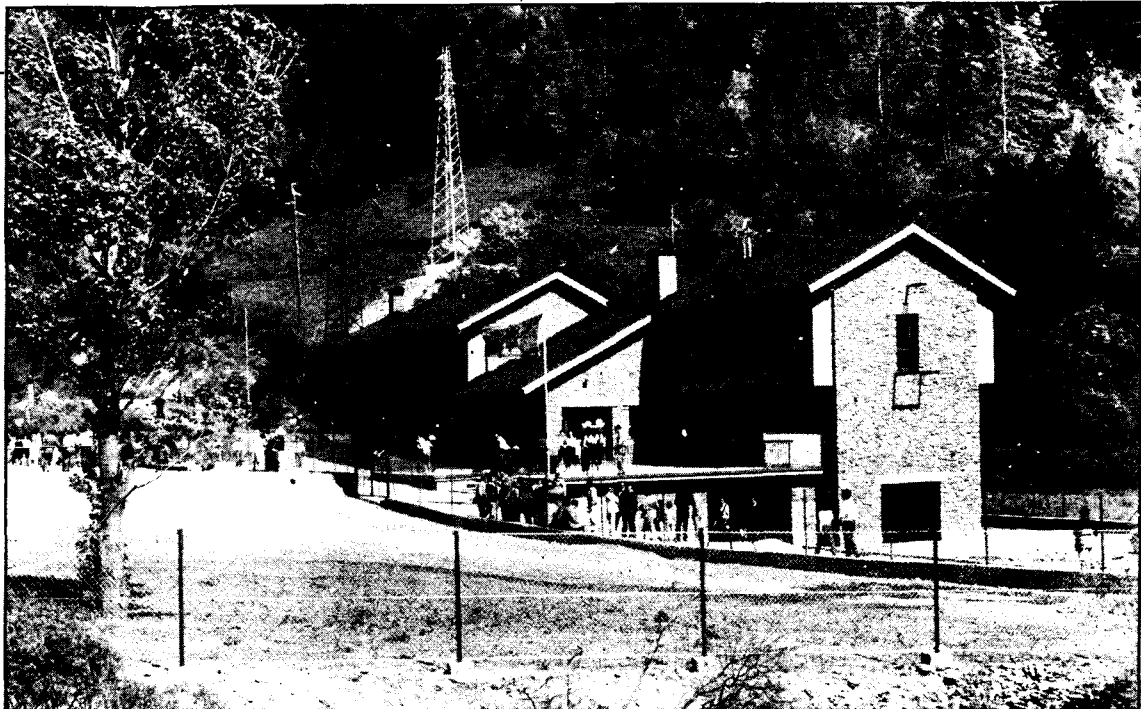
- 1) 3-17 juliol, nens de 8 a 14 anys;
- 2) 17-31 juliol, 11-14 anys;
- 3) 31 juliol-14 agost, 9-11 anys;
- 4) 14-28 agost, 7 a 9 anys;
- 5) Per a la tercera edat: 29 agost-3 de setembre.

Salgar

A 3 kms. d'Artesa de Segre, als peus del santuari marià. La instal·lació compta amb edificis adequats amb serveis de cuina, infermeria, etc., tendes de campanya i piscina.

Santa Maria de Meià

També en la comarca d'Artesa. Instal·lacions de la parròquia de Balaguer. Piscina.
Torns: 3-17 juliol; 17-31 juliol; 31 juliol-14 agost.
Informació: tel. 44 53 42.

Runes de l'Església de St. Miquel del Pui. Actualment en procés de consolidació.

Bastanist

Prop de Martinet, a la Cerdanya i als peus del Cadí. En l'antiga casa dels ermitans del santuari, restaurada i preparada per a colònies.

Torns:

- 1) Parròquia de Castellserà (tel. 61 00 35), 27-juny-10 juliol;
- 2) id. Vallfogona (Tel. 43 20 63), 11-24 juliol;
- 3) id. Ponts (tel. 46 00 86), 25 juliol-7 agost;
- 4) id. Organyà (tel. 38 31 57)

i Oliana (tel. 47 00 98), 8-21 agost.

Espot

Al Pallars Sobirà. En el marc del llac de Sant Maurici, dels pics dels Encantats, Amitges, etc. i Parc Nacional d'Aigües Tortes. Casa de colònies en la restaurada rectoria d'Espot.

Torns:

- 1) Parròquia de La Seu d'Urgell, 1-10 juliol; (tel. 350 125).

2) id. d'Albesa, 1-14 agost; (tel. 18 61 48).

Aina

Casa de colònies de Canillo, Valls d'Andorra (tel. 8-51 i 15). Instal·lacions modernes en un lloc ideal.

Torns:

- 1) 4-18 juliol;
 - 2) 18 juliol-1er. agost;
 - 3) 1er.-14 agost.
- Campaments: 5-14 agost per a joves de 12-15 anys, al Forn de Canillo.

GENERALITAT DE CATALUNYA

Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Junta de Sanejament

NOTA INFORMATIVA

als abonats a l'abastament d'aigua de la província de Barcelona

Senyor abonats a l'abastament d'aigua:

Engagar el PLA DE SANEJAMENT DE CATALUNYA comporta el cobrament d'un increment de Tarifa d'aigua a certes poblacions. Per aquesta raó, l'abonat a l'abastament d'aigua d'aquestes poblacions trobarà, com a nou concepte, l'INCREMENT DE TARIFA PER SANEJAMENT. EL PLA DE SANEJAMENT DE CATALUNYA es basa en la llei 5/1981, de 4 de juny, del Parlament de Catalunya. La quantia de l'increment de tarifa ha estat aprovada per la Comissió de Preus de Catalunya i la seva imposició aprovada pel Consell Executiu de la Generalitat per Decret 11/1983 de 21 de gener.

El Pla de Sanejament de Catalunya té com a objectiu l'obtenció d'AGÜES NETES i de MILLOR QUALITAT a Catalunya. L'existència d'un veritable déficit d'obres de sanejament i depuració, per manca de mitjans de finançament suficients, ha conduït a la situació actual d'alt grau de contaminació de tots coneguda. Situació que no ha de perllongar-se, donats els riscos potencials que existeixen per a la salut, la destrucció de la riquesa piscícola, dels recursos hidràulics i del medi ambient en general.

La GENERALITAT DE CATALUNYA SUBVENCIONA AQUEST PLA, ajudant així al finançament de les obres per al tractament i depuració de les aigües.

LA JUNTA DE SANEJAMENT

Sr. abonado al abastecimiento de agua:

La puesta en marcha del PLAN DE SANEAMIENTO DE CATALUNYA comporta el cobro de un incremento de Tarifa de agua a ciertas poblaciones. Por ello, el abonado al abastecimiento de agua de estas poblaciones encontrará, como un nuevo concepto, el INCREMENTO DE TARIFA POR SANEAMIENTO. EL PLAN DE SANEAMIENTO DE CATALUNYA se basa en la Ley 5/1981, de 4 de junio, del Parlamento de Catalunya. La cuantía del incremento de tarifa ha sido aprobada por la Comisión de Precios de Catalunya y su imposición aprobada por el Consell Executiu de la Generalitat por Decreto 11/1983 de 21 de enero.

El Plan de Saneamiento de Catalunya tiene como objetivo la obtención de AGUAS LIMPIAS y de MEJOR CALIDAD en Catalunya. La existencia de un verdadero déficit de obras de saneamiento y depuración, por falta de medios de financiación suficientes, ha conducido a la situación actual por todos conocida. Situación que no debe prolongarse, dados los riesgos potenciales que existen para la salud, la destrucción de la riqueza piscícola, de los recursos hidràulics y del medio ambiente en general.

La GENERALITAT DE CATALUNYA SUBVENCIONA ESTE PLAN, ayudando así a la financiación de las obras para el tratamiento y depuración de las aguas.

LA JUNTA DE SANEJAMENT

OBJECTIU:

AGÜES NETES

Aldees infantils SOS: Llars per als nens desemparats

Com a conseqüència de la II Guerra Mundial molts nens van sofrir la pèrdua de la llar, la mort o la desaparició dels pares i van haver de passar a la situació de refugiats, amb totes les privacions i males condicions de vida que això suposa. Si aquesta condició ja és de per si traumatitzant per a qualsevol individu, ho és encara molt més per als nens, els quals es troben en període de formació i, la manca del mínim de condicions necessàries, poden abocar-los a situacions, no tan sols desastroses per a si mateixos sinó per a la societat.

Davant d'una situació com aquesta, moltes organitzacions benèfiques, tant públiques com privades, a nivell nacional o internacional, decidiren fer tot el que podien per tal d'atendre

els nens que es trobaven en situacions d'extrema necessitat.

És en aquests moments quan el Dr. Hermann Gmeiner, buscant els mitjans necessaris, decidí crear la primera Aldea Infantil S.O.S. a Imst (Àustria).

La creació de les Aldees Infantils S.O.S. no fou simplement l'aparició d'una institució benèfica més per a la infància, sinó que va néixer inspirada en unes noves idees.

La idea principal de les Aldees Infantils S.O.S. és la de donar al nen orfe o abandonat:

- una mare
- una llar
- uns germans

És a dir, tractar d'oferir al nen l'ambient més semblant possible a una família pròpia.

Per primera vegada, en la història de l'assistència a la infància, els veritables germans podien viure junts sense haver-se de separar per raó de sexe o d'edat. També se'ls ofería una persona que els dedicava les vint-i-quatre hores del dia, tal com fa qualsevol mare, i, en tots els sentits aquesta persona actuava com una mare. Així mateix se'ls donava una casa amb unes instal·lacions per poder-hi fer una vida de família individualitzada.

Actualment en tot el món hi ha més de 200 Aldees en funcionament i 200 més en construcció.

Les aldees infantils S.O.S. a l'estat espanyol

L'any 1970 Montserrat Andreu de Julià va portar l'obra a l'Estat Espanyol fundant, inicialment, unes primeres llars al Tibidabo (Barcelona) i construint l'Aldea de Sant Feliu de Codines (Vallès Oriental) així com també l'Aldea de Redondela (Vigo).

Actualment a l'Estat Espanyol hi ha en funcionament la primera aldea a Sant Feliu de Codines, unes llars al Tibidabo i l'Aldea de Redondela i, se n'està construint una a El Escorial (Madrid).

Cadascuna d'elles és autònoma

ma si bé estan coordinades entre si i formen part de S.O.S. Kinderdörf Internacional, que és un organisme adherit a la U.N.E.S.C.O.

Forma de finançament

Les Aldees Infantils S.O.S. és un organisme benèfic privat que es manté a base de les aportacions de subscriptors d'arreu del món. Aquestes aportacions van des d'unes minces quotes mensuals fins a aportacions més quantioses. També s'accepten ajudes oficials; en aquest sentit, a Catalunya, la Generalitat ha aportat unes ajudes per a les llars del Tibidabo i per l'Aldea de Sant Feliu.

Cóm és una aldea infantil S.O.S.?

Una Aldea està constituïda per un conjunt de 10 a 12 cases, cadascuna de les quals és una llar per a 6 o 8 nens d'ambdós sexes i de diferents edats, preferentment grups de germans. Aquests nens creixen sota la cura i les atencions d'una dona que fa les funcions de mare.

Si bé es respecta la forma d'educar de les "mares", una vegada es té la certesa de la seva competència per a la tasca que se'ls encomana, totes, i cadascuna de les famílies estan sota la tutela i la coordinació del Director, el qual juntament amb la Comissió Psicopedagògica, vetllen perquè s'acompleixi, de la millor manera possible, la tasca d'educar i d'integrar els nens a la societat.

Els quatre principis fonamentals en què es basen les Aldees Infantils S.O.S per a reintegrar els nens a la societat

Es parteix de la base que tot nen necessita de la cura i de les atencions derivades de l'amor d'una mare perquè pugui desen-

Hermann Gmeiner fundà la primera Aldea Infantil al Tirol austríac

Dia 26 de juny
del 1983Diumenge XIII
de durant l'anyCicle litúrgic C /
Color verdA cura d'Alexandre
Olivar, O.S.B.

diumenge

LA SERIOSITAT EN EL SEGUIMENT DE JESÚS

L'Evangeli d'avui és exclusiu de sant Lluç. Es una pàgina on l'evangelista demostra, una vegada més, la seva gran finor espiritual, la seva especial sensibilitat davant la vocació divina, els seus sentiments d'exigència absoluta, radical, en l'Evangeli que ell escriu. Però aquesta actitud no fa sinó voler reproduir la del mateix Jesús: l'actitud que el diví Mestre demanava als seus i que ell anà manifestant, en ell mateix, d'una manera cada cop més explícita a mida que s'acostava a la seva passió, al moment que "havia de ser endut al cel". Disminuiríem o falsificaríem l'Evangeli de nostre Senyor Jesucrist si en les expressions que avui

sentirem, de la boca de Jesús, en els consells que donarà als qui el vulguin seguir, intentéssim veure-hi només unes maneres de dir. És clar, no hi ha en tots els homes, en tots els seguidors de Crist, les mateixes disposicions. En altres paraules: no tots els deixebles de Crist segueixen el seu Senyor amb la mateixa generositat i amb el mateix grau de deseiximent, ni a tots no ens serà possible d'imitar el Crist en la mateixa mesura, en la seva donació, al Pare. Però quan es tracta de Déu i de la nostra dedicació personal en Ell, no existeixen les mesures ni podem dir mai: ja està bé, ja he fet prou o ja he fet molt. Perquè, per molt que hagi fet, que lluny no estaràs d'haver-ho fet tot!

1

ELIES I JESÚS

Aquesta lectura del llibre dels Reis no ha estat arbitràriament escollida com a parangó de la lliçó evangèlica d'avui. No solament en el desig dels apòstols Jaume i Joan —volien que baixés foc del cel i que devorés els Samaritans— hi ha un paral·lelisme clar amb un dels moments de la història d'Elies (2 Reis 1, 10), sinó que la vocació d'Eliseu, tal com l'explica la lectura d'avui, és tan comparable a allò que Jesús respon a "un altre" a qui havia invitat a seguir-lo i que demanava permís per anar primer a casa seva "fins haver enterrat el seu pare", que hem de creure que Lluç en escriure aquests records pensava en Elies i Eliseu com a prefiguracions. Hi ha però una diferència notable entre la història dels profetes esmentats i la de Jesús: aquest exigeix més; Jesús ja no és un simple profeta ni els seus seguidors són uns mers deixebles de profeta. Els deixebles de Crist participaran de la passió del Mestre en el sagrament del baptisme i així, consegüentment, hauran de reproduir, en la seva vida, la donació al Pare del seu Mestre i Senyor.

Lectura del primer llibre dels Reis

1R 19:16b,19-21

En aquell temps, el Senyor digué a Elies: "Ungeix Eliseu, fill de Safat, d'Abel-Mehulà, perquè sigui el teu successor com a profeta". Elies se'n anà, i trobà Eliseu, fill de Safat, que llaurava amb dotze parelles de bous. Ell mateix guiava la dotzena parella. Elies, va fer com si passés de llarg, i li tirà a sobre el seu mantell de profeta. Eliseu deixà els bous, corregué darrera Elies i li digué: "Vaig a besar el pare i la mare i vindré amb tu". Elies li digué: "Vés, torna a casa teva. ¿Què t'he fet jo per impedir-t'ho?" Ell se'n tornà, prengué la parella de bous, els matà, va coure la carn amb la fusta dels arreus, convidà la gent i se'ls van menjar. Després se'n anà amb Elies i era el seu ajudant.

SALM RESPONSORIAL

Tirant-li el mantell al damunt, Elies significava la seva voluntat de traspassar a Eliseu el seu carisme de profeta. Eliseu acceptà la vocació. Crist ens ha cridat a trobar només en ell la felicitat i a ser només d'ell, perquè la nostra única heretat i alegria (el calze) sigui ell mateix. És per això que hem estat revestits de Crist (Gàl. 3, 27).

15:1-2 i 5,7-8,9-10,11 (R.: 5a)

Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi.
Jo dic: "Senyor, ningú com vós no em fa feliç".
Senyor, heretat meua i calze meu,
vós m'he triat la possessió.

R. Senyor, heretat meua i calze meu.

Beneït sigui el Senyor que em dona seny.
Fins a les nits m'amonesta el meu cor.
Sempre tinc present el Senyor;
amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se'n alegra i en faig festa tot jo,
fins el meu cos reposa confiat:
no abandonareu la meua vida enmig dels morts,
ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida:
joia i festa a desdir a la vostra presència;
al costat vostre, delícies per sempre. R.

2

QUÈ VOL DIR SER LLIURE

Tema principal de la Carta als Gàlates és la proclamació que la fe en Jesucrist allibera de l'observança de la Llei, és a dir, de judaïzar. Però la llibertat que dona la fe no pot ésser un llibertinatge, perquè el seguiment de Crist (la fe) és un compromís d'amor envers Déu i els altres. Altrament el cristià es trobaria en una situació de desavantatge perquè, de fet, la Llei portava cap a Déu, no hi porta en canvi ser esclau dels propis gustos i capricis, de l'egoisme que sant Pau anomena "carn", ja que és oposat a l'Esperit de Déu en nosaltres. No és fàcil ser cristià. Ben mirat, l'observança de la Llei és cosa més senzilla i més segura, contemplada materialment, però no salva. Salva (en el sentit cristià de la paraula), la llibertat acceptació de la fe i la lluita que implica com a conseqüència.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia

Ga 5:1,13-18

Germans, Crist ens ha alliberat de l'esclavatge i vol que siguem lliures. Mantingueu-vos així. No us sotmeteu altra vegada al jou de l'esclavatge. Vosaltres, germans, heu estat cridats a ser lliures. Mireu només de no convertir la llibertat en un pretext per a fer el vostre propi gust. Si us estimeu, poseu-vos al servei els uns dels altres. Perquè la Llei es troba tota en un sol precepte: "Estima els altres com a tu mateix". Però si us mossegueu i us devoreu mútuament, penseu que acabareu destruint-vos. Ara, doncs, us dic: Deixeu-vos guiar per l'Esperit, i no satisfieu els capricis de la carn. Perquè la carn es deleix contra l'Esperit i l'Esperit contra la carn. Esperit i carn lluiten l'un contra l'altre, per no deixar-vos fer allò que voldríeu. Si us deixeu conduir per l'Esperit, no esteu subjectes a la Llei.

3

CORREGUEM AMB LA MIRADA FIXA EN EL QUI HA INSTITUÏT LA NOSTRA FE (HEBR. 12, 1)

L'Evangeli d'avui consta de quatre episodis, tots ells dominats per un mateix pensament. En el primer veiem que Jesús i els seus deixebles es veuen privats de l'hospitalitat dels Samaritans (que aquests eren enemics dels jueus ho sabem per Joan 4, 9 i per altres llocs de l'Escriptura); aleshores els fogosos germans Jaume i Joan (anomenats per això "els fills del tro": Marc 3, 17) senten un gran despit i reclamen venjança. Jesús, que s'encamina cap a la seva passió, els ensenya a suportar les injúries. Els renyà, perquè els apòstols ja havien d'haver après la lliçó després d'haver sentit d'ell tantes coses. El segon episodi és una lliçó de perfecte deseiximent; els deixebles encara no sabien que el Fill de l'home acabaria "reposant" en una creu. Els episodis tercer i quart ens diuen per boca de Jesús que Déu és més important que els sagrats interessos familiars, els quals no han de distreure'ns de Déu, altrament el nostre solc en direcció a ell no seria recte.

Evangeli segons sant Lluç

Lc 9:51-62

Quan s'acostaven els dies en què Jesús havia de ser endut al cel, ell resolgué decididament d'encaminar-se a Jerusalem. Envià alguns que s'avancesin, i ells, tot fent camí, entraren en un poblet de samaritans per buscar-hi allotjament. Però la gent no el volgué rebre, perquè s'encaminava a Jerusalem. En veure això, els seus deixebles Jaume i Joan li digueren: "Senyor, ¿voleu que manem que baixi foc del cel i els consumeixi?" Però Jesús es girà i els renyà. I se'n anaren en un altre poblet.

Mentre feien camí algú li digué: "Us seguiré pertot arreu on anireu". Jesús li respongué: "Les guineus tenen caus, i els ocells, nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap".

A un altre, Jesús li digué: "Vine amb mi". Ell li contestà: "Senyor, permeteu-me primer d'anar-me'n a casa, fins que hauré enterrat el meu pare". Jesús li diu: "Deixa que els morts enterrin els seus morts, i tu vés a anunciar el Regne de Déu".

Un altre digué a Jesús: "Vinc amb vós, Senyor, però permeteu-me primer que digui adéu als de casa meua". Jesús li respongué: "Ningú que mira enrera quan ja té la mà a l'arada no és apte per al Regne de Déu".

PUNTS DE REFLEXIÓ

1.— Els tres darrers episodis dels quatre que conté l'Evangeli d'avui són lliçons vocacionals. En el tercer episodi Jesús invita un innominat a anar amb ell. És un episodi que es troba entre dos altres que parlen d'homages que s'ofereixen espontàniament a seguir Jesús. En el primer d'aquests dos casos, l'espontani declara la seva decisió com a incondicional: "Us seguiré per tot arreu on anireu". Jesús adverteix que el deseiximent que això suposa exigeix ser més pobre que els mateixos éssers irracionals, sobre els quals Déu exerceix una providència absoluta. És possible que el seguiment de Crist t'exigeixi la separació de la pàtria.

2.— La vocació a una vida de consagració total a Déu exigeix la separació dels pares. Per al qui sent la crida de Déu i hi vol correspondre, la família (pares i germans) i —no cal dir-ho— interessos menys sagrats han d'ésser posposats (com "morts").

3.— Hi ha pares i germans que no accepten amb alegria que Déu, amb vocació especial, cridi per a ell un membre de la família. Hi ha, en canvi, famílies, en les quals la vocació d'un fill o d'un germà provoca altres vocacions. Algunes vegades Déu se serveix dels mateixos pares per a provocar-les.

calendari

Diumenge, 26 de juny, XIII del temps ordinari. Sant Joan i sant Pau, germans màrtirs; sant Pelai, nen, màrtir i Santa Perseveranda, verge.

El sol surt a les 4,18 i es pon a les 7,29 (hora solar).

Dilluns, 27 de juny. Ntra. Sra. del Perpetu Socors. Sant Ciril d'Alexandria, bisbe doctor i sant Ladislau, rei.

Dimarts, 28 de juny. Sant Ireneu, bisbe màrtir; sant Pau i sant Argimir, monjo màrtir.

Dimecres, 29 de juny. Sant Pere i sant Pau, apòstols i santa Benedicta, verge.

Festa major a Alfarràs, Alp, Ametlla de Mar, Gavà, Gessa, El Masnou, Osor, Perafita, Premià de Dalt, Reus, Rubí, Sant Cugat del Vallès, Sant Pere de Ribes, Sant Pere de Vilamajor, Tossa i Vall de Santa Creu.

Dijous, 30 de juny. Els primers sants màrtirs de l'Església Romana. Sant Marçal, bisbe i Santa Emiliana, màrtir. Festa major a Calders i Llès.

Divendres, 1 de juliol. Sant Aaron, sacerdot de l'Antiga Llei i santa Elionor, verge.

Festa major a Horta de Sant Joan.

Senyor Déu, emplena tot el nostre ésser de la joia de la teva creació. Fes-ne sortir un home tot nou, bronzejat pel sol, tonificat per la muntanya, net, apaïgat i més semblant a Aquell que va conèixer els lliris del camp, la tempesta del llac i que viu, ressuscitat amb Tu i l'Esperit en la glòria dels segles eterns.

l'Església celebra

26 de juny. Diumenge XIII de durant l'any. Lectures: Primera, 1 R 19,16b.19-21, S 15, segona Ga 4,31b-5,1.13-18, tercera Lc 9,51-62.

27 de juny. Dilluns de la setmana XIII de durant l'any. Lectures: Primera, Gn 18,16-33, S 102, segona Mt 8,18-22.

28 de juny. Dimarts de la setmana XIII de durant l'any. Vigília de Sant Pere i sant Pau. Lectures: Primera, Fets 3,1-10, S 18, segona Ga 1,11-20, tercera Jo 21,15-19.

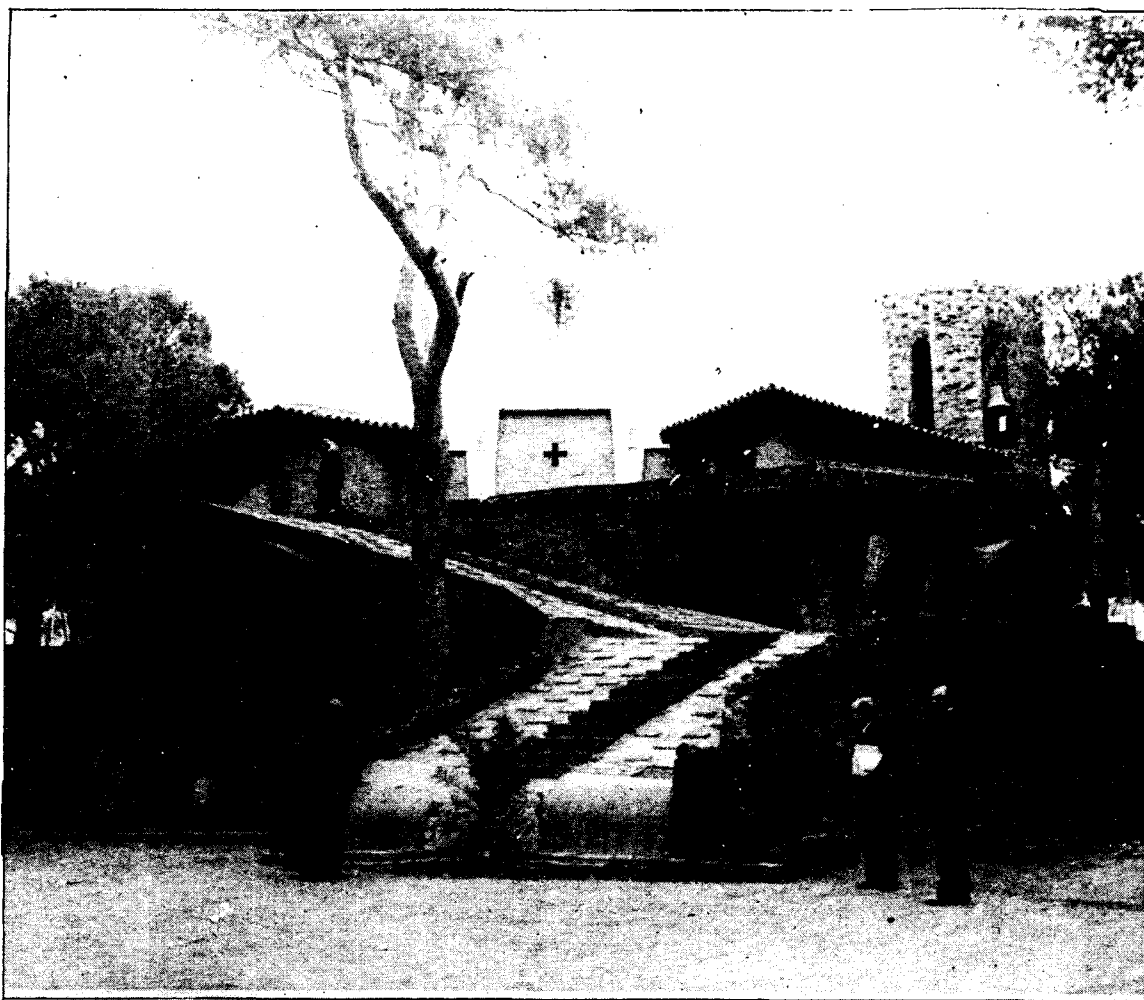
29 de juny. Dimecres de la setmana XIII de durant l'any. Sant Pere i sant Pau, apòstols. Lectures: Primera, Fets 12,1-11, S 33, segona Tm 4,6-8.17-18, tercera Mt 16,13-19.

30 de juny. Dijous de la setmana XIII de durant l'any. Lectures: Primera, Gn 22,1-19, segona, Mt 9,1-8.

1 de juliol. Divendres de la setmana XIII de durant l'any. Lectures: Primera, Gn 23,1-4.19;24,1-8.62-67, S 105, segona Mt 9,9-13.

2 de juliol. Dissabte de la setmana XIII de durant l'any. Lectures: Primera, Gn 27,1-5.15-29, S 134, Mt 9,14-17.

homes i institucions

Estat actual del temple inacabat.

Foto d'Antoni Orzáez

Ara fa setanta cinc anys

Temple de la Colònia Güell

La Colònia Güell naixia oficialment el 13 de març de 1891, en què començava a funcionar, a can Soler de la Torre, del terme de Santa Coloma de Cervelló, a uns quinze quilòmetres de Barcelona, i propietat de don Eusebi Güell i Bacigalupi, la nova fàbrica de panes i velluts provinent de l'antiga fàbrica coneguda per "Vapor Vell" instal·lada fins llavors en la barriada barcelonesa de Sants. La masia pairal dels Güell comptava amb una petita capella que a partir de 1892 va quedar adherida a la parròquia de Santa Coloma de Cervelló. En ple auge de les "colònies" tèxtils, don Eusebi va trobar que la capella era massa petita per a les activitats que li serien assignades i al 1898 va encarregar el projecte d'un temple, no solament adequat sinó grandios, al seu amic arquitecte Antoni Gaudí.

Aquest projecte s'ha perdut, però el cert és que al 1908 la Colònia celebrava la col·locació de la primera pedra i al 1915 el senyor bisbe de Barcelona (Enric Reig) beneïa la cripta ja enllestida... A partir d'aleshores pot dir-se que les obres de construcció del temple es van donar per acabades, o si més no, suspeses. Des d'aquell 1908, doncs, han transcorregut setanta-cinc anys i els colònies es disposen a celebrar-ho com cal, sense que la continuació de les obres els preocupi massa —aparentment almenys.

Diguem que per decret de l'arquebisbe Dr. Modrego el temple fou erigit com a parròquia en 1955 i desconnectat, doncs, de la parròquia de Santa Coloma de Cervelló i que des del 1890 fins avui mateix, hi han exercit el seu ministeri sacerdotal els següents preveres: Tomàs Rigualt, Gaietà Soler, Joan Botines, Gaspar Vilarrubias, Sebastià Mas, Josep M.ª Homs, Jaume Ferrer, Frederic Martí, Francesc Montoliu, Joan Roldan i Règul Casas.

El temple gaudinià i inacabat de la Colònia Güell no cal, em penso, presentar-lo als lectors. Ni l'arquitecte Antoni Gaudí, el seu creador. Cada dissabte, cada diumenge, la plaça que dona entrada a l'església presenta una animació particular i molt acolorida. Es tracta de les bodes. A l'església de la Colònia Güell els nuvis i els respectius acompanyaments, els grapats d'arròs a la sortida, els llampecs que llancen els fotògrafs, aficionats o professionals, i la natural alegria que sol regnar en aquests casos, donen el to de festa.

En aquest diumenge, a més de les acostumades bodes hi ha una altra festa grossa: com una dotzena de nens i nenes combregaran per primera vegada i mossèn Règul no s'entén de feina.

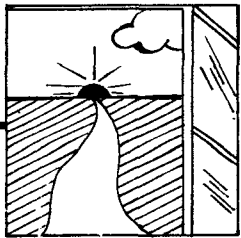
Al cor hi ha, a més dels cantaires, oients que no han pogut encabir-se a baix. El cor

és dirigit, normalment, per en Joan Montserrat a l'orgue, però avui hi ha, assegut a l'orgue, el seu fill David, que quan convé toca el violí com un àngel —o com un escolà de Montserrat. El noi de cal Noia és company d'en David, igualment escolà de Montserrat i forma part del cor. En acabar al missa sortiran a la plaça i amb familiars i amics comentaran altre cop les bodes de diamant que en certa manera pot dir-se que culminaran —les festes— amb un concert a càrrec de l'Escolania de Montserrat al complet, vinguda expressament per a aquest acte, la data del qual encara no ha estat fixada.

I a partir de demà dilluns i fins el dissabte, entre boda i boda, només deambularan per la plaça de l'església els habituals estudiants nord-americans, japonesos i aneu a saber d'on més, amb les seves cambres fotogràfiques i els ulls esbatnats d'admiració, o prenent apunts del natural. Potser ells no sàpiguin això del setanta-cinquè aniversari, però podem estar ben segurs que més enllà de les nostres fronteres coneixen Gaudí i les seves obres, compresa, és clar, la que tinc davant dels ulls, tant o més que nosaltres. D'això no en diuen un català universal?

Ernest Corral i Coll del Ram

horitzons

Contra-violència

Hi ha encara una violència específica: el recurs a les armes. Però encara hi ha una contraviolència: si molts no monopolitzen l'opinió, la informació, l'educació o es crea un clima de terror. Hi ha, finalment, una violència estructural, quan a un ideal de llibertat s'oposa un estat d'opressió de l'home per l'home.

Hi ha encara una violència específica: si molts no estarien avui disposats a lliurar la vida per salvar els "Sants Llocs" amb una nova croada —amb l'espasa i el punyal—, sí que ho estarien per alliberar els homes de tota violència: el respecte a la veritat, a la justícia i l'amor és "la violència dels pacífics", on hom es fa de seguida incòmode.

Els missatges i la vida personal de Martin Luther King, de Gandhi, de Helder Cámara i del pare Kolbe, han mentalitzat més la gent contra tota mena de violència que no pas la metrallera, els euro-missils i els pactes de l'OTAN i de Varsòvia.

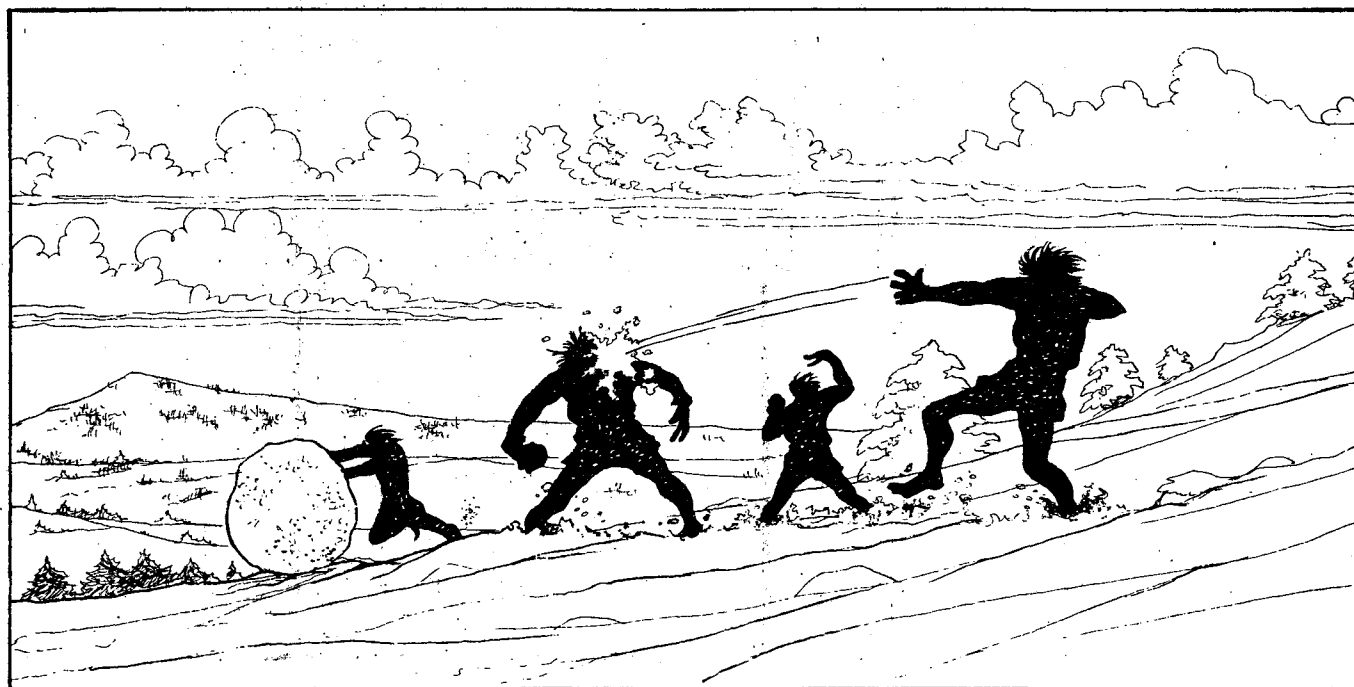
Francesc Gamissans

Sembla que els romans, quan començaren a veure bromes i cels grisos, s'entristiren, es posaren de malhumor i pararen d'eixamplar l'imperi. Ells eren gent a qui agradaven els ocres i els colors torrats, els verds endurits de pins, oliveres i alzines, l'eixut de les vinyes que donen vi de grau, els camps i les platges assolats i tot plegat regat i rentat de tant en tant per una bona gotellada d'aquelles que donen pas a quinze dies o tres setmanes de bon sol i cels oberts.

Per això quan s'entaforaren per les selves de Germània, amb cels baixos, pluges de pastor, humitats i ullades de sol escadusseres, es plantaren. Varen fortificar fronteres i es desentengueren de l'Europa verda, grisa i blanca. Anomenaren bàrbars els qui hi habitaven i tan bon punt van poder reclutar per a les seves regions mà de guerra del país, la posaren a les ordres d'oficials romans i es defensaren dels bàrbars utilitzant els bàrbars.

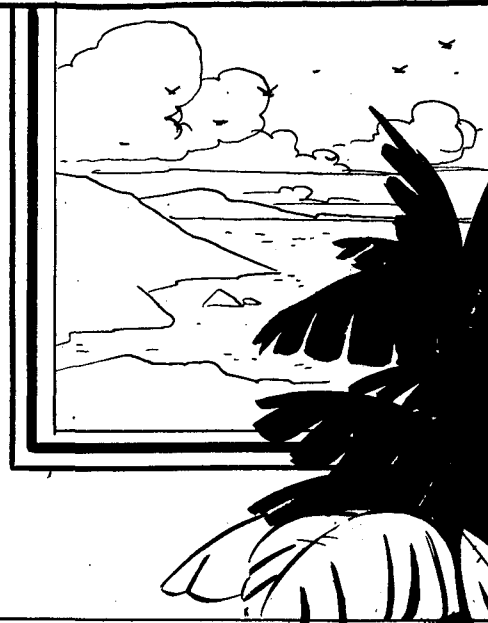
Els bàrbars jugaven a tirar-se boles de neu i a fer rodolar boles de neu que a cada tomb esdevenien més molsudes. Era una distracció innocent que els ajudava a suportar l'ensopiment dels llargs hiverns. Una distracció innocent que tingué conseqüències...

els lloros

per Toni New 88.

El lloro és un ocell de colors brillants i costums interessants. Molts aprenen a pronunciar les paraules que escolten molt sovint. Els lloros s'han comparat moltes vegades a les mones perquè poden sostenir-se i enfilarse per les barres verticals de la gàbia o estar penjats de les del sostre. Per a això utilitzen els seus béc, forts i corbats, com les seves ungles. Els peus dels lloros s'assemblen més a una mà que els de qualsevol altre ocell, i a més saben utilitzar-los amb gran facilitat. A vegades agafen objectes amb els peus i els sostenen davant dels seus ulls com per estudiar-los amb els seus ulls brillants.

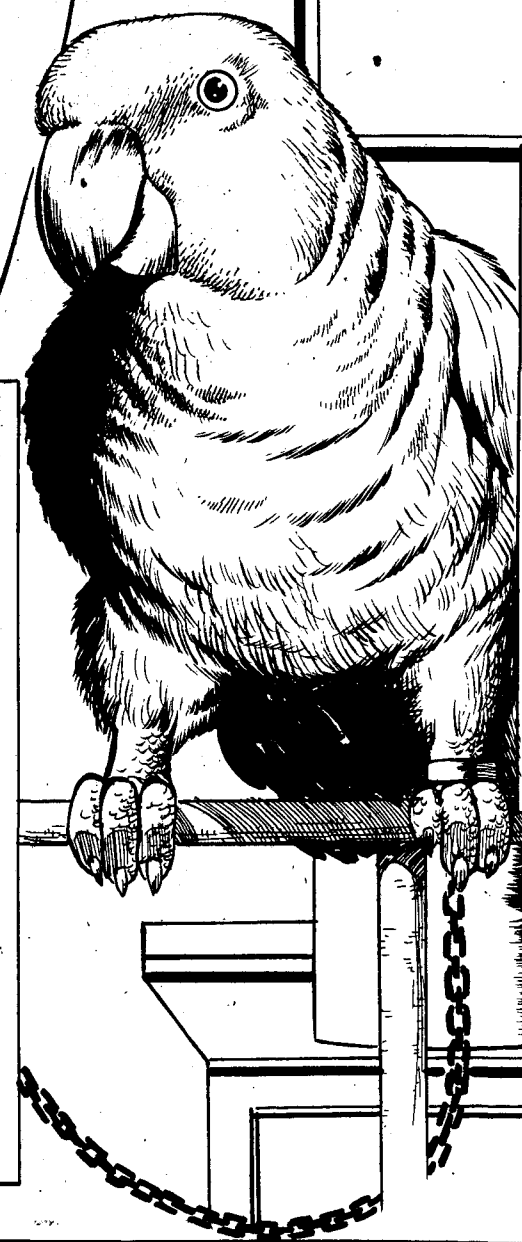
lloro requereix molta paciència. El lloro ha de sentir moltes vegades la paraula de què es tracta, durant molts dies, abans que repeteixi el que ha sentit.

Els lloros no són els únics ocells que parlen. Els estornells, gralles, garses i corbs també poden aprendre a repetir paraules o frases. Un dels més notables d'aquests ocells parladors és el minoa o eulabes sagrat, un ocell de mida mitjana i colors ombrívols del sud-est d'Àsia, que aprèn a pronunciar molt clarament. Però els científics creuen que els ocells parladors no entenen el que diuen: Es limiten a repetir els sons que han sentit, de la mateixa manera que poden imitar els cants d'altres ocells i fins i tot el miol dels gats.

Hi ha moltes menes de lloros o ocells afins. Entre ells es troben els periquitos, guacamais i cotorres. Gairebé tots procedeixen dels països càlids i humits. Alguns no passen de sis centímetres de llarg; d'altres, són molt més grans. Algunes espècies de lloros es tenen en gàbies com els ocells canosos. Els més petits es construeixen nius dins les gàbies on crieu els seus petits.

Els lloros necessiten gàbies netes i suficientment grans per fer exercici. Als joves se'ls donarà aliments tous i humits, com sopes de pa i llet. Els més vells poden menjar a més nous, llavors i fruites. A més se'ls dona closca molta d'ostra, que els ajuda a digerir els aliments. Si són ben tractats, els lloros poden viure molts més anys que els seus amos. S'han donat casos de lloros centenaris.

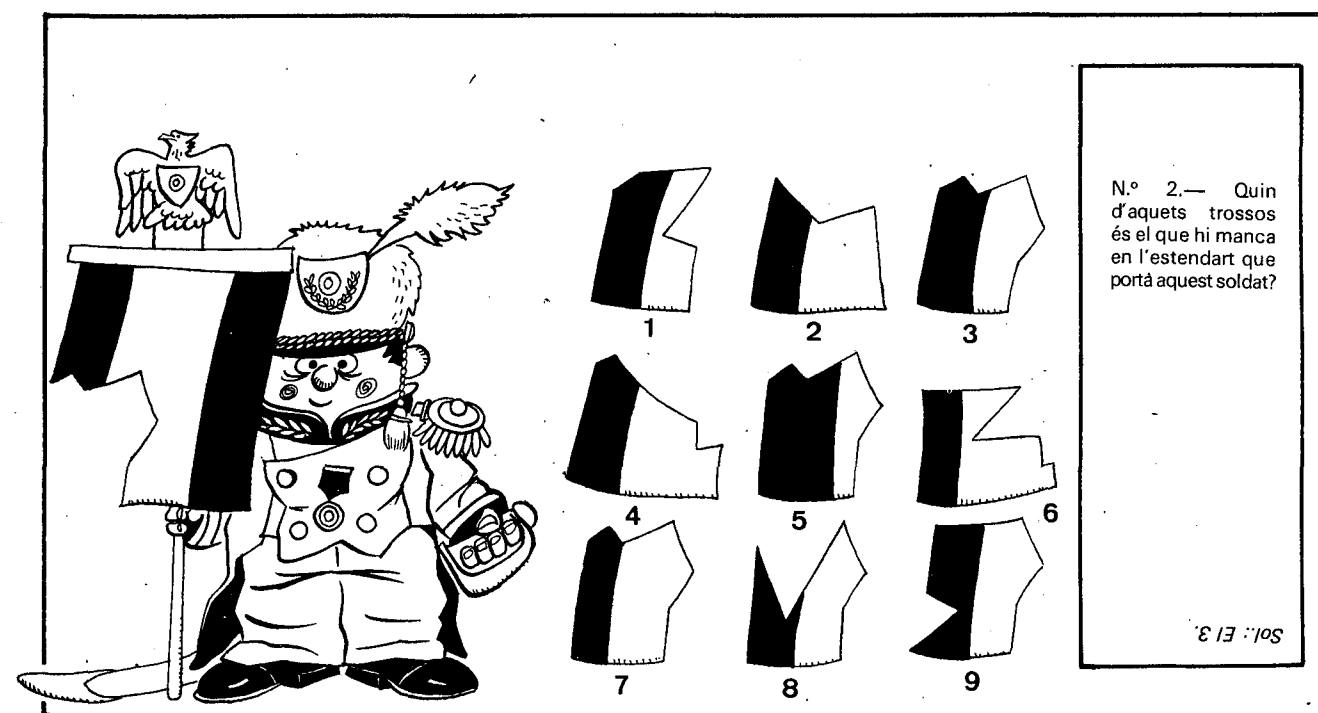
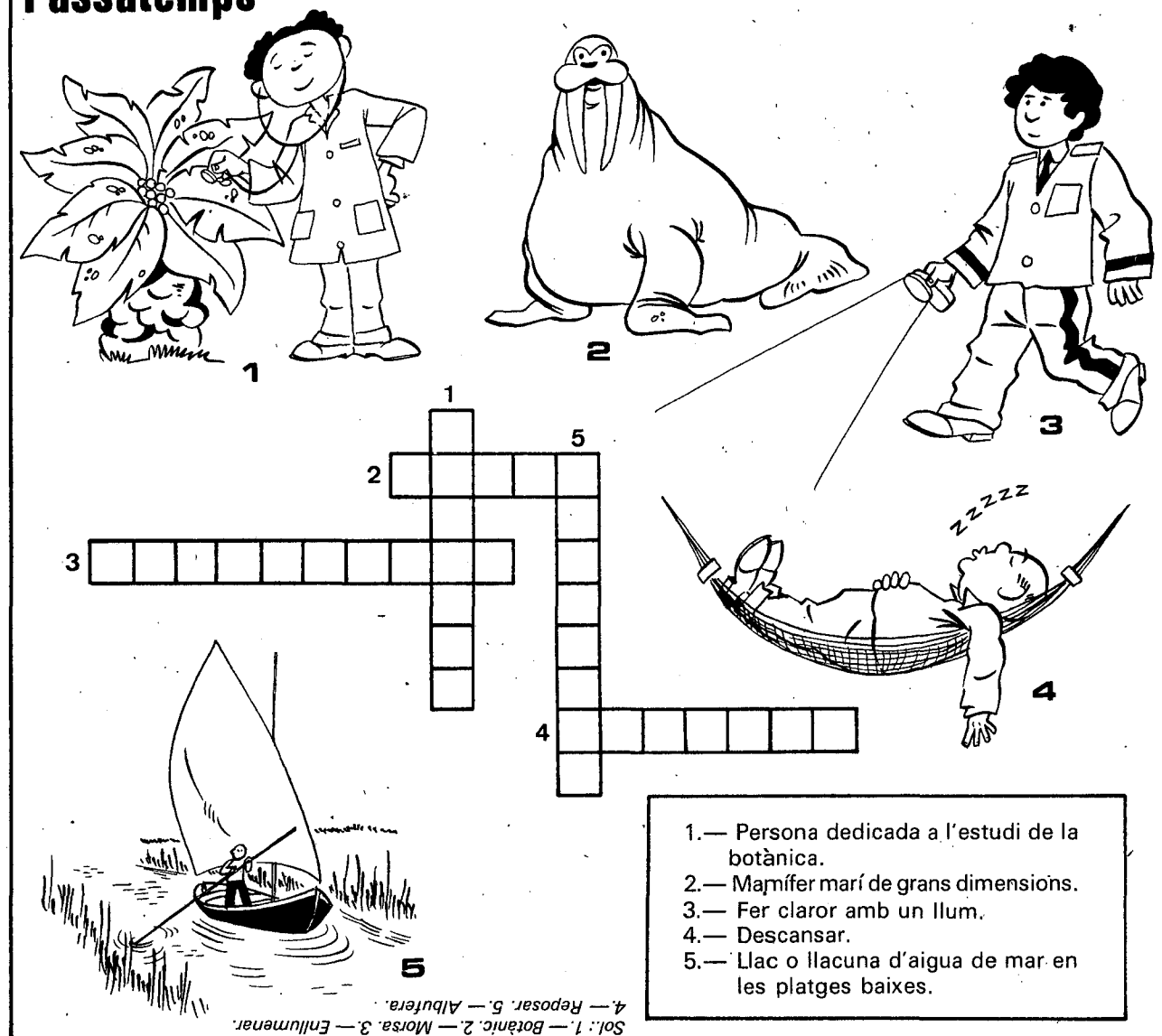
Ensenyar a parlar a un

en pepet elefantet

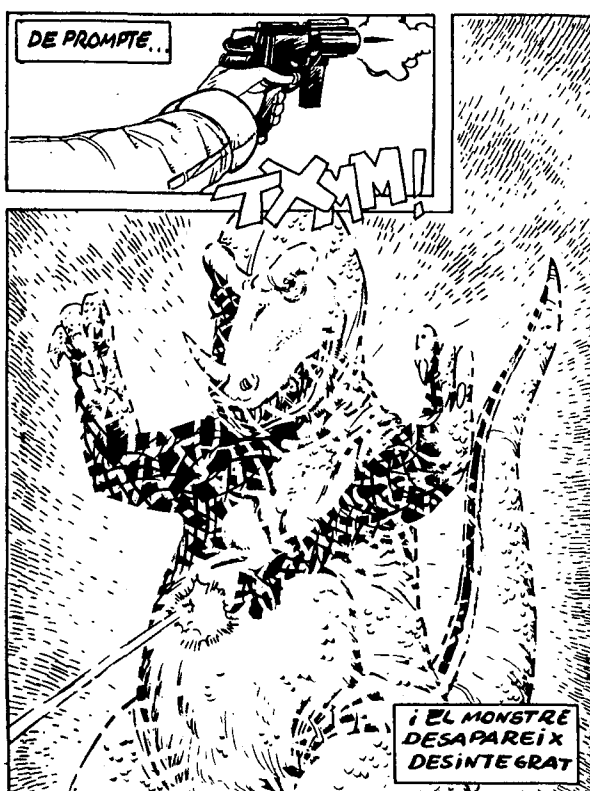

Passatemps

ÉS
INÚTIL.
ESTEM
PERDUTS.

L'EIXERIT

ANY III

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

157

Els coets i les estrelles

S'apropa la festa de Sant Joan. Al meu carrer farem una gran foguera amb fustots i trastos vells. I tirarem coets. Jo trobo més divertits els coets de Sant Joan que, aquells tan gruixuts i llargs que, amb tanta fumera, russos i nord-americans envien a l'espai.

El senyor Pau, que és un veí del meu carrer, gras i satisfet, a qui agrada la tabola, cada any en compra uns quants dels més grossos. Els fa aguantar en un cavallet de fusta, amb un llumí cala foc a la metxa, i en un obrir i tancar d'ulls, zas!, i llançant un doll de partícules enceses, s'enlaire qui-sap-lo, cel amunt, fins que sona el pum!, seguit d'una gran cridòria de tota la gent.

L'altre dia, un oncle meu que pensa molt, ¿sabeu què em va dir?

—Eixerit, ¿saps perquè m'agraden els coets?

—No ho sé... per les coloraines, perquè s'enlairen tan ràpid, pel soroll fort i sobtat, per...

—No ho endevines pas.

—Doncs, per què, oncle?

—Perquè ens fan aixecar el cap i mirar les estrelles. Tu, alguna nit, les mires les estrelles?

—Home, no.

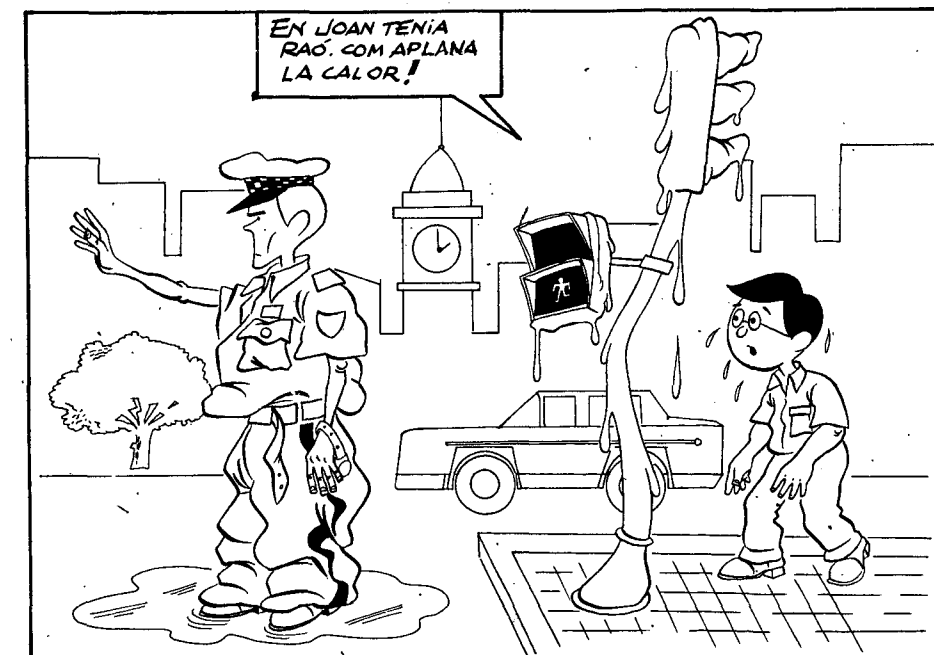
—¿Saps que n'hi ha mils de milions?

M'ha promès, que una nit, pujarem tots dos al terrat de casa seva i em dirà el nom de les constel·lacions i estrelles més importants.

Ves per on, els coets de Sant Joan em portaran fins a les estrelles.

L'Eixerit

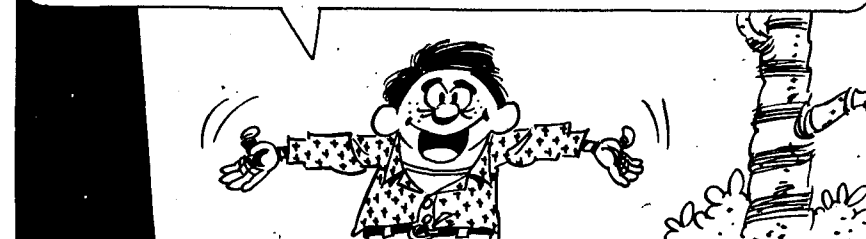
EN JOAN I EN QUIM

L'angelet Ignasi

MALGRAT NO DONAR LA FELICITAT, SÍ QUE ET PERMETEN COMPRAR CAMELS AMB AMB ELS QUALS ENDOLCIR LA TRISTA I ENSOPIDA EXISTÈNCIA.

PRIMER PENSAMENT FILOSÒFIC DE JAUME ANDREU JR.

El que la rosella explicà a les espigues

(De "JOIA", quadern de vacances de la Parròquia d'Esparreguera — 1959)

Sota el gran sol de juliol, unes espigues parlaren tot corbant-se... "Ja estem ben daurades i ben plenes, però, tant pesants que no podem ni aixecar el cap..."

"Què serà de nosaltres?"

Una petita rosella, que era a la vora del camí, les estava escoltant pensativa i les mirava amb el seu ull negre.

No ho sé pas... però tinc manera d'assabentar-me'n:

Demà de bon matí me n'aniré al poble, cap a les cases dels homes i estic segura que hi sentiré coses molt interessants!...

Ningú no se'n riu, d'una gentil rosella.

En efecte, l'endemà, tot dient adéu a les espigues, se n'anà a la ventura...

Durant molt de temps les espigues l'esperaven amb impaciència mirant el camí.

Per fi, va tornar... més vermella que mai (era de goig o de cansament?) i va posar-se de nou al seu lloc, entre els blats i les margarides.

I què?... li cridà tot el camp.

Doncs bé!... ja sé el que faran de vosaltres!

"Oh, amigues meves, quin esdevenidor que tindreu!, i quines aventures que us passaran!..."

Ho he vist tot, ho sentit tot! Amagada darrera les portes dels pallers, i dins els sacs en els molins. Jo assistia a la vostra vida futura!... Escolteu...

"En primer lloc i això ni trigarà massa, vindran homes i dones amb falçs i us tallaran, us faran garbes. Després us portaran a la masia; allà amb una trilladora us aixafaran per separar els vostres grans de la palla..."

—Ah!, varen gemegar les espigues.

—Sí, deu ésser bastant penós..., però... no durarà molt. Aquesta feina potser també serà feta per una màquina que gruny, xiula i es posa vermella que s'anomena màquina de batre.

"Per reposar, sereu posades dins d'un sac i portades al molí."

—Al molí?

—Sí, és el lloc on grans rodes del molí us aplanaran i us esmicolaran...

—Ai... ai... es lamentaven les espigues.

—Cert, s'ha de passar un mal moment, hi estic d'acord; però podeu estar tranquil·les que no morireu.

"Al contrari, sortireu transformades en farina, fina i blanca, i abandonareu el vostre embolcall inútil.

—I seguidament, què?

—Tot seguit... hi ha encara alguns petits suplicis que us esperen... quan ja sereu farina...

Barrejades amb aigua o amb llet...

Quin fàstic!

Amassades pel pastisser, tallades a trossos...

Oh!

Cuits dins d'un forn cremant.

—Oh!, aquesta vegada sí que és la fi! — ploraven les espigues.

—No! amigues meves, és el començament a una nova vida.

Sortint del forn, inflades, amb un olor!

I heu-vos aquí transformades amb petits pans; croissants, coques, galetes, bescuits de totes formes i pastissos de tots colors...

I també amb pastes alimentoses, sèmola... en fi, esteu sobre totes les taules, no falteu a cap menjar, en totes les mans, en totes les boques!

Sou vosaltres les que alimenteu el món!

Podríeu haver somniat un destí més gloriós que aquest?

I per això no us sembla que bé val la pena d'haver patit una mica?

Oh! amigues meves, estic ja impacient per veure-us començar aquesta gran aventura, i com us enveja!

Mentre que jo em pansiré i el vent d'estiu em desfarà, vosaltres reviureu per a fer viure els homes.

Sota el gran sol de juliol el camp de blat, tot impacient, veia venir els primers segadors.

L'Evangelí del diumenge

Jesús ens parla

Un dia, Jesús amb els seus deixebles s'encaminaven cap a Jerusalem, on més tard Jesús moriria en creu, i després ressuscitaria. Arribaren a un poblet de samaritans, que no es feien amb els jueus, i no volgueren donar-los acolliment. Els deixebles s'enfadaren i digueren a Jesús que els castigues. Però Jesús renyà els deixebles perquè els costava tant de perdonar.

Mentre feien camí cap a un altre poble, Jesús, amb diversos exemples, els explicava com hem de ser els qui vulguem ser deixebles seus: primer, estar disposats a acceptar dificultats; segon, per damunt de tot, estimar Déu amb totes les nostres forces; tercer, servir Déu i els nostres germans, amb amor i generositat, sense buscar excuses.

1. Ja se sap que, moltes vegades, estimar i fer el bé costa. Jesús ens ha donat exemple de com cal estimar.
2. Sovint som egoistes, i sembla que ens costi estimar Déu de tot cor. ¿Per què?
3. Si estimem de debò Jesús, ell ens ajudarà a buscar sempre el bé i la felicitat dels altres.

El mossèn

L'Estiu

Els ulls ben oberts

Déu Nostre Senyor ha fet coses molt boniques. Tota la naturalesa és obra de Déu. I els homes, amb la ajuda divina, també han fet coses molt boniques. Durant l'estiu algun dia aniràs d'excursió, potser aniràs a colònies o tindràs la sort d'anar a estiuejar. Segui com sigui

HAS D'OBRIR BÉ ELS ULLS I MIRAR

Mirar les coses belles que Déu ha fet. Mirar les coses que han fet els homes.

la bíblia a l'abast

Amb els fragments de la lectura d'avui entrem a la tercera part de la carta als cristians de Galàcia. L'exposició doctrinal que Pau ha fet en els capítols anteriors de l'escrit, el porta a proposar la línia de comportament que ha de seguir el cristià. El resum d'aquesta part exhortativa el tenim formulat en el v. 1: **Crist —i ningú ni res més— ens ha alliberat.** El cristià, doncs, no és esclau de ningú ni ha nascut de cap persona o situació esclava (4:21-31). El cristià ha nascut de Crist en l'entrany baptismal de l'Església. Com en la creació del món, el cristià sorgeix del no-res per la força exclusiva de Crist. En aquest sentit el cristià no té passat, fora de Crist que l'ha estimat i s'ha lliurat per ell a la mort (2:20), alliberant-lo de l'esclavatge. **I Crist vol que siguem lliures (v. 1).** Aquesta és la nostra vocació. **Vosaltres, germans, heu estat cridats a ser lliures (v. 13a).**

La llibertat de Crist és total

La llibertat que Crist ens ha guanyat no és nominal. No es tracta de passar d'un amo a un altre ni d'una situació de menys llibertat a una altra que ens proporciona més. La llibertat de Crist és total. **Nosaltres, amb l'impuls de l'Esperit, esperem el fruit de la justícia que ve de la fe (v. 5).** En Jesucrist no compta per a res ser circumcidat o no ser-ho. **El que compta és la fe, que es fa activa en l'amor (v. 6).** Ara hem entrat en el nucli on es gesta la nostra llibertat. Tot és gràcia, do de Déu, amor que ens pren i ens transforma i ens vitalitza. Hem estat agafats i enlairats per damunt de la mateixa llei de gravetat. Ara, gravi-

Cridats a ser lliures

(Ga 5:1.13-18)

tem en l'àmbit de Déu. Per això no sols hem estat alliberats del pecat i de la mort, sinó que fins i tot hem estat alliberats de la mateixa religió. Per això les pràctiques religioses, que tenen la seva importància com a signe i com a revelació del veritable camí de Déu, han de ser valorades en el seu punt just. Són mitjans, instruments, però no són el fi. Sant Pau fa servir una expressió solemne per a fer aquesta afirmació: **Sóc jo, Pau, qui us dic això: Si us feu circumcidat, ja no podeu esperar res de Crist (v. 2).** Perquè el problema no està en circumcisió

sí o no, o en l'alternativa: circumcisió o baptisme. El problema està en ser de Crist o no ser-ne. **Si creieu que us feu justos complint la Llei, ja no teniu res a veure amb Crist, heu quedat exclosos de la gràcia de Déu (v. 4).** El cristià no és un que va per aquest o aquell camí que mena a la salvació d'una manera més o menys segura, més o menys costosa. El cristià és el que se sap situat en el camí, l'únic, que en lloc de menar a la salvació porta al Pare, que ja ens ha salvat per Crist. Perquè el nostre camí és ell, Jesucrist que viu per sempre.

Camineu amb l'Esperit

Serà llibertinatge la pretesa llibertat total del cristià? Sant Pau una vegada més ens diu que ens situem en l'àmbit de la vida de Déu, que és l'amor. **Si us estimeu, poseu-vos al servei els uns dels altres (v. 13c).** Perquè la Llei es troba en un sol precepte: **Estima els altres com a tu mateix (v. 14).** El cristià és un home lliure per l'amor de Déu. Ara ha de demostrar la seva qualitat d'home lliure estimant els altres. Així encertarà l'expressió adequada de la seva veritable llibertat: **Mireu només de no convertir la llibertat en un pretext per a fer el vostre propi gust (v. 13b).** Vet aquí la qüestió. Alliberar la vida i la pràctica religioses del perill d'idolatria. Perquè hi ha qui, com els galates, converteixen en ídols determinades pràctiques religioses. Llavors, potser sense adonar-se'n, s'endinsen pel fals camí de satisfer els capricis de la carn. O sigui de tirar pel camí de la servitud de l'home no salvat, abandonat a les seves forces naturals. Ara, doncs, us dic: **Deixeu-vos guiar per l'Esperit, i no satisfieu els capricis de la carn (v. 16).** L'esclau no és sols aquell que està subjecte a una altra persona o a qualsevol cosa, sinó —i és la pitjor de les esclavituds— també el que està subjecte als propis capricis, que de fet no li deixen fer allò que voldria, allò que ha de fer per a ser de debò ell mateix. La fórmula de pau —la salvació de Crist— és aquesta: **Si us deixeu conduir per l'Esperit, no esteu subjectes a la Llei (v. 18).** Sou la realitat que heu de ser. Lliures.

Josep M. Aragonès

Cultura científica

"... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots."

Antónino Zichichi

4 - Louis Pasteur i la generació espontània

La teoria evolucionista de Lamarck partia de la base que els primers sers vius, microbis, havien nascut per generació espontània. Aquest punt tan fonamental de la seva teoria no havia estat contradit com absurd per cap dels seus opositors (Cuvier i companyia) perquè per aquell temps encara es creia que els éssers microscòpics podien originar-se espontàniament de la matèria morta o inorgànica. Però que aquesta creença era equivocada no trigaria gaire a demostrar-ho un il·lustre savi francès. Amb això la teoria de l'evolucióisme absolut rebria un cop molt greu. Aquest savi, que per altra banda tants beneficis va portar a la humanitat amb els seus descobriments, es deia Louis Pasteur (1822-1895).

El problema de la fermentació del vi

Pasteur era fill d'un humil blanquer. Hauria seguit l'ofici del seu pare si el director de l'escola on anava no hagués insistit en les aptituds del noi per a la ciència. Gràcies a això, als vint anys ja obtenia la llicenciatura en Químiques a París. Ben aviat demostrà el seu talent per a la investigació en una troballa sobre els tartrats.

L'any 1855 els fabricants de vi de

Lille recorregueren a ell perquè els esbrinés la causa de certes irregularitats que se'ls havien presentat en la fermentació alcohòlica. En aquell temps hom creia que la fermentació del vi era deguda a una "corrupció" o "mort" del most. Pasteur ho investiga i arriba a la conclusió que són uns petitíssims microbis els que, tot respirant, transformen el most en vi, el qual no és, doncs, un producte de mort, sinó de vida. Les irregularitats provenien d'un altre microbi paràsit d'aquells, i si s'evita que s'hi fiqui desapareixen del tot.

Aquesta troballa indueix Pasteur a estudiar d'altres fermentacions —cervesa, vinagre, llet...— i troba que totes es deuen a microbis. Com també és deguda a sers microscòpics la causa de l'alteració d'aquests productes. D'aquí ve la "pasteurització" que des d'aleshores es fa per conservar el vi, la llet i altres aliments.

Pasteur i les malalties contagioses

Allò de les fermentacions ha demostrat que a l'aire que respirem hi ha multituds de gèrmens de moltes espècies, la qual cosa fa rumiar molt el nostre biografiat. Un dia, després de visitar un hospital, en surt pensant que les llagues purulentes poden ésser causades per gèrmens introduïts en el cos humà.

Investiga que investigars, i arriba a la conclusió que cada malaltia infecciosa és produïda per un microbi específic i proclama la necessitat de mesures antisèptiques per evitar els contagis. Però de moment els metges no li'n fan cas; alguns se'n burlen i tot: "Què ens ha d'ensenyar a nosaltres, doctors en medicina, aquest químic inexpert!". És un metge anglès, Joseph Lister (1827-1912), el primer a posar en pràctica els consells d'antisèpsia donats per Pasteur... Com que ben aviat corre la fama que dels seus hospitals han desaparegut les infeccions, la teoria del savi francès de mica en mica acabarà imposant-se per tot arreu.

Pasteur, aplicant els seus principis trobarà, encara, la manera de combatre el carboncle de les vaques, el còlera de les gallines... i també la terrible malaltia de la ràbia que tants estralls feia el segle passat.

El cop de gràcia a la generació espontània

Deixant altres troballes d'aquest gran benemèrit de la ciència i de la humanitat, anem al que ens interessa per la història de les idees evolucionistes: La demostració que cap microbi no s'origina espontàniament sense gèrmens precedents.

L'any 1860 l'Acadèmia de Ciències de París proposa la resolució del problema de si existeix o no la generació espontània dels microbis. Molts diuen que és una qüestió insoluble. Però Pasteur accepta la proposta:

Els experiments que fa són meticolosos i molt ben pensats: Una infusió molt putrescible ficada dins d'un globus de coll de cigne (és a dir amb un coll llarg, estret i sinuós), després de ben bullida per matar els gèrmens, no s'altera gens, perquè el llarg tub fa com de filtre retenint els gèrmens en les seves parets humides, i encara que es vagi renovant l'aire no passa res, però si es talla el coll la infusió s'altera de seguida. Una infusió amb ferment, però ben bullida, es conserva intacta durant anys si només s'hi deixa entrar aire calcat, i, en canvi, s'altera tot seguit si s'hi deixa caure un floc de cotó carregat de pols aèria.

Amb aquests i altres experiments arriba a la conclusió, de certesa científica irrefutable, que no hi ha generació espontània de cap mena de microbis. Tenim, doncs, que és cert l'aforisme "omne vivum ex vivo" —tot ser viu ve d'un ser viu—, però encara hi hagué qui, per prejudicis anti-religiosos, per no admetre

la idea d'un Creador, intentà de combatre els resultats de l'il·lustre savi francès (que també era un fervent cristià, deixeu-m'ho dir, no puc passar-ho per alt!); a llarga, però, fins el més ateu hagué de rendir-se a la evidència. I avui dia tothom admet, sigui quina sigui la seva creença, que la vida sobre la terra no s'ha pogut originar per una simple generació espontània, sinó, si de cas, d'una altra manera molt més complicada...

A la tomba de Pasteur, a Ville-neuve-l'Étang, on morí el 1895, s'hi llegeixen aquestes paraules seves: "Felic l'home que porta dintre seu la divinitat, un ideal de bellesa, i l'obeeix; un ideal d'art, un ideal de ciència, un ideal de pàtria i un ideal de les virtuts de l'Evangelí".

Francesc Nicolau

Equip Dr. Viscarri i Trullàs

Neuropsiquiatria. Psicologia
Tratament malalties nervioses
Quequesa.
Problemes conjugals.
Alcoholisme.
Drogodependències.
Informació: Dilluns, dimecres,
divendres de 5 a 2/4 de 8 tarda.
Telèfon: 247 50 97.

TREBALL

Oferiments

SRA. "CANGUR"

O tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

ASSESSOR

D'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR

De nivell o cap de vendes
béns industrials.
INEM 18.808.007

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 31.282

PINTOR

Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR-

Analista d'empreses amb
gran experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

administratiu.
INEM 109.678.

ADMINISTRATIU

Expert, amb alemany i fran-
cès.
Contracte mercantil.

ADJUNT

A Direcció, comptable o cap
de magatzem.
INEM 40.006

S'OFEREIX

secretària de direcció.
INEM 21.089.846.

DEPENDENTA

Administrativa.
INEM 43.463.

SOTS-DIRECTORA

O responsable d'un depar-
tament, encarregada d'una
botiga, relacions públiques,
assistenta social.
INEM 0/4.119.321.

AUXILIAR

Administrativa en pràcti-
ques matins.
INEM 31.705.

ADJUNT

A gerència amb molta expe-
riència.
Contracte mercantil.

APARELLADOR

Contracte mercantil.

CAP

De vendes o cap de magat-
zems.
INEM 18.533.853.

DIRECTOR

Comercial sector auxiliar
Construcció i Béns d'equip.
INEM 15.730.426.

GERENT

O executiu d'alt nivell.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIU

Amb experiència.
INEM 20.214.872.

DIRECTOR

De fàbrica de productes quí-
mics.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 34.788.

AUXILIAR

Comptable; facturació, cai-
xa, etc.
INEM 1.820.056.

AUXILIAR

Comptable administratiu
només matins.
Contracte mercantil.

VIATJANT

Especialitzat en material
audiovisual.
Contracte mercantil.

ESPECIALISTA

En comptabilitat analítica,
planificació financera, cos-
tos, control de gestió i co-
nexedor temàtica fiscal.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIVA-

Recepcionista amb expe-
riència.
INEM 17.448.822.

AUX. ADMINISTRATIVA.

INEM 18.882.454.

ESTUDIANT

Darrer curs lleis només ma-
tins.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIVA

Molt acostumada tracte amb
públic.
INEM 20.758.352.

ENGINYER SUPERIOR

Amb experiència en Direc-
ció.
INEM 20854001.

AUXILIAR

Administratiu només matins.
INEM 32.375

GERENT

Amb experiència. Contracte
mercantil.

CAP ADMINISTRATIU

Contracte mercantil.

ASPIRANT

Amb estudis administratius.
INEM 80923.

DIRECTOR-GERENT

O director-industrial amb
experiència. Contracte mer-
cantil.

CAP ADMINISTRATIU

INEM 14.367.157

Gerents interessats en
algun candidat truqueu
a l'Associació Cristia-
na de Dirigents. Tels.
319 77 21 - 318 79 77.

Vendes

FINQUES GUANTER
(A.P.I.)

✉ Apartado de Correos 35

VENDA DE XALETS I APAR-
TAMENTS en els millors in-
drets de L'Escaia (Costa Brava).
Preus interessants. FINQUES
GUANTER (A.P.I.) Avinguda
Ave Maria, 7. Tel. (972) 77.02.72

Varis

S'OFEREIX

Srta. mitjana edat amb cot-
xe atendre i acompanyar
Sra. o nens. Tel. 211 92 35.

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuaries
Centre d'Educació especial

Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys

Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora

Cultura General

Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric
i psicològic

Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

C.G. FEMENINO

PLACES LIMITADES

Tècnic auxiliar sanitari. Tèc-
nic jardí d'infància. Auxiliar
clínica puericultura. Recep-
cionista d'hotel. Educadores
ensenyança especial. Secre-
tària mèdica oficis artístics.
Informes: Gran Via, 602.

RUIXADORS
per vinyes, fruiters i
horts

J. PLANAS
Princesa, 53 -
Barcelona-3
Telèfon 319 71 84

Llibres, eines i material per
jardineria i horticultura

CLUB TALITA

PSICO-PEDAGÒGIC

Per a deficients mentals a
partir de 70 graus. Costura,
expressió artística i corporal,
cultura general, dinàmica de
grup, formació humana i reli-
giosa, cuina.
Informes i matrícula en Gran
Via, 602. Places limitades.

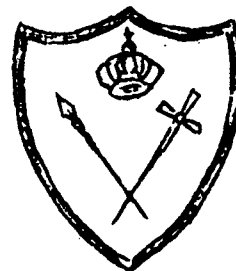

CARRETONS
metàl·lics, extens
assortiment.

J. PLANAS
Princesa, 53 - Barcelona-3
Telèfon 319 71 84.

ADMINISTRADOR

De finques col·laboraria
amb A.P.I., bufet o similar.
Tel. 319 57 02.

XVI SETMANA POLIESPORTIVA CRIST REI

DEL 17 AL 23 DE JUNY DEL
1983

Col·legi Crist Rei
P. Vall d'Hebró, 28-34
Barcelona-23

**Falta la teva
veu per
aconseguir
la Pau.**

Fundació per la Pau
associació promotora

En _____
Adreça _____
Demana informació a: Fundació per la Pau (associació promotora)
Pau-Clarís, 72, 3er 2^a B - Barcelona-10 - Tel. (93) 302 51 29

hi ha aldees arreu del món. Ací veiem un nen i una nena que s'estan a la de Retalhulen (Guatemala).

volupar les seves possibilitats, ja que el potencial que el nen porta en néixer només pot desenvolupar-se gràcies a l'estimulació afectiva.

Això es complementa gràcies a la relació amb els germans que, a les Aldees Infantils, com ja s'ha dit, poden ésser veritables germans o bé germans d'adopció.

La llar està pensada perquè hi puguin viure de 6 a 8 nens amb l'espai i els serveis necessaris: la cuina on es fa el menjar per a la família; la sala on poder con-viure, jugar, dialogar, col·laborar... També hi ha l'espai propi de cada nen on poder estudiar i guardar els seus "petits grans tresors".

Tot això, com també s'ha dit, es complementa amb el suport i l'aportació de tota la comunitat de l'Aldea que permet contras-tar opinions i enriquir-se amb

lés mútues aportacions, així com també, poder acudir, quan es dóna el cas, en suport del qui pugui necessitar-lo.

La mare de les Aldees i la seva funció

La mare de les Aldees Infantils S.O.S. és una dona que pot ser soltera, vídua o divorciada, sense fills, a la qual, si bé no se li demanen títols universitaris o d'algún altre tipus, sí que és imprescindible que tingui la suficient capacitat maternal per dedicar la seva vida i la seva capacitat d'estimar als nens que se li confiïn.

No cal dir que les mares són persones seleccionades acuradament a fi que puguin acomplir la seva tasca en favor dels nens i, alhora, aconseguir que d'aquesta forma, la seva vida resulti satisfactòria.

Cal que la mare, endemés,

tingui capacitat d'organitzar i d'administrar la llar que se li confia. Si bé el nen necessita fonamentalment amor i comprensió, també li cal un ordre i unes atencions físiques tant per a si mateix com per a l'espai que l'envolta, és a dir, la casa que és la seva llar.

La Institució posa a la disposició de cada mare un pressupost familiar que pot distribuir com millor ho consideri. També reben una remuneració pel seu treball.

Així mateix, es facilita a les futures mares els coneixements teòrico-pràctics que es consideren necessaris per tal de poder realitzar adequadament la seva tasca.

El Director

El Director és la figura masculina que està com a cap de tota l'Aldea i vetlla perquè la tasca

d'educar i d'integrar els nens a la societat es dugui a terme de la forma més adequada. Per a aquesta tasca compta amb la col·laboració de professionals de la pedagogia i de la psicologia.

Les mares de les Aldees Infantils S.O.S. que, molt sovint se les han d'haver amb nens difícils, troben, en la figura del Director, algú amb qui dialogar sobre els nens i poder contrastar les opinions, podent així arribar a trobar la solució més adequada per a cada cas i en cada moment.

El Director, les mares, el psicòleg i la comissió pedagògica formen un grup on es discuteixen i s'elaboren les bases educatives comunes a tota l'Aldea, així com els temes generals que poden anar sortint.

La personalitat del Director garanteix la unitat de l'Aldea i permet la seguretat de cadascú en particular sobre la qual cosa

es basa el bon funcionament general.

Per als nens, el Director ha d'ésser la persona amb experiència del món i de la vida que, com amic, és capaç d'orientar-los i d'encarrilar-los adequadament.

L'Aldea de Sant Feliu de Codines

Aquesta aldea, que existeix des de l'any 1972, consta actualment de 9 cases, de les quals, en el moment actual n'hi ha quatre d'habitades per quatre mares i les altres per nens, dels quals n'hi ha sis que treballen i viuen fora de l'aldea. També n'hi ha tres de casats, però tots, ací continuen trobant la seva mare i la seva llar.

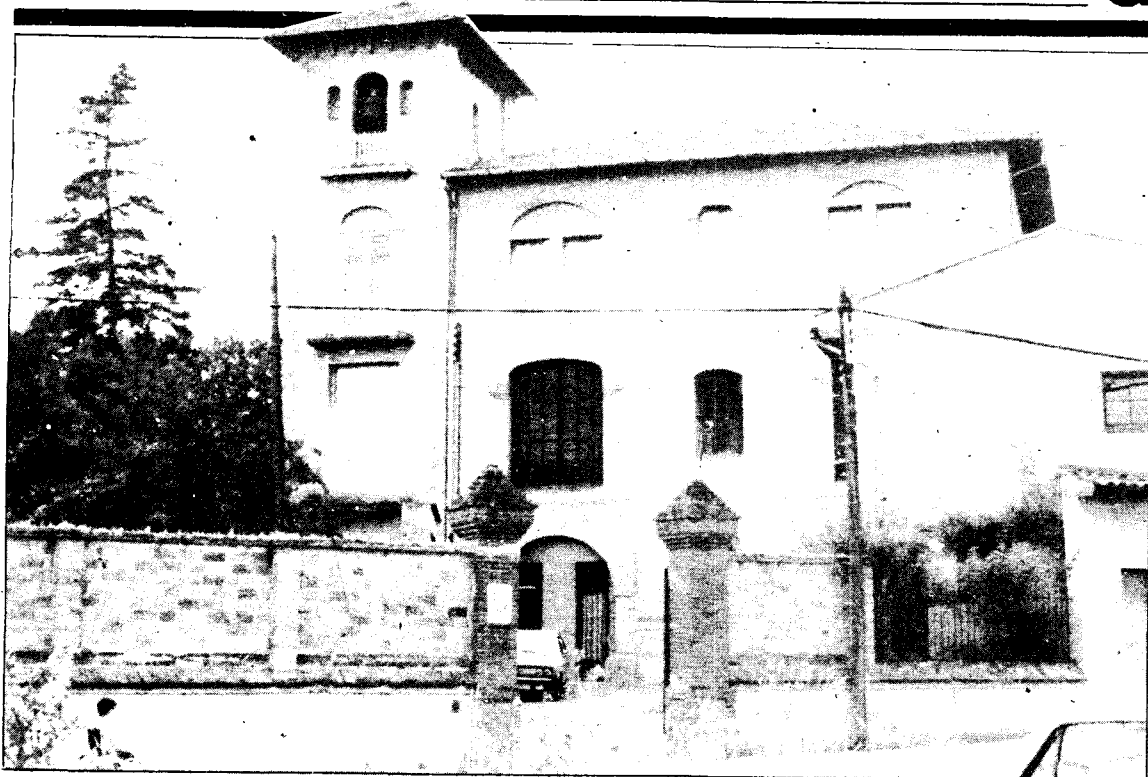
La majoria dels nens assisteixen a l'escola pública del poble. N'hi ha alguns que, en necessitar un tipus d'ensenyament més individualitzat assisteixen a escoles on el poden rebre. També s'ofereix tractament reeducatiu o psicològic quan es considera convenient. Cal tenir en compte que, si bé això és el que fa qual-sevol família quan resulta necessari, la nostra Institució ha de tenir un caràcter terapèutic per als nostres nens.

Per altra banda, la vida extraescolar dels nens no difereix de la dels nens del poble. Tenen relació i amistat amb els nens de Sant Feliu. Van a jugar o a passar algun cap de setmana a casa dels seus amics i els seus amics vénen a casa seva de la mateixa manera. Practiquen els esports que es fan al poble: hoquei, futbol, bicictrial, gimnàstica, etc., i també assisteixen a classes de música, ceràmica, dibuix, ballet, etc. Cadascú, d'acord amb les seves afeccions i capacitats, realitza alguna d'aquestes activitats extraescolars que li permet un complement a la seva formació integral i alhora és una ocasió més per a relacionar-se amb els nens del poble.

Josep Peña Salvador

Es tracta d'oferir als nens, l'ambient més semblant al d'una família.

Fotografia autèntica de la serventa de Déu Sor Maria del Patrocini de Sant Josep, Badia Flaquer

Vic

300 anys del monestir de Carmelites de l'Antiga Observança

VIC. — Pel Juny d'aquest any 1983 se celebra una joiosa efemèrides en un monestir contemplatiu de la bella plana i ciutat de Vic.

El Monestir de la Presentació, conegut també amb el nom de les Devallades, de les Monges Carmelites de l'Antiga Observança, celebra el tercer centenari de la seva fundació.

Cal dir que la presència carmelitana a Vic hi és des de la fundació del convent i església del Carme el 1406, convent que passà per moltes vicissituds i que gaudia de popularitat. D'aquest convent cal referir que el 1661 es posà la primera pedra de l'actual i centrària església del Carme, ara recentment restaurada per dintre amb un veritable bon gust i conservant tota la seva carmelitanitat, tot i que des dels efectes de la Desamortització del 1835 el Carme Observant masculí no hi és present a l'antiga Ausona.

Al 1628 el P. Martí Romà, Prior del Carme i catedràtic de la Universitat vigatana, intentà la fundació del primer monestir de contemplatives de l'Observança Carmelitana a Catalunya.

Per diverses dificultats seran

les filles de Santa Teresa de Jesús, les Carmelites Descalces, les beneficiades per aquesta gestió.

L'anhel del pare Romà

L'anhel del P. Romà el reprendrà el Dr. Francesc Elucà de Codina, canonge de la Catedral de Vic qui en el seu testament del 3 de setembre del 1660 disposà que dels seus béns i herència "se eregís y fundes un Monestir y Convent de Religioses Monjes Carmelites de la antiga y regular observança..."

Vint anys es tardarà a fer-se realitat la il·lusió del benemèrit canonge vigatà. Primer s'intentarà la fundació a Barcelona, però no es féu, per existir ja el Monestir de l'Encarnació, del mateix Orde, fundat el 1649. També s'intentà a Olot, on hi havia els Carmelites Observants.

Finalment s'acordà que la fundació i edificació es faria a la pròpia Vic en un "pradell o tinguda de terra ques junt al camí dit las devalladas..."

La benedicció del nou Monestir "sots invocació de la Presentació de Maria Santíssima" i l'entrada de les religioses, tingué lloc l'11 de juliol de 1683, amb l'assistència del P. Joan Cancer, Provincial de l'Orde a Catalunya.

Foren les primeres religioses, monges procedents dels monestirs de Vilafranca del Penedès i Barcelona, convents fundats pel P. Martí Romà. Fou la primera Priora de Vic, la Mare Maria de la Creu.

L'any 1741 fou beneïda l'església del Monestir, tenint com a titular la Presentació de la Verge al Temple.

Aquella església, senzilla i bonica serà en el decurs dels anys, fogar d'oració i lloc d'emotives cerimònies litúrgiques. Allà fou ordenat de diaca Sant Antoni Ma. Claret.

Un virrei del Perú, gran benefactor

Gran benefactor d'aquest Monestir fou l'il·lustre fill de Vic, Gabriel Miguel de Avilés, Virrei del Perú, qui de petit fou escolà a l'església.

La Presentació de Vic que sortí indemne de la francesada i la guerra carlina, el 21 de juliol de 1936 fou incendiada i destruïda; la comunitat dispersada; l'església profanada i més tard enderrocada.

Hi ha noms de religioses insignes des de la fundació, però entre tots sobresurt la Gna. Maria del Patrocini de Sant Josep Badia Flaquer, martiritzada el 13 d'agost de 1936, davant l'església de Riudeperes, prop de Vic, defensant la seva fe i la seva virginitat.

Després de la guerra civil, la comunitat es tornà a reunir en el nou Monestir de la Carretera de Gurb. En el Cor de la seva capella hi guarden com el més preuat tresor, les despülles mortals de la Serventa de Déu, Gna. Maria Badia, coneguda també amb el nom de "L'Assutzena de Vic".

Aquest 1983 és un any d'acció de gràcies per a la Comunitat Carmelita de la Presentació de Vic, per totes les moltes mercès rebudes de Jesús i Maria en aquests 300 anys de presència d'oració devota i testimonial a Osona. Per tal motiu se celebraran diversos actes de caire religiós i litúrgic en el tricentenari Monestir.

Fr. Jordi Ma. Gil
i Costa, O. Carm

LITÚRGIA DE LES HORES (DIURNAL)

Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona

Aquest volum recull els textos de Laudes, Hores d'entre dia, Vespres i Completes, segons l'ordenament actual.

Consta d'una part central i de tres apèndixs complementaris. A la part central hi figuren tots els elements de Laudes, Vespres, Hores d'entre dia i Completes, i als apèndixs els formularis dels Oficis de lectura de Nadal i del Triduum pasqual, les referències bíbliques de les lectures del leccionari biennal de l'Ofici de Lectura, i la salmòdia de l'Ofici de lectura de les 4 setmanes.

11 x 18 cms. - 1.849 pàgines paper bíblia

P.V.P. 3.875 ptes.

DE VENDA A LLIBRERIES ESPECIALITZADES, O A

EDITORIAL REGINA

Mallorca, 87-89 - Barcelona-29

Càceres

Replantejament del Seminari diocesà

CÀCERES.— Exhaurit el temps per al què fou nomenat l'actual equip formador del Seminari, s'ha plantejat a la diòcesi de Càceres la necessitat de renovar-lo.

Per això, monsenyor Domínguez ha convocat l'Equip de Govern de la diòcesi i als actuals responsables del Seminari a reflexionar amb ell sobre tres punts fonamentals: quina mena de sacerdots veiem que necessitarà la diòcesi els propers anys; què s'ha fet durant els darrers sis cursos per formar als futurs sacerdots de la diòcesi en aquesta línia; que ens sembla que falta encara per fer.

Jaen

Els maristes, preocupats per la llei educativa

JAEN.— Els maristes de la província Bètica s'han reunit recentment per estudiar la legislació del sistema educatiu. En les conferències, s'ha parlat de la coherència que han de demostrar els pares i alumnes respectant la línia educativa del col·legi marista. Es notà, en les diverses intervencions, una gran inquietud pel tema de la llibertat d'ensenyament que, encara que clarament reconegut per la Constitució, està seriosament amenaçat en la pràctica amb els projectes legislatius.

Un repte per a les Escoles catòliques

Perfeccionar les Associacions d'Antics Alumnes

MADRID.— Recentment se celebraren a Madrid els actes de l'Encontre Anual de FEDAEC, sota la presidència del bisbe d'Àvila monsenyor Felipe Fernández, membre de la Comissió Episcopal d'Apostolat Seglar.

En la seva ponència sobre el tema "L'Apostolat seglar avui i les Associacions d'Antics Alumnes" posà de manifest que en aquesta hora de la història d'Espanya cal destacar un repte als antics alumnes d'escoles catòliques: Impregnar i transformar el teixit de la convivència humana amb els valors de l'Evangeli, fent manifest a Crist davant dels altres, primordialment pel testimoni de la seva vida, per la irradiació de la fe, l'esperança i la caritat. Però no n'hi ha prou practicant l'apostolat en forma individual i genèricament, sinó que es fa particularment necessari avui promoure l'apostolat seglar associat i en forma específica. I aquesta missió apostòlica és la que precisament està reservada en gran manera als ex-alumnes de les escoles catòliques, i de manera especial, comunitàriament, a les Associacions d'antics alumnes d'aquests Col·legis. Acabà dient que cal estimular la creació

d'Associacions d'ex-alumnes i revitalitzar les existents per estar presents en forma efectiva en el món de l'apostolat amb l'estil que avui demana l'Església.

En la Posada en Comú de Conclusions destacà l'encertada participació de la Federació d'Associacions d'ex-alumnes de Barcelona, que posà en relleu que l'ensenyament ha de continuar éssent una activitat apostòlica per a les Congregacions religioses a la qual no poden renunciar, ens al contrari completar-la amb la tasca educativa fora el col·legi, al final d'aquest, perquè de poca cosa serviria conformar-se amb la formació donada als joves fins a l'edat dels 18 anys que és precisament el moment més delicat i transcendental per al seu futur.

Aquest és el gran compromís i l'enorme responsabilitat de l'Escola Cristiana avui, perfeccionar cada dia més i millor les Associacions d'Antics Alumnes per a donar testimoni valent i decidit de la nostra fe, predicant amb l'exemple i ajudant els altres amb abnegació, sacrifici i sentit de responsabilitat.

El President de la Federació d'Associacions d'Antics Alumnes d'Escoles Catòliques de

Barcelona assenyalà que seria molt necessari que les Associacions s'agrupessin en una respectiva Federació provincial, i que aquestes s'integressin, al seu torn, en Federacions Autònomes, el conjunt de les quals formarien en definitiva la Confederació Nacional d'Associacions d'ex-alumnes d'Escoles Catòliques.

Aquesta aportació catalana a l'Assemblea de la FEDEAC coincidí amb les inquietuds i aspiracions expressades per la major part dels representants de les altres regions espanyoles que en les seves intervencions mostraren unànimament la seva preocupació pel difícil moment dels col·legis religiosos coincidint amb la conveniència de potenciar les Associacions d'ex-alumnes que durant molts anys han estat hostes tolerats i fins i tot molestos dels Col·legis, enfront a les afalagades Associacions de Pares d'Alumnes.

L'Assemblea aollint aquests suggeriments acordà procedir als estudis necessaris per a reformar els estatuts de FEDAEC per arribar a convertir-la en autèntica Confederació Nacional.

Sevilla

75 anys de la mort de la fundadora de les Esclaves

SEVILLA.— Per commemorar el 75 aniversari de la mort de la seva fundadora les Esclaves del Diví Cor, l'1 de juny participaren en una concelebració eucarística al seu col·legi de Sevilla.

La mare Maria Teresa fou la fundadora, juntament amb el cardenal Marcelo Spínola, de les que s'anomenaven primitivament Esclaves Concepcionistes.

Les esclaves del Diví Cor actualment són 495, repartides, en 62 cases, a Espanya, Itàlia, l'Argentina, Brasil, Equador, Veneçuela, Paraguai, Japó i Filipines.

Granada

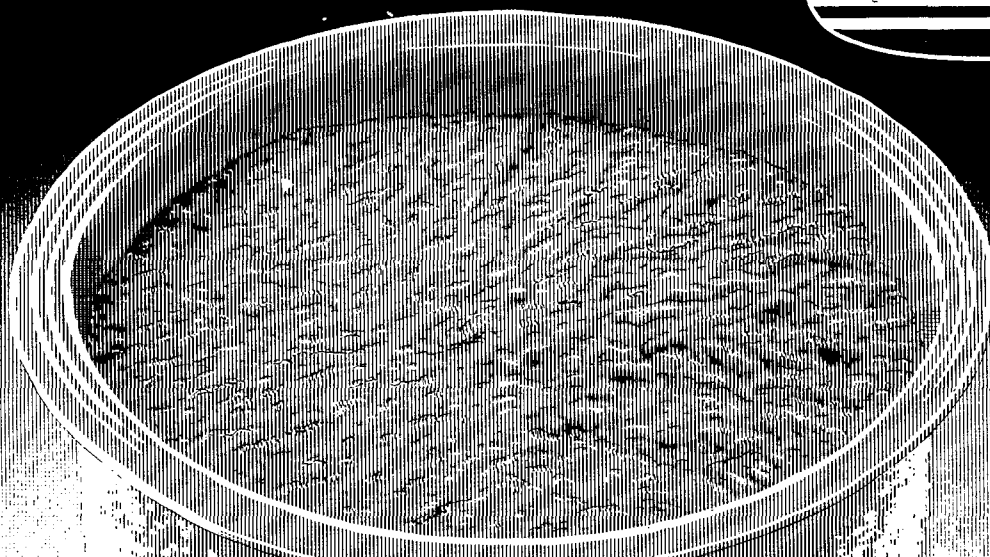
L'arquebisbe prevé contra una falsa JOC

GRANADA.— L'Arquebisbe de Granada ha fet pública una nota en la qual denuncia l'abús del nom per part d'una "associació anomenada JOC" que anunciava una sèrie d'actes per a la joventut i havia distribuït una carta reivindicativa. L'Arquebisbe admet que l'esmentada carta contenint principis vàlids, té, malgrat tot, proposicions totalment inadmissibles per a l'Església.

MOUSSE

com un bombó gelat

DANONE

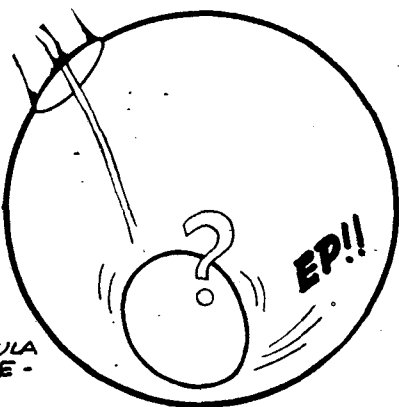

**PREN
ENTERED**

PERO, QUI VOL MATAR a la NÚRIA?

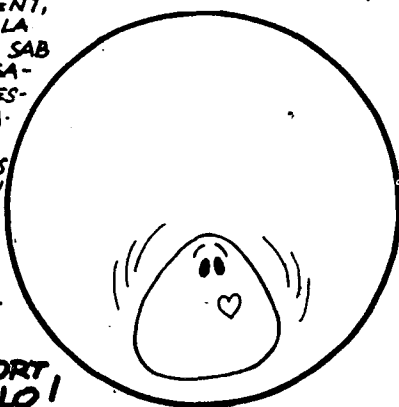
PRIMERA SETMANA (DES DEL MOMENT DE LA CONCEPCIÓ: ENTRE ELS DIES 14 I 21 DEL CICLE MATERN)

JO, NÚRIA, JA EXISTEIXO. TINC UNA IDENTIFICACIÓ ÚNICA I IRREPETIBLE. ELS 46 CROMOSSOMES QUE CONTENEN EL CODI GENÈTIC D'UNA PERSONA, COMENCEN LA SEVA TASCA. SOC UNA NOVA VIDA HUMANA EN DESENVOLUPAMENT. QUALSEVOL CURA I ATENCIÓ DES D'AQUEST MOMENT SON PER A MI MOLT IMPORTANTS. LES MEVES CÈL·LULES ES MULTIPLIQUEN RAPIDAMENT, MENTRES VAIG ARRIBANT PER LA TROMPA CAP AL ÚTER. ENVIÓ UN MISSATJE A LES HORMONES DE LA MARE; NO PEN-SESSIN QUE JO NO HI SOC! I MALHE-TESSIN AQUEST HABITATJE, AMB LA TAULA TAN BEN PARADA, QUE ELLA HA PRE-PARAT PER MI.

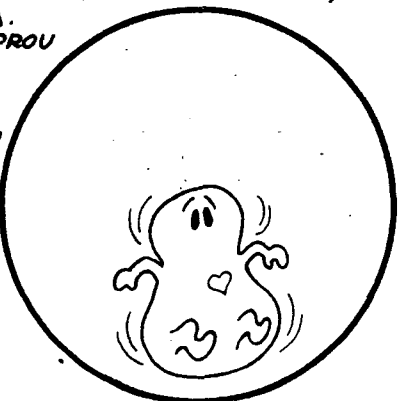
SEGONA I TERCERA SETMANA (DES DEL DIA 21 AL 35 DEL COMENÇ DE L'ÚLTIMA MENSTRUACIÓ)

LA MEVA MARE EM DONA CALOR I ALIMENT, PERO LA MEVA SANG ES DIFERENT DE LA SEVA. TAN MATEIX, ELLA ENCARA NO SAB QUE JO JA EXISTEIXO, PERO S'EN ASSABENTERA QUAN AL FINALITZAR AQUESTA SETMANA NO TINGUI LA MENSTRUACIÓ. JA S'ESTAN FORMANT LA COLUMNA VERTEBRAL I EL CAP. ELS PULMONS I L'INTESTÍ, ELS RONYONS TAMBÉ COMENÇEN A DESENVOLUPAR-SE. EL FETGE SERA ESPECIALMENT IMPORTANT PER A LA PRODUCCIÓ DE LA MEVA PROPIA SANG. I EL COR! EL DIA 18, EL MEU COR COMENÇA A BATEGAR. ENCARA UN XIC IRREGULARMENT. PERO DES D'ARA SOLAMENT LA MORT PODRIA DETURAR-LO!

QUARTA SETMANA (HA PASSAT DE 35 A 40 DIES DES DE L'ÚLTIMA MENSTRUACIÓ)

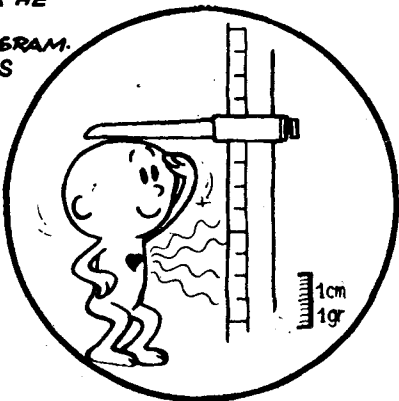
JO, NÚRIA, COMPLEIXO 1 MES DE VIDA. EL MEU TAMANY ES MINÚSCUL, AMB PROU FEINES MEDEIXO MIG CENTÍMETRE I PESO MIG GRAM. PERO JA ELS BATECS DEL MEU COR S'HAN REGULARITZAT. ESSENT EL SEU RITME EL DOBLE DEL DE LA MARE. ELS MEUS BRAÇOS I CAMES HAN COMENÇAT A CREIXER. ES QUELCOM MERAVELLÓS! LA MEVA MARE HA COMENÇAT A SOSPIRAR LA MEVA PRESENCIA. NO HA TINGUT LA MENSTRUACIÓ, I AIXÒ ES SENYAL DE NOVA VIDA.

CINQUENA SETMANA

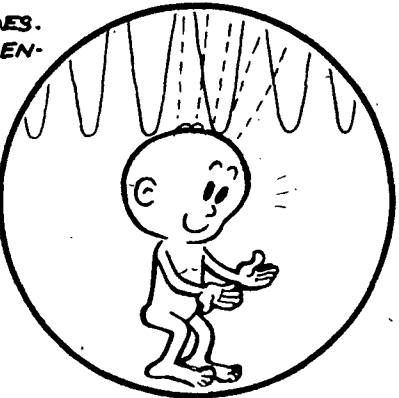
ES FORMIDABLE! EN UNA SETMANA HE DOBLAT TAMANY I PÈS. MEDEIXO UN CENTÍMETRE I MIG I PESO UN GRAM. JA SON VISIBLES LA RETINA DELS MEUS ULLS, EL CRISTALL I LES PARPELLES. POC A POC, ORELLES I NAS VAN PRESENT FORMA. JA PODEN FER-ME UN ELECTROCARDIOGRAMA.

UN CENTÍMETRE,
UN GRAM!

SISENA SETMANA

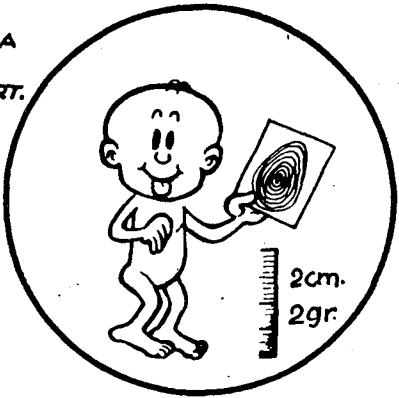
JA LES GONADES ESTAN DIFERENCIADÉS. EN LES MEVES MANS, ELS DITS COMENÇEN A DISTINGIR-SE, I TAMBÉ EN ELS PEUS. HE SENTIT DIR QUE A FINALS DE SETMANA JA SERA POSSIBLE REGISTRAR LES MEVES ONDES CEREBRALES AMB UN ELECTROENCEFALOGRAMA.

SETENA SETMANA

S'ENTREOBREN ELS MEUS LLAVIS. FAIG PETITES GANYOTES I TREC LA LLINGUA DE TANT EN QUANT. EL MEU CERVELL JA ESTA COMPLET. I SI EM FESSIN PESSIGOLLES LES SENTIRIA. ELS MEUS DITETS S'ALLARGUEN I LES MEVES EMPREMTES DIGITALS S'HAN FIXAT JA PER SEMPRE. SERAN LES MATEIXES FINS LA MEVA VELLESA; FINS ALS VUITANTA, NORANTA...

DOS CENTÍMETRES,
DOS GRAMS!

VUITENA SETMANA (DOS MESOS I MIG = 60 DIES)

HA ACABAT ELS SEIXANTA DIES MÉS IMPORTANTS DE LA MEVA VIDA: EL DESENVOLUPAMENT DE TOTS ELS MEUS ÒRGANS. D'ARA ENDAVANT SOLS CREIXERÉ I PERFECCIONARÉ LES FUNCIONS. JA MEDEIXO TRES CENTÍMETRES I PESO TRES GRAMS. SOC JA, UNA DONA COMPLERTA!

NOVENA I DESENA SETMANA

JA TOTS EL MEUS ÒRGANS FUNCIONEN: MUSCLES I NERVIS JA VAN SINCRONITZATS. MOC ELS BRACETS I LES CAMES. FINS I TOT PUC XUPAR-ME EL DIT. FAIG TOMBARELLES I NEDO DINS EL LIQUID AMNIOTIC. PUC AGAFAR UN CABELL. SI EM PUNXEN, TAMBÉ PUC SENTIR DOLOR. SENTO SOROLLS I ELS RECORDO.

COMISSIÓ CATALANA EN DEFENSA DE LA VIDA

CONSELL DE CENT, 284. TEL. 318 21 25 - BARCELONA, 7.

ONZENA I DOTZENA SETMANES

(3 MESOS = 90 DIES)

ARA MEDEIXO VUIT CENTIMETRES I PESO 25 GRS. EM DESPERTO QUAN LA MEVA MARE ES DESPERTA. DORMO QUAN ELLA DORM. ESTIC SERENA, SI ELLA ESTA SERENA.

SENTO QUE HA ESTAT PREOCUPADA PER MI, AMB AQUESTA VAGA SENSACIÓ D'ANGOIXA, FREQUENT I NORMAL, EN ELS PRIMERS MESOS D'EMBARAÇ ES LA POR A LO "NOU", A LA RESPONSABILITAT DE PORTAR UNA ALTRE VIDA DINS SEU, A LO DESCONEGUT.

PERÒ, I SI LA MEVA MARE TINGUÉS POR DE MI?

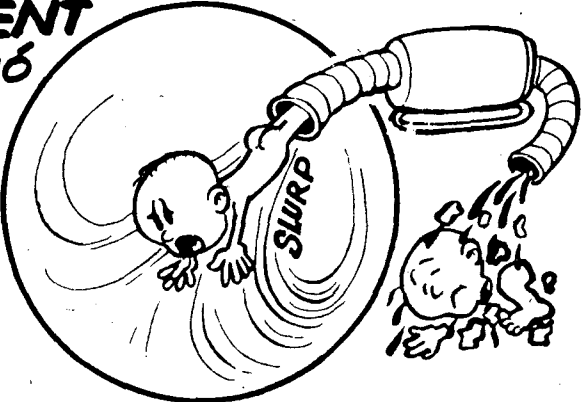
PER LA PRESSIÓ
PER L'AMBIENT
PER LES DIFICULTATS,
PER LES TEMENCES...
I SI JUNTAMENT AMB EL METGE, D'ACORD O NO AMB EL MEU PARE, ESTUDIESSIN LA MANERA DE DESLLIURAR-SE DE MI?!!

QUIN D'AQUETS MÈTODES EMPRARIEN?
M'ANGOIXO DEVANT D'AQUESTA POSSIBILITAT!

AVORTAMENT PER ASPIRACIÓ

JO, NÚRIA, UNA DONA COM-PLERTA, SERIA EN AQUEST CAS ABSORBIDA I TRITURADA, COM UNA ASPIRADORA HO FA AMB LES ESCOMBRARIES.

AVORTAMENT PER DILATACIÓ I LEGRAT (EMBRIOTOMIA)

EL MEU COS, ES A DIR, LA NÚRIA, SERIA SENZILLAMENT TROSSEJAT AMB UN GANIVET I TRETA D'AQUESTA FAISÓ DEL VENTRE DE LA MEVA MARE.

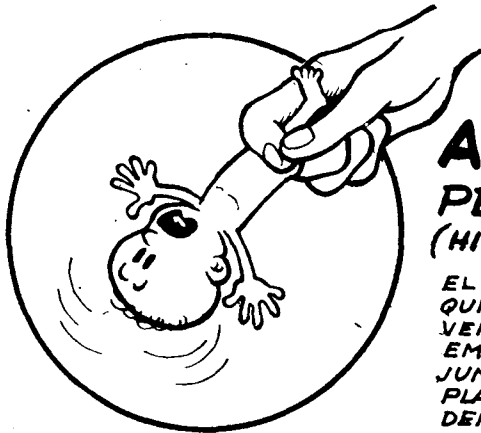
AVORTAMENT PER ENVERINAMENT SALÍ

L'EXPERT AVORTISTA ASPIRA UNA CERTA QUANTITAT DE LÍQUID AMNIÒTIC, INJECTANT A CANVI UNA SOLUCIÓ SALINA CONCENTRADA, QUE M'ENVERINA I EM CREMARÀ VIVA FINS A MORIR, PERLLONGANT-SE L'AGONIA VARIES HORES.

AVORTAMENT PER CESÀRIA (HISTEROTOMIA)

EL CIRUBIA OBRIRIA QUIRURGICAMENT EL VENTRE DE LA MEVA MARE, EM TREURIA A FORA, JUNTAMENT AMB LA PLACENTA, I EM DEIXARIEN MORIR.

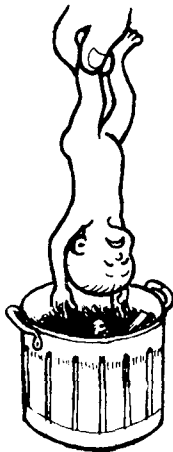
L'AVORTAMENT

ES LA SUPRESSIÓ VIOLENTA DE LA MEVA VIDA.

NO ÈS TREURE UN QUEIXAL!

PER A MI, NÚRIA, SERIA TORTURA I MORT.

QUÈ HAURÉ FET JO PERQUÈ VULGUIN MATAR-ME?

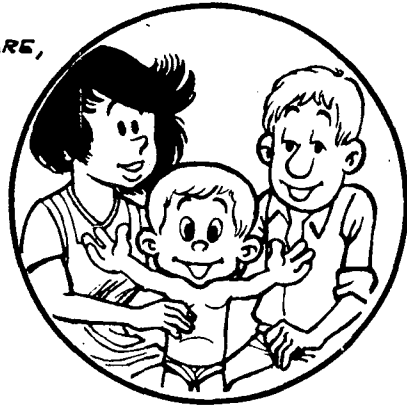

PERÒ, AQUETS PERILLS NO EM PASSARÀN, PERQUÈ TÚ, MARE, SAPS QUE JO NO SOC PAS UNA PART MÉS DEL TEU CÒS.

SAPS QUE DES DEL MATEIX MOMENT EN QUE EM VAREU CONCEBRE, JO VAIG COMENÇAR A VIURE COM UN PERSONA HUMANA, AMB TOT EL DRET A FRUIR DE LA MEVA PRÒPIA VIDA,

MEVA I DE NINGÜ MES!

JO, NÚRIA

SI A LA VIDA!

SI, PER A SALVAR LA VIDA INDEFENSA DE MOLTS NENS ABANS DE NÈIXER!

SI, PER A DESARRELAR TOTA VIOLENCIA DE LA NOSTRA SOCIETAT!

SI, PER A QUE TOTS ELS MIL·LIONS NECESSARIS PER FINANCIAR L'AVORTAMENT SIGUIN DESTINATS A L'ATENCIÓ DE LA MARE I DELS NENS AMB PROBLÈMES!

COMISSIÓ CATALANA
EN DEFENSA DE LA
VIDA

Consell de Cent, 284, 2.ª pl.
Tel. 318 21 25 - Barcelona-7

COMISSIÓ CATALANA EN DEFENSA DE LA VIDA.

Podeu col·laborar econòmicament trametent taló a nom de «Comissió Catalana en Defensa de la Vida», c/ Consell de Cent, 284, Barcelona-7, o fent un ingrés en qualsevol oficina de la Caixa d'Estalvis de Catalunya en el compte núm. 4248-57. També podeu ajudar personalment: Tel. 318 21 25.

Curs d'Estudis Franciscans a Catalunya

Una realitat molt ben acollida

"El Curs d'Estudis Franciscans que innaugarà el seu primer any escolar el proper octubre, ha nascut com una resposta a un desig de les famílies franciscanes, que sentien la necessitat d'una escola de formació per la pròpia institució i que no podien fer-ho per elles mateixes", ens diu el doctor Josep Perarnau i Espelt, professor de la Facultat de Teologia de Barcelona i promotor d'aquest projecte.

Les províncies de framenors de Catalunya i la Facultat de Teologia de Barcelona designaren una comissió de treball, formada, a més del susdit doctor Perarnau, pels pares Josep Martí i Josep Pijoan, franciscans, i Joan Botam i Ramon Vidal, caputxins. Aquesta comissió ha elaborat per a aquest Curs un pla d'estudis de dos anys, durant els quals els assistents i assistents rebran informació sobre una sèrie de temes bàsics i d'altres complementaris.

"Intentem fer conèixer la realitat i la significació de sant Francesc d'Assís i de la seva obra, vuit vegades secular, contribuint d'aquesta manera, a la promoció de l'esperit franciscà en l'Església universal", ens diu el pare Pijoan. I el pare Joan Botam afegeix: "El curs intenta potenciar la recerca dels estudis franciscans a Catalunya. Això beneficiarà enormement els propis membres dels ordres franciscans, tant masculins com femenins, ja que quan manca aquesta recerca, baixa el nivell de cultura i de formació en els individus i en tota la institució".

El pas de sant Francesc a Catalunya

No pot negar-se que a Catalunya hi ha una forta i constant tradició franciscana en el poble. Hi ha unes connotacions històriques que fan propera la presència física del Pobriçó d'Assís al nostre país. Cal recordar la relació comercial, política i social entre la Catalunya

d'aquell temps, Occitània, l'Umbria, etc., territoris tots pertanyents a la zona mediterrània. A més d'una colla de llegendes i tradicions que assenyalen el pas del sant per certs indrets de les nostres comarques —llegendes i tradicions curulles de fantasia i de color—, existeixen alguns documents històrics de gran vàlua que ho confirmen. El mateix doctor Perarnau ens refereix la troballa a Girona, feta per ell mateix, d'un document que demostra el que estem dient. Data del 1330. Es tracta d'una carta que els jurats de Girona escriuen al superior provincial dels franciscans, fra Guillem Rubio. En la carta es fa esment d'un noi que ingressà a l'orde. Posteriorment en sortí, potser per enyorament, car era molt jove. Més tard sol·licita de nou la seva entrada, que li és negada pel superior. Els jurats de Girona intercedeixen davant el provincial, pregant que admeti el candidat, adduint, entre altres raons, que fra Francesc d'Assís havia estat rebut i hostatjat a la casa i família d'aquell noi. El doctor Perarnau, un dels millors coneixedors de la història del franciscanisme a Catalunya, dona un gran valor al document, que demostra la vinguda de sant Francesc a Catalunya.

Temàtica del Curs d'Estudis Franciscans

"Aquest curs vol ésser integrador en tots sentits, perquè l'esperit d'obertura ha estat sempre propi del franciscanisme", ens diu el pare Botam. I afegeix: "S'han buscat professors de Catalunya, de les Illes i de Castella; s'ha organitzat el Curs conjuntament amb la Facultat de Teologia, amb l'esperança fins i tot que un dia pugui cristal·litzar-se en un Institut ane a la Facultat; el professorat del Curs el formen framenors, sacerdots diocesans i laics, i, finalment, les classes es donaran en català i castellà. Tot això palesa aquest esperit integrador i de llibertat".

El Curs d'Estudis Francis-

Façana i cloquer del monestir de Pedralbes, exponent del franciscanisme femení a Catalunya.

cans no pertany pròpiament a nivell de facultat, per tant no s'exigeix títols acadèmics a l'alumnat, però les lliçons i l'estructuració de les classes seran serioses i compromeses. El curs abraça dos anys escolars, amb una sèrie de temes bàsics i d'altres complementaris. Es consideren bàsics per al primer any: Introducció a la bibliografia franciscana; sant Francesc i el moviment franciscà en el seu temps; i Qüestions principals de vuit segles d'història franciscana. Per al segon any, seran temes bàsics: L'herència franciscana a Catalunya i Punts de teologia i d'espiritualitat franciscana.

Hi cap la possibilitat que algun alumne, després del Curs, esculli algun tema, que, ampliat i aprofundit, pugui ser presentat com a tesi de llicenciatura o doctorat a la Facultat de Teologia. És evident, doncs, la importància d'aquest curs, tant per la formació dels membres de les famílies franciscanes com per l'aportació que suposa a l'estudi de la teologia, ja que aquesta es nodreix tam-

bé de les diverses espiritualitats que han enriquit el pensament cristià universal.

Estructuració "original" del Curs

Inspirant-se en aquell esperit d'obertura del franciscanisme del qual hem parlat, el Curs d'Estudis Franciscans està pensat amb una pedagogia compartida amb els alumnes. El doctor Perarnau diu que els temes complementaris es faran amb la lectura comentada de les fonts franciscanes, amb l'anàlisi del text. Un detall, entre altres el tema de la Bibliografia franciscana es donarà en el recinte de les biblioteques dels franciscans del carrer Santaló i dels caputxins de Sarrià, perquè els alumnes —diu el doctor Perarnau— "vegin, toquin i admirin els pergamins, els manuscrits, els incunables i els llibres". Cal dir també que s'han deixat dues dates en blanc, en vigílies de Nadal i de Pasqua, perquè els mateixos alumnes les treballin, organitzin i confeccionin, donant-les-hi un esperit vivencial i fraternal, tan propis del franciscanisme. També la inauguració, que tindrà lloc el dissabte, dia 15 d'octubre proper, a les onze del matí, portarà aquest mateix signe: constarà d'una litúrgia de la pregària, inspirada en textos dels escrits de sant Francesc; seguirà una homília que farà un dels provincials dels framenors, i la presentació del Curs pel degà de la Facultat de Teologia, doctor Antoni Matabosch. Després de la lectura d'algunes estrofes del Càntic del germà Sol, poema escrit en italià per sant Francesc, tindrà lloc la lliçó inaugural sobre aquest poema, que donarà el pare Jaume Solsona, franciscà, especialista en el tema. Acabarà l'acte amb un petit refrigeri.

En aquesta mateixa pàgina de CATALUNYA CRISTIANA van anunciades les condicions per matricular-se i els llocs d'informació. Direm per acabar que el Curs d'Estudis Franciscans és una realitat positiva que, de moment, ha estat molt ben acollida dins i fora de les famílies franciscanes.

Francesc Gamissans

Seminari Menor de la Conreria

Felip Segura, 16 anys

"El sacerdocí implica una dedicació absoluta als altres"

—Per què vas entrar al Seminari Menor?

—Quan jo vaig entrar al Seminari Menor tenia onze anys; el Seminari era aleshores escola oberta, per tant no era imprescindible tenir vocació sacerdotal; així vaig entrar al Seminari com aquell que entra simplement en una escola.

—Quins aspectes positius has trobat en el Seminari?

—En principi he trobat un clima de convivència veritablement familiar; la relació entre companys és de veritables

germans amb les discussions i desavinences característiques dels germans, però la tònica general és de germanor.

També considero positiva la relació d'apropament entre educadors i alumnes.

—Quines dificultats has tingut?

—A mi, en principi, em va costar molt d'acceptar les activitats programades per altres que no fos jo. Juntament amb això les dificultats normals d'incorporació a una casa i a un

ambient diferent al qual no estava acostumat.

—Quins consells donaries a un possible futur alumne?

—Que s'obri de bat a bat ja que l'equip d'educadors et dona una educació i un ajut en la teva formació que només has de rebre.

Inscripció

Per a matricular-se al Curs d'Estudis Franciscans, que hi ha temps fins el 22 d'octubre de 1983, pot acudir-se a: Secretaria de la Facultat de Teologia de Barcelona, de dilluns a divendres, de les 10 a les 13 h. Tels. 253 49 25 i 254 16 00.

També podeu informar-vos en hores d'oficina als Secretariats Provincials dels Franciscans (tel. 209 23 88) i dels Caputxins (tel. 217 58 12), i a Franciscàlia, de les 19 a les 21 h. (tel. 217 41 08).

la sardana i la dansa

Premis "Joaquim Serra" 1983

Ara fa 25 anys, arran de la mort del mestre Joaquim Serra i Coromina, l'Agrupació Cultural Folklorica Barcelona va instituir un certamen musical amb el desig de perpetuar la memòria d'aquell insigne compositor i de fomentar la creació de noves sardanes. Anys més tard, en ocasió del vintè aniversari de l'audició "La Veu de la Sardana", va sorgir la idea d'ajuntar la capacitat promotora i de difusió de Ràdio Nacional d'Espanya a Catalunya i l'experiència de l'Agrupació. D'aleshores ençà, més de tres-centes sardanes s'han escrit per tal d'optar a aquest certamen que, amb els anys, ha assolit un gran renom popular i un ben guanyat prestigi.

Ara s'acaba de convocar la dotzena edició d'aquest concurs musical que presenta, com a novetat més remarcable, l'increment de la dotació econòmica dels diferents premis establerts, amb una quantia total de tres-centes deu mil pessetes. Tots els compositors

que se sentin atrets per la cobla com a mitjà d'expressió de la seva inspiració artística, poden participar a aquest concurs tot presentant un màxim de dues sardanes, rigorosament inèdites, instrumentades per a cobla d'onze instruments. Cada partitura haurà d'encapçalar-se amb el títol de la sardana i un lema; al peu, s'hi haurà d'incloure una reducció per a piano. Per altra part, caldrà adjuntar les corresponents partitures, així com un sobre tancat a l'interior del qual hi constarà el nom de l'autor, l'adreça i el telèfon.

Com en altres ocasions, les sardanes presentades passaran pel sedàs del jurat nomenat que, sense poders qualificadors, triarà un màxim de sis obres: aquelles que reunixin —segons el seu criteri— les millors qualitats artístico-musicals. "La Festa de la Sardana", que cada any se celebra per tal d'estrenar les obres finalistes, tindrà lloc enguany el dia 4 de desembre, a la tarda, al Palau de la Música

Catalana. Cada un dels assistents a l'esmentada festa votarà les 3 sardanes que consideri millors i el nombre de vots que obtingui cada obra determinarà l'atorgament dels premis.

Tal com hem esmentat, la dotació econòmica dels premis "Joaquim Serra" ha augmentat considerablement. Així, les tres-centes deu mil pessetes es distribuïran de la manera següent: un primer premi de 150 mil pessetes; un segon premi de 75 mil pessetes; un tercer premi de 40 mil pessetes; i 15 mil pessetes per a cada una de les sardanes seleccionades exceptuant les guanyadores del primer, segon i tercer premis. Les sardanes optants a aquests substanciosos guardons s'han de trametre al Departament de Relacions Públiques de Ràdio Nacional d'Espanya a Catalunya, Passeig de Gràcia núm. 1, quart pis, Barcelona-7, abans del 30 de setembre de 1983.

Josep Ventura

Crònica castellera

Per Sant Joan a Valls

Per aquestes dates quan l'estiu ja es deixa sentir, comencem a trobar en el calendari casteller les actuacions importants i tan esperades any rera any pels aficionats a aquesta tradició; es diu que per sant Joan a Valls, i així és, molts de nosaltres ens trobarem a la plaça del Blat valencianer per veure importants castells, com sempre aixecats per les dues colles dels Xiquets de Valls, la Jove i la Vella, les quals lluitaran com és normal en aquestes diades, per aconseguir els millors castells del moment. Però enguany aquest mes de juny no s'acaba tot al bressol dels castells, ja que per el vinent diumenge 26 hi ha convocada una altra actuació castellera important a celebrar a la vila de Reus, amb motiu de la seva Festa Major en la qual hi participaran set colles grans, les dues de Valls, Castellers de Barcelona, Minyons de Terrassa, Xiquets de Tarragona, Brivalls de Cornudella i Xiquets de Reus. Esperem que en aquestes actuacions es puguin contemplar bons castells a nivell de cada colla.

Actuacions de les colles

BRIVALLS DE CORNUDELLA: actuaren a Montserrat, on varen fer: la torre de sis, tres de sis, quatre de sis

amb l'agulla i pilar de quatre pel davall.

NENS DEL VENDRELL: actuaren en pròpia plaça aixecant el tres i quatre de set, torre de sis i pilar de cinc.

XIQUETS DE TARRAGONA: amb motiu de la Festa del Llibre actuaren en pròpia plaça aconseguint els quatre i tres de set, la torre de sis i pilar de cinc.

CASTELLERS DE VILAFRANCA: en pròpia plaça aconseguien el tres i quatre de set i el pilar de cinc.

XIQUETS DE TARRAGONA: amb motiu del dia de Corpus actuaren en pròpia plaça on varen fer un brillant intent del quatre de vuit aconseguint col·locar l'aixecador, acompanyant aquests intents de carro gros, un tres de set i pilar de cinc. A la processó varen fer dos pilars de cinc.

COLLA VELLA DELS XIQUETS DE VALLS: al Pla de Santa Maria en l'homenatge a Josep Caballé varen fer la torre de set, tres i quatre de set i pilar de cinc portat al balcó. Aquests castells varen ésser aixecats a la plaça de l'Ajuntament. Aixecaren també, en un poliesportiu, el quatre de set amb l'agulla, el tres aixecat per sota i pilar de cinc també per sota.

Eloi Roca

moda

"Modhogar-83"

La creativitat a nivells molt selectius és el que mou aquest grup d'industrials del tèxtil de la llar, que en nombre de tretze firmes conegudes i de gran prestigi, presentaren com cada any les noves tendències de moda-llar per a la temporada 83/84.

"Modhogar" va néixer amb el propòsit de divulgar i revaloritzar una moda molt concreta a través d'un esperit dinàmic i creatiu, fet comprovat des de l'any 1980 en què per primera vegada va aparèixer aquest grup que avui es presenta per primera vegada a la Fira Internacional de Mostres de Barcelona, dins del marc "Decoració-83", oferint diversos aspectes o ambients escollits i decorats pel Col·legi de Decoradors de Barcelona, en què demostraren les grans i variades possibilitats que ofereix el tèxtil de la llar.

En la decoració de la llar actual se cerca la simplicitat funcional, junt a una harmonia del color i, segons les ocasions, la fantasia elegant i delicada segons es desitgi l'ambient, bé sigui clàssic o modern.

Els teixits ofereixen sempre nombroses possibilitats, a través de boniques i coordinades combinacions, fet que es va evidenciar a

través d'idees vives en presentar-nos l'"Habitat" actual ple de suggerents propostes:

"La casa actual", "Estudi per a gent jove", "Casa clàssica", "La casa exòtica", "Residència a la platja", "La casa a la muntanya" i "Zona de presentació de tendències/boutique".

Llençols: Vénen dividits en quatre temes centrals: "romàntic" amb tons suaus amb gran aflluència del blanc, motius brodats, aplicacions de puntes o temes florals; "l'abstracte" a base de ratllats interromputs, difuminats, dissenys petits a base de taques i pinzellades, així com amb colors més vius, efectes tornassol i aspectes moaré. Els infantils a base de temes esportius per a nen, en colors blau, vermell i blanc; per "nena jove" destaquen dissenys simples, geomètrics, flors estilitzades i tons blaus.

Jocs de taula: Destaquem en primer lloc els tradicionals d'aspecte ric, en blanc i a base de teixits adomassats, de fina estructura reixada i fons satinats. Sanefes i extrems fisonats. Després destaquen els aspectes lli i quadres dins la tendència informal. Retorn de l'estil "àvia" per a jocs de taula de cuina i accessoris.

Cortines i cortinetes: Dividides en tres temes diferenciats: el "geo-

mètric" que deriva del clàssic, el "romàntic" d'ambient tradicional i el tema "rústic" que en aquesta ocasió apareix més fi pels fils de fantasia i les elaboracions d'estructura reixada.

Tapisseria: Com a nota dominant, l'aspecte suau i elegant a base de colors neutres; coordinació entre els teixits llisos i estampats a través de textures més fines i relleus discrets. Acabats brillants

i sedosos i dissenys de temes petits, com quadres, ratlles, geomètrics, abstractes i temes florals molt delicats.

Teixits de rínxol: Tacte suau i tractament funcional com a base de tovalloles i barnussos. Colors llisos suaus i harmònics, entre els quals destaquen el gris, el rosa i els blaus. Molt estampat sobre fons blanc.

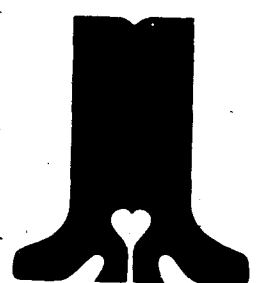
En resum, una col·lecció presentada en "Modhogar-83" bàsicament pensada per a cercar coordinacions entre peces i decoració, com tovalloles combinades amb la ceràmica, els llençols, els barnussos, les fundes, etc., sempre inspirada dins les tendències proposades i que, no ho dubteu, seran l'èxit de la pròxima temporada 83/84.

María José Ejarque

Patricia®

Diseño y moda

en sandalias, zapatos, botas, etc.

Concursos i premis

IV Premis d'anàlisi sindicalista

L'autor de treball guardonat amb el Premi Salvador Seguí - SQC rebrà 100.000 pessetes i l'autor del treball guardonat amb el Premi Francesc Layret - SQC en rebrà també 100.000.

Per a participar constructivament en el Primer de Maig, Diada del Treball, i honorar tots aquells treballadors que amb el seu esforç, la seva dedicació o amb la pèrdua de la mateixa vida han fet possible pas a pas una societat cada vegada més justa i més lliure —camí en el que encara som immersos— el Sindicat de Quadres de Catalunya convoca els Premis que duen els noms de dues figures cabdals del moviment obrer de la Nació catalana.

Bases:

1er. Podran participar-hi tots els treballs escrits inèdits, signats o amb pseudònim, presentats abans del dia 1 de febrer del 1984.

2on. Tots els treballs firmats amb pseudònim hauran d'adjuntar una certificació prou vàlida de la identitat de l'autor, la qual no serà feta pública fins després

de l'atorgament dels Premis i només si han estat premiats.

3er. Els treballs que hi concorrin hauran de ser adreçats en nombre de sis exemplars al Sindicat de Quadres de Catalunya, Secretariat Primer de Maig, Ronda de la Universitat, núm. 7, Barcelona-7.

4rt. L'extensió de text dels treballs no podrà ser inferior a quaranta fulls DIN A4, mecanografiats a doble espai.

5è. Els treballs presentats al Premi Salvador Seguí - SQC faran referència a la història del sindicalisme als Països Catalans.

6è. Els treballs presentats al Premi Francesc Layret - SQC faran referència al present i/o al futur del sindicalisme als Països Catalans.

7è. Els treballs hauran de ser presentats en català.

8è. Hom dota amb 100.000 pessetes al treball guardonat amb el Premi Salvador Seguí - SQC i també amb 100.000 pessetes el treball guardonat amb el Premi Francesc Layret - SQC.

9è. Ambdós Premis podran ser declarats deserts.

10è. Els Jurats podran atorgar fins dos accessits per Premi.

11è. El veredict dels Jurats, inapel·lable, serà fet públic el dia Primer de Maig del 1984.

Un disc que s'ha de tenir a casa

Els poemes de Joan Pau II, una obra de pensaments altament humans

Fou durant els anys 60, quan el qui posteriorment es convertiria en la màxima jerarquia del món catòlic, deixava darrera seu un important període de la seva vida per iniciar-ne un altre de nou i més transcendental dins de l'àmbit de l'Església.

En aquells anys, KAROL WOJTYLA (JOAN PAU II), era un sacerdot polonès que treballava en les mines del seu país, fou en aquells anys de dur esforç, quan va escriure la major part dels seus poemes. Aquests que a continuació detallarem. Poemes que posteriorment varen ser recollits en magnes obres editorials.

Aquest fou el punt de partida d'aquesta obra discogràfica, l'escollir una selecció d'aquells poemes, i gravar un disc. El camí per això no fou fàcil, innombrables anades i vingudes al Vaticà varen veure el seu fruit, quan la Llibreria Editrice Vaticana, màxim organ en la seva especialitat va autoritzar aquestes gravacions, que pel seu caràcter poden considerar-se úniques en el món.

Una vegada aconseguida aquesta autorització —en exclusiva—, es va procedir a compondre la música que havia de

ser el contingut musical a tan excepcionals composicions.

Per això, res millor que una perfecta tasca de traducció, (els poemes originals eren en polonès) i després cercar la música adequada.

Finalment, es va editar el disc

en el moment en què Sa Santedat arribava al nostre país. Segons es va dir: JOAN PAU II va estar molt agraït del tracte musical que se li van donar als seus poemes.

Agustín Ruíz Sánchez

costums i tradicions

Rondalles de sant Pere i sant Pau

Ignoro les raons per les quals l'Església aparellà en una sola festivitat, dos apòstols: Pere i Pau. Popularment, però, sol parlar-se més del primer, deixant el segon pel dia de la seva conversió.

De l'amistat i bona companyonia d'ambdós, el poble s'inventà una rondalla alhora definidora dels respectius caràcters.

Sembla que Pau, impetuós com era, digué un dia a Pere, tranquil i pacífic:

—No sé com podem complir el precepte del Mestre de reconciliar-nos amb els nostres enemics si mai no ens barallem.

—Tens raó. Com podríem fer-ho?

Pau proposà pujar a una muntanya i cridaria Pere que hi pugés. Aquest diria que no li donava la gana i ja hi tindrien pretext per a renyir. Però Pere, quan Pau l'invità a pujar, respongué: —Baixa tu! —No em dona la gana! —Doncs espera't que pujo jo.

Davant d'això, Pau proposà de fer-ho al revés i quan respongué a Pere que no li donava la gana de pujar, aquest s'arronçà d'espatlles i digué: —Fes el que vulguis! Jo baixo.

De rondalles sobre sant Pere n'hi ha moltes. D'alguna ja n'hem parlat altres cops. Encara en tenim alguna més a la memòria. Amb permís de les lectores i sol·licitant el seu perdó, en narrarem dues d'antifeministes.

Quan Déu va pastar els homes i les dones, va encarregar a Pere —que es veu que ja hi era—, d'escudellar suc de cervell a cada

crani, començant pels homes. Una sola llosada. L'apòstol, però, pensava que no en tindrien prou i els n'hi tirava un raget més fins que, en arribar a les dones, gairebé no quedava suc a la caldera. Déu va dir-li que hi afegís aigua i d'ací que les dones tinguin menys cervell que els homes, encara que a vegades no ho sembli.

L'altra dienda explica com anant pel món Jesús i Pere, oïren un gran avalot en cert indret. Xivarri, crits i vituperis. El Mestre envià el seu deixeble a veure què passava i a posar-hi pau.

Quan tornà, digué que eren el dimoni i una dona que es barallaven i no havent pogut que fessin les paus, els havia escapat amb el coltell. Jesús li manà que tornés a col·locar els caps en el seu lloc, però Pere, atabalat els posà al revés i és per això que les dones són endimoniades i els dimonis, seductors per a temptar les ànimes.

Finalment una de sastres. Al cel hi havia furt, i comprovat que els autors eren els sastres, els foragitaren. Passaren anys tranquils, fins que es repetiren els robatoris. Pere prengué una peça de roba pretextant voler fer-se un vestit. Se li presentà un vellet per ajudar-lo, dient que era sastre i sant Pere el llençà cel avall. Diuen que era sant Mariet i per això hom diu: —Sant Mariet va ser sastre, / i després va ser lladró; / no hi ha al món cap sastre / que no hagi robat un calçó.

Esteve Busquets i Molas

racó del llenguatge

Ser i estar (i 2)

Pare Nostre que esteu en el cel... La pregària que ens ensenya i recomana el mateix Jesucrist ens mostra com el verb estar és sinònim de viure o habitar. M'estic al carrer Muntaner. Hem canviat de domicili, ara estem al carrer de la República Argentina, número 30, on sereu ben rebuts.

Una pregunta com aquesta: El teu pare està a casa?, mereixeria una resposta així: Sí que s'hi està, però ara no hi és.

També el podem fer servir per indicar el lloc de treball. Si diem que algú està al Banc Central, volem dir que hi treballa, no que hi ha anat per una gestió. Llavors diríem que hi és.

Des de sempre, en els cursos de català, els professors hem alertat els alumnes sobre l'ús impropietat del verb estar en situacions accidentals de sers o matèries. No hem de dir: Els carrers estan mullats. L'aigua no està prou calenta. El poble estava abandonat. El plat està escantellat. La botiga estava buida. Les patates ja estan pelades. La meua neboda encara no està batejada. L'amic del meu germà està boig. El malalt que vam anar a veure ja està mort.

Tots aquests casos i molts d'altres que podríem citar inacabablement han de ser expressats, en català correcte, mitjançant el verb ser. Els exemples adduïts palesen una mentalitat castellana, ja sigui real, o contagiada perquè és a l'ambient.

Aquest predomini del verb ser sobre l'estar antigament, sobretot en els clàssics, era molt més radical. L'evolució del català ha fet que l'ús del verb estar entri una mica més, i casos que els antics resolien amb ser, ara són resolts correctament amb estar. Per exemple, els que expressen una situació transitòria personal, situació que se suposa que derivarà cap a una altra situació contrària o indiferent.

Ahí estava refredat i avui ja estic bo. Va estar molt satisfet de l'homenatge. Estava molt trist d'ençà de la separació. Està fortament enutjat amb el seu fill. Estic vermell i suat després de tant de córrer. Està tan pàl·lid que sembla malalt.

En aquests casos, el verb estar ens indica amb justesa la transitorietat de l'estat, —només de persones o sers animats, precisem-ho. Quan diem d'una persona que està malalta, aquesta sola expressió ja vol dir que n'esperem la curació. En canvi, si diem que en Tal és un malalt, el cataloguem definitivament com a incurable.

Finalment, en català usem el verb estar en la locució estar-se de, per comunicar que ens privem d'alguna cosa: M'estic tant com puc d'anar-hi. No pot estar-se de la beguda. No us esteu de res.

PERLES ORTOGRÀFIQUES: Veig passar la furgoneta d'una fàbrica de plàstics, nova de trinx, flamant, amb unes lletres grossíssimes als costats que diuen: CUBETAS PER A LA INDÚSTRIA I EL COMERÇ. Els plurals femenins sempre acaben en -es, i encara bo que no han apostrofat la indústria!

Albert Pera

escacs

Per Jaume Mora

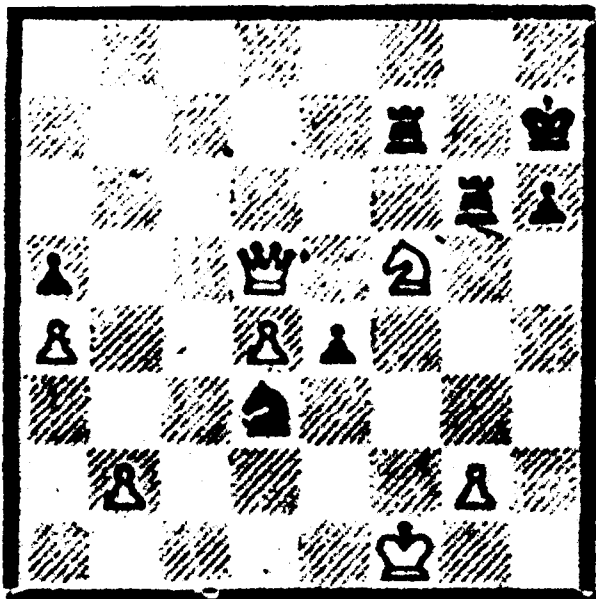

Diagrama 69
Negres juguen i guanyen

La posició negra sembla aguantar-se per un fil. Però el Rei blanc no està massa segur.

Jeroglífics

Per Rosa Collell

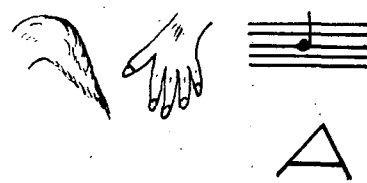
1. De què feia?

LLrDPnD NTA

2. Té la grip?

No + TT

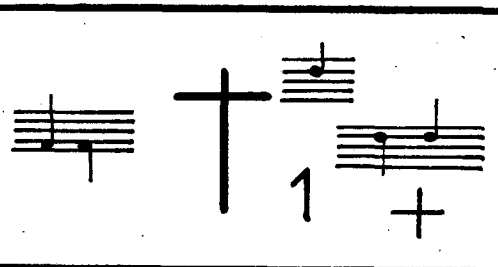
3. On passarem la festa?

4. És bo aquest xampany?

EE Q 1.000

5. Què tinc de fer amb els nens?

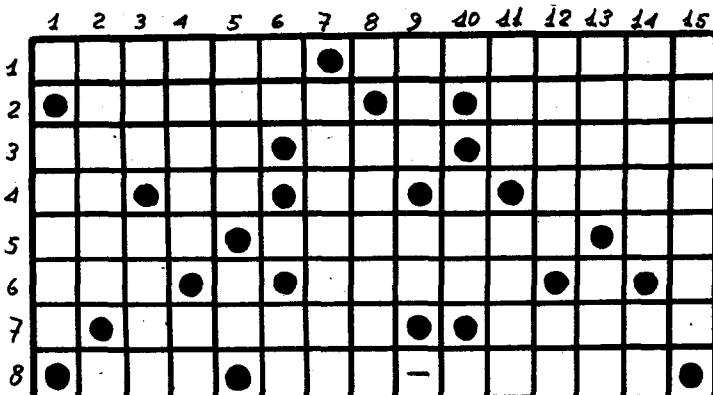

encreuats

Per Rosa Collell

Horitzontals

1- Un dels rius del paradís. Un altre riu del paradís, el més llarg de l'Àsia occidental. 2- Nom que en alguns països donen als seus emperadors. Consonant. Pràctica d'una professió. Acció humana —sovint entesa en sentit moral—. 3- Aquell home de tanta fe de Cafarnaüm. Nom de lletra. Un president argentí (cognom) que els seus ciutadans volien caronitzar a llur muller. 4- El contrari del mal (al revés). Nom d'home. (En castellà, dona. Consonant. Infant nat de poc. 5- (Al revés i en castellà, meus. Cognom d'un famós dibuixant d'aquell temps en el "Patufet". Crit d'alerta. 6- (Al revés, del verb ser. Consonant. Ocell palmípede de coll molt llarg i en forma de S. Vocal. Consonant. 7- Vocal. Ciutat ucraïna, de la que hi ha una novel·la que porta aquest nom. Sogra de Orpà i Rut. 8- (Al revés, fill

de Noè. Ciutat de vida corrompuda, veïna de Tir i Sidó.

Verticals

1- Manera d'embenar. Pare de David. 2- Segons es diu (no segur) net d'Elí. Mil. 3- Moviment per a la llibertat de certes persones. Vocals. 4- (Al revés, deixar de viure. Siscents. 5- (Al revés, proposició que hom anuncia i es proposa mantenir. Nota musical. 6- Conec, entenc. Consonant. Consonants. 7- Industrial català que començà a la Barcelona la fabricació de mà-

quines de cosir (al revés). 8- Vocal. (Al revés, ciutat de Taiwan que fou capital de l'illa fins el 1895. 9- Planeta. Consonants. 10- Consonant. Forma de meditació japonesa que ha despertat gran interès a Occident. Consonant. 11- Consonants. Una de les cinc parts que formen el Rosari. 12- Sorra. Vocals. 13- Defecte. (Al revés, El que ho ha creat tot. 14- Llibre de la Bíblia. Extremitat del braç. 15- Compendi d'una ciència o tractat fet en forma sinòptica.

Solucions:

escacs

Solució al Diagrama 68

Blanques abandonen.
1... f4, 2 g3x4, 3 Ae3x4 Ac8-g4, 4 e4-e5 g6-g5 Cf3-h4 g5xh4, 6 Af4xh6 Cc6xe5, 7 Ah6x7 Rg8xg7.

encreuats

1- Tigris. Eufrates. 2- Kàixer. 3- Praxi. 4- Jaire. 5- Ena. Perón. 6- Gal. I.e.o.a. 4- ríom. DC. 5- 4- 6B. Ot. Da. Z. Nadd. 5- iset. Re. 6- Se. J. SB. 7- 8- reducs. 8- E. naniat. 9- Urà. 10- F. Zen. S. 11- RPP. 12- Arena. oi-13- Tara. 14- Exode. Ma. 15- Sinòpsi.

Verticals

Horitzontals

jeroglífics

1. Ella era dependenta.
2. Només té tos.
3. A la masia.
4. És escumós.
5. Fas creure i res més.

filatèlia

Per Enric Graupera

El 6 de desembre del 1960, el Vaticà commemorà el III Centenari de la mort de St. Vicenç de Paül i de Sta. Lluïsa de Marillac, amb una sèrie de 3 segells, de 40, 70 i 100 lires. Dentat, 14. Filigrana, B. Tiratge, 756.800 sèries en fulls de 40.

El de 40 lires, presenta la figura de St. Vicenç, color violeta i gris. El de 70 lires, a Sta. Lluïsa de Marillac, color gris i negre. El de 100 lires, a St. Vicenç portant un infant a Sta. Lluïsa, color bru i vermell.

St. Vicenç de Paül, nasqué a Pouy (avui Saint Vicent-de Paul), l'any 1581. Estudià a Dax, i més tard a les Universitats de Saragossa, i de Tolosa, al Llenguadoc. S'ordenà de sacerdot el 1600. Capturat per pirates

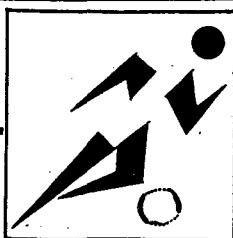
berberescos en una travessada marítima de Marsella a Narbona, fou venut com esclau. Alliberat, anà a Roma. Fou capellà de Margarida de Valois. L'any 1615, deixà tots els càrrecs i es dedicà a servir els pobres. L'any 1617, fundà la primera confraria de caritat. Amb la cooperació de Lluïsa de Marillac, fundà les confraries de Dames de la Caritat, i l'any 1633, la Comunitat de Filles de la Caritat, dirigida per Lluïsa de Marillac. Creà l'Hospital d'incurables i el de la Salpêtrière, a París. Morí a París el 1660. És el Patró de les Obres caritatives.

Santa Lluïsa de Marillac, nasqué a París el 1591. Casada amb Antoni Legras, quedà viuda el 1625. Morí l'any 1662. Beatificada el 1919, i canonitzada el 1934.

Futbol

Tomàs Puntí

La Copa de la Lliga, un mal invent

Els futbolistes, sobretot els dels equips grans, han arribat a aquest final de temporada saturats de futbol. La mitjana de partits que porten al mes és molt alta. En molts casos, no baixa de vuit. Schuster, en unes declaracions fetes la setmana passada, afirmava que està cansat de tanta competició.

Els dirigents del futbol espanyol han perllongat l'actual temporada fins a finals de juny per tal de treure la màxima rendibilitat a l'equip i fer front a les nombroses despeses que tenen tots els clubs. Per aquest motiu, s'ha creat la Copa de la Lliga. És una competició que només ha afavorit els equips grans, aquells que han pogut arribar a les semifinals. Els altres, en la major part dels casos, hi han sortit perdent.

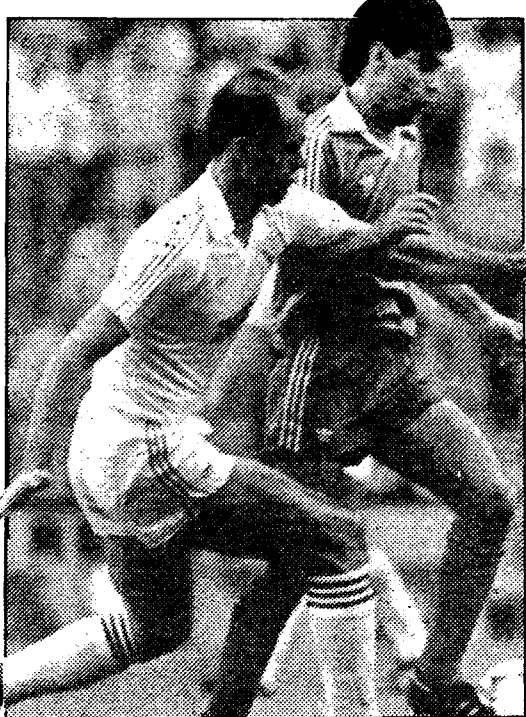
La majoria dels professionals s'han mostrat contra aquesta nova competició. Es parla que l'any vinent no es farà perquè es pugui preparar amb temps suficient, si es classifica, la selecció espanyola que ha de participar a l'Eurocopa. Aquest fet contribuirà a desprestigiar encara més la Copa de la Lliga. Una competició que es posa i es treu com si res, no pot tenir un prestigi.

A l'hora de redactar aquest article desconec els finalistes d'enguany. Això no obstant, és una llàstima que la final s'hagi de jugar a doble partit. Es perd l'emoció que es viu en una final. L'any vinent, si es juga, o en temporades posteriors, s'haurà de reconsiderar la fórmula actual.

Com sempre que el Barça viatja a Madrid, l'ambient va ser antibarcelonista i

anticatalà. L'estadi "Vicente Calderón" semblà, diumenge proppassat, el "Santiago Bernabéu". La premsa madrilenya tingué cura, durant la setmana, d'escalfar l'ambient amb el tema del canvi d'àrbitre.

Malgrat tot, el Barça oïrí un bon espectacle i els afeccionats madrilenys varen veure bon futbol. La nota positiva fou l'esportivitat amb què es comportaren els jugadors. No hi hagué, en aquest cas, cap mena de contagi de l'ambient.

Cadeca

ELS DE CADECA A MONTSERRAT

Aquest any és el XXX del nostre funcionament i ja ho ha esmentat CATALUNYA CRISTIANA.

Un dels actes més importants celebrats en tal ocasió, fou la presència de un nodrit grup d'amics de CADECA a Montserrat, on el P. Jordi Castanyer ens oficià la Misa en el Cambril i més tard beneí el relleu col·locat en el camí de Sant Miquel, obra del conegut escultor Josep Soteras.

Al migdia ens rebé el P. Abat, Cassià Ma. Just que ens adreçà unes paraules glossant

la commemoració. Hi era present la Selecció Alevins de CADECA.

Dinàrem a l'Hotel Colònia Puig i a la tarde vam jugar en el camp del Pujollet, de Manresa, un encontre de futbol amb el titular de dita localitat, que guanyàrem per 3 a 4.

Els Sots-Director General d'Esports, de la Generalitat, Sr. Garcia Domingo, el President i el Sots-President de la Federació Catalana de Futbol, foren presents en algun d'aquests actes.

CARVAL

Medalló relleu de pedra artificial col·locat en el Camí de Sant Miquel, de la Muntanya de Montserrat el 10 de abril del 1983.

A CASA ESPEREN DANONE

DANONE

QUESTIÓ
DE BON GUST

DIUMENGE 26

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

10.00 PARLEM
10.30 EL DIA DEL SENYOR SANTA MISSA
11.30 GENT JOVE
12.30 TEMPS I MARCA
14.15 ESTUDI ESTADI (I)
14.30 AQUESTA SETMANA
15.00 NOTICIES
15.35 BELFI I LILLIBIT
16.00 CICLE BUSTER KEATON: "El cameraman". (1929)
17.30 EL MÓN DEL TENNIS
18.00 MÓN SUBMARÍ
19.00 BLA, BLA, BLA
19.30 PROXIMAMENT
20.00 NOTICIES
20.30 FAMA
21.30 MEMORIA D'ESPANYA
22.30 PAUL HOGAN
23.00 ESTUDI ESTADI (II)
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.30 MUSICA EN EL TEMPS
16.30 ZARABANDA
17.00 LA VIGILIA DEL NOSTRE TEMPS
18.30 ESTRENES TVE: "El beso de oro". (1980)
20.15 EL CÓS HUMÀ
20.45 INFORMATIU DIUMENGE
21.45 LLARGMETRATGE: "El retrato de Madame Yuki". (1950)
23.55 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.30 MISSA
11.20 DOCUMENTAL
11.30 MIRAMAR ESPORTIU
14.00 MUSICA EN VIU
14.30 RECUILL INFORMATIU
15.00 OPINIÓ

DILLUNS 27

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 MIRAMAR ESPORTIU
14.00 ADEU MIRAMAR
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.30 LA TARDA
16.05 INTRIGA EN EL HIPODROMO
17.00 MICKI I DONALD

17.30 3, 2, 1... CONTACTE
18.00 BARRIO SESAMO
18.28 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.30 DETENIDOS POR LA NIEVE
19.30 MIRAR UN QUADRE
20.00 POBLE DE DEU
20.30 CONSUM
21.00 TELEDIARI
21.35 ELS DESASTRES DE LA GUERRA
22.35 ESPANYOLS
23.30 TELEDIARI
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

16.45 CICLE: AUTORS CATALANS D'AVUI: "El capvespre del tropic".
18.20 DOCUMENTAL
18.35 RONDALLES
18.45 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

19.00 TELE-ESPORT
19.30 EVOCACIÓ
20.00 LA FAMÍLIA MEZGA
20.30 AVUI EN LA 2
21.00 PRODUCCIÓ ESPANYOLA
22.00 EL MELODRAMA: "El cielo y tú". (1940)
00.25 COMIAT

DIMARTS 28

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 COMARQUES
14.00 BON DIA SANT CUGAT
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.30 LA TARDA
16.05 INTRIGA EN EL HIPODROMO
17.00 EL PARADÍS DELS ANIMALS
17.30 3, 2, 1... CONTACTE
18.00 BARRIO SESAMO
18.28 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.30 UN MÓN PER A ELLS
19.30 ENCONTRES EN LLIBERTAT
21.00 TELEDIARI
21.35 EL SEU TORN
22.35 VIURE CADA DIA
23.30 TELEDIARI
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

16.45 DIALEG
17.45 24 HORES AMB...
18.20 PLANETA IMAGINARI
18.50 MIRAMAR ESPORTIU

CIRCUIT ESTATAL

19.00 TELE-ESPORT (Inclou FORMULA TV).
20.00 ROBINSON
20.30 AVUI EN LA 2
21.00 HACIA EL AÑO 2000
21.35 TOMAS I SARAH
22.30 L'EDAT D'OR
24.00 COMIAT

DIMECRES 29

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 COMARQUES
14.00 QUE VOL VEURE?
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.30 LA TARDA
16.05 INTRIGA EN EL HIPODROMO
17.00 EL LLANERO SOLITARIO
17.30 3, 2, 1... CONTACTE
18.00 BARRIO SESAMO
18.28 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.30 NOSALTRES
19.30 AQUEST SENYOR DE NEGRE
20.00 AQUESTA ÉS LA MEVA TERRA: "Calafell".
21.00 TELEDIARI
21.35 SESSIÓ DE NIT: "Un rostro de mujer".
23.25 TELEDIARI
23.40 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

16.45 PUNT DE REUNIÓ
17.15 MEMORIA POPULAR
18.15 PLANETA IMAGINARI
18.45 MIRAMAR ESPORTS
CIRCUIT ESTATAL
19.00 TELE-ESPORT
19.30 JAMIE I LA LLANTERNA MÀGICA
19.45 EL CARRO DE LA FARSA
20.30 AVUI EN LA 2
21.00 ÚLTIMA FRONTERA
22.00 ESTUDI OBERT
24.00 COMIAT

DIJOUS 30

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 COMARQUES
14.00 CINC CENTIMS DE CULTURA
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.30 LA TARDA
16.05 INTRIGA EN EL HIPODROMO
17.00 DABADABADA
18.00 BARRIO SESAMO
18.28 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.30 D'AQUI CAP ENLLÀ
19.32 L'ART DE VIURE
20.30 LA VIDA SECRETA D'EDGAR BRIGGS
21.00 TELEDIARI
21.35 BONA NIT
22.35 SEQUÈNCIES DEL MÓN
23.30 TELEDIARI
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

16.45 MISTERI
17.15 VOSTÈ PREGUNTA
18.15 VÍCTOR I MARIA
18.45 MIRAMAR ESPORTS

CIRCUIT ESTATAL

19.00 TELE-ESPORT
20.00 EL NOSTRE AMIC L'ESPANTA OCELLS
20.30 AVUI EN LA 2
21.00 TEMPS DE PAPER
22.00 CINE CLUB: Cicle Imperio Argentina: "Carmen la de Triana". (1938)
23.55 COMIAT

DIVENDRES 1

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 PARLAMENT
14.00 TAULA DE SO
14.30 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.30 LA TARDE
15.50 SESSIÓ DE TARDA: "Camino de la jungla". (1962)
18.05 BARRIO SESAMO
18.30 LAS FÁBULAS DEL BOSQUE VERDE
19.00 TOROS
21.00 TELEDIARI
21.35 UN, DOS, TRES
23.30 EL MISTERIO DE LAS 7 ESFERAS
24.00 TELEDIARI

00.15 TESTIMONI
00.20 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.02 TENIS
17.20 REESTRENA
19.00 AVUI EN LA 2
19.30 ELS RIVALS DE SHERLOCK HOLMES
20.30 LA CLAVE
00.15 COMIAT

DISSABTE 2

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

12.30 CAIXA DE RITME
13.00 CONCERT
14.00 REVISTA DE TOROS
14.30 BIBLIOTECA NACIONAL
15.00 NOTICIES
15.35 DON GATO
16.00 PRIMERA SESSIÓ: CICLE PACO MARTINEZ SORIA: "Estoy hecho un chaval". (1975)
17.50 EL FOLL MÓN DELS PALLASSOS
18.25 NATACIÓ
19.25 LA PANTERA ROSA
19.55 MOTOCICLISME
20.05 VOSTÈ PER EXEMPLE
21.00 NOTICIES
21.25 INFORME SETMANAL
22.30 DISSABTE CINE: "Dos hombres contra el Oeste". (1971)
00.30 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

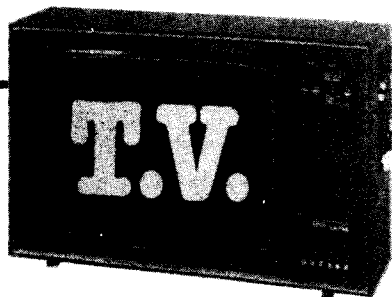
10.30 PLANETA IMAGINARI
11.30 "A CAN 80"
13.00 ADEU MIRAMAR, BON DIA SANT CUGAT
14.30 MIRAMAR
15.00 DTOR. CAPARRÓS METGE DE POBLE

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TENNIS DESDE WIMBLEDON
16.00 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
18.00 MUSICAL EXPRESS
19.00 LAS BRIGAS DEL TIGRE
20.00 EN PARALELO
21.00 UN ENCARREG ORIGINAL
22.00 CONCERT-2
24.00 COMIAT

Tele-crítica

Món submarí

Aquestes sèries de tipus documental tenen l'avantatge sobre les de ficció, de proporcionar-nos elements de tota mena sobre el món real, que és el món en el qual hem de moure'ns. Tanmateix, a fi de despertar el nostre interès i evitar el nostre cansament, aquestes sèries cerquen gairebé exclusivament el que és extraordinari, el que és fora sèrie, el que és desconegut, la dada interessant, curiosa o divertida. Amb això ens proporcionen una estona de sana diversió i esbargiment, que és, generalment, l'objectiu proposat. Si gràcies a això assoleixen despertar el nostre interès general per aquella branca del saber o ciència que es tracti, l'èxit haurà estat complet.

S'ha parlat molt de si la televisió proporciona cultura. Els mitjans de comunicació social són admirables "mitjans" de cultura a l'abast de tothom. No obstant, la cultura

que s'ofereix és només "cultura televisiva" o "cultura de masses". Proporciona, així sí, un accés a la cultura pròpiament dita.

Motivat per aquest o aquell programa, es pot començar a comprar llibres sobre el mateix tema, assistir a classes, obtenir un títol. Però tot això ha necessitat hores de continuada profundització, estudi i esforç.

Volia parlar de Jacques Cousteau. Gairebé no queda espai. Els seus programes són instructius i interessants, i com sigui que tracten de realitats que romanen sota lleis naturals, no ofereixen cap objecció moral, i són un dels millors i sans esbargiments per a l'esperit, per no haver-se separat les esmentades realitats del primitiu pla de Déu.

Joan Sans

AVUI

Prensa Catalana S.A. Consell de Cent, 425, Barcelona, 9. Telèf. 246 60 00 (10 línies). Telex 54063.

VULL REBRE INFORMACIÓ, SENSE CAP COMPROMÍS, DE LES CONDICIONS I MODALITATS DE SUBSCRIPCIÓ AL DIARI AVUI.

NOM I COGNOMS
ADREÇA
POBLACIÓ

BARCELONA, A DEL

PREMSA CATALANA, S.A.
Consell de Cent, 425, 6è - Barcelona-9

ALS NOSTRES SUBSCRIPTORS, LECTORS I AMICS

El que vosaltres diu:

"US FELICITO CORDIALMENT PER SERVIR QUE FET A LA ESCOLTA"

"Llegeixo amb molt d'interès 'CATALUNYA CRISTIANA'. Ha guanyat molt. Us felicito a tots. Endavant!"

"CATALUNYA CRISTIANA no pot morir. De cap manera!"

"SI US PLAU, AMICS, NO US CANSEU DE LLUITAR. 'CATALUNYA CRISTIANA' ES L'UNIC ORGAN DE PREMSA NETAMENT CRISTIANA QUE TENIM..."

"Receive my congratulations for your magazine 'CATALUNYA CRISTIANA', and my best desires that your work in pastoral job will increase copiously for the good of God's People..."

El que nosaltres patim

- El continuat augment del paper, de la impressió, dels materials.
- L'augment de les despeses generals: enviaments, distribució.
- L'onerosa servitud dels crèdits bancaris.
- La lentitud de certs cobraments.
- El no poder portar a terme una acció de promoció, ni augmentar les pàgines de CATALUNYA CRISTIANA.

El que vosaltres i nosaltres podem fer

- Continuar fidels al nostre setmanari, donant-li solidesa i preparant-li nous horitzons.
- Buscar nous subscriptors (hi ha tanta gent encara que no la coneix), i establir nous llocs de distribució: parròquies, llocs de culte, etc.
- Renovar i abonar les subscripcions a temps (incloses les dels missioners)
- Els responsables dels llocs de distribució, pagar mensualment la factura.
- Essent la premsa en general deficitària i CATALUNYA CRISTIANA també, FER UN GEST DE SOLIDARITAT I DE SUPORT ENVIANT-NOS UNA APORTACIÓ ECONÒMICA.

El sotasignat domiciliat a
C/..... d.p. tel.
col.labora a la Campanya de Consolidació de "CATALUNYA CRISTIANA"

☐ enviant un donatiu a fons perdut per recolzar "CATALUNYA CRISTIANA".

● Incloc un taló nominatiu bancari per ptes. a càrrec del Banc/Caixa
Suc. de

● Envio gir postal n.º per Ptes.
..... de de

Signatura:

CARDENAL-ARQUEBISBE DE BARCELONA

...Us prego doncs que us prengueu amb interès la crida que se us fa a renovar la vostra aportació generosa a CATALUNYA CRISTIANA, amb la certesa que contribuïreu a consolidar una obra apostòlica de la qual la nostra Església avui no podria pas prescindir.

Beneïnt-vos cordialment resto vostre en el Senyor:

† Narcís Jubany

CORDIALMENT: GRÀCIES!